

BURMESE
CLASSIC
COM

တင်ဆက်ကျော်

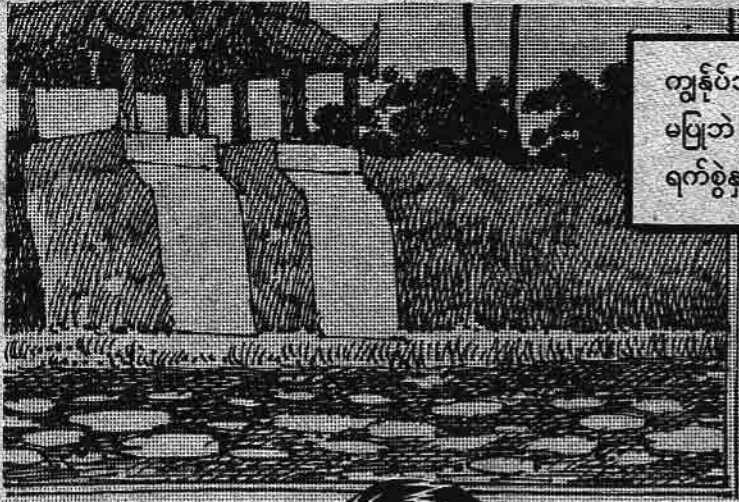
မင်းသိင်္ခ

စိုးဝံ့တောင်တောင် အနုပညာပညာ

မင်းသိင်္ခ

BURMESE
CLASSIC

တက္ကသိုလ်ပြုချက်အမှတ်-၃၀၀၇၂၂၁၂၁၁ မျက်နှာခုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ်-၃၀၀၅၅၁၀၃၁၁
 ထုတ်ဝေသူ- အိုတေလစဉ်၊အာကာအောင်၊အမှတ်(၁)၊အောင်ဘာလေလမ်း၊ကျောက်မြောင်း၊ရန်ကုန်မြို့။
 အတွင်းပုံနှိပ်နှင့်မျက်နှာခုံးပုံနှိပ်-အောင်မြင်ပုံနှိပ်တိုက်၊ သုဝဏ္ဏ။
 ဖြန့်ချိရေး-အောင်မြင်စာပေ၊အမှတ်(၁)၊အောင်ဘာလေလမ်း၊ကျောက်မြောင်း၊တာမွေ၊ရန်ကုန်မြို့။
 ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း-ထေမအကြိမ်၊၂၀၁၁ ခုနှစ်၊(စွန်လ)၊အုပ်ချုပ်(၅၀၀)၊ထန်စိုး(၂၀၀)ကျပ်။

ကျွန်ုပ်သည် ဒိုင်ယာရီစာအုပ်အား အသုံးပြုခြင်း မပြုဘဲ အချိန်မရွေး အလွတ်ရွတ်ဆိုပြန်နိုင်သော ရက်စွဲနှစ်ခု ရှိ၏။

ထိုရက်စွဲ*နှစ်ခုအနက် တစ်ခုမှာ ကျွန်ုပ်၏မွေးနေ့သက္ကရာဇ် ဖြစ်ပြီး ကျန်တစ်ခုမှာကား အလွန် ဉာဏ်များ၍ သွေးအေးအေးနှင့် ရက်စက်တတ်သော မီးခဲမောင်မောင်လက်၌ ကျွန်ုပ်၏အသက်ကို ဝကွက် အပ်နှံခဲ့ရသောနေ့ ဖြစ်၏။

BURMESE CLASSIC

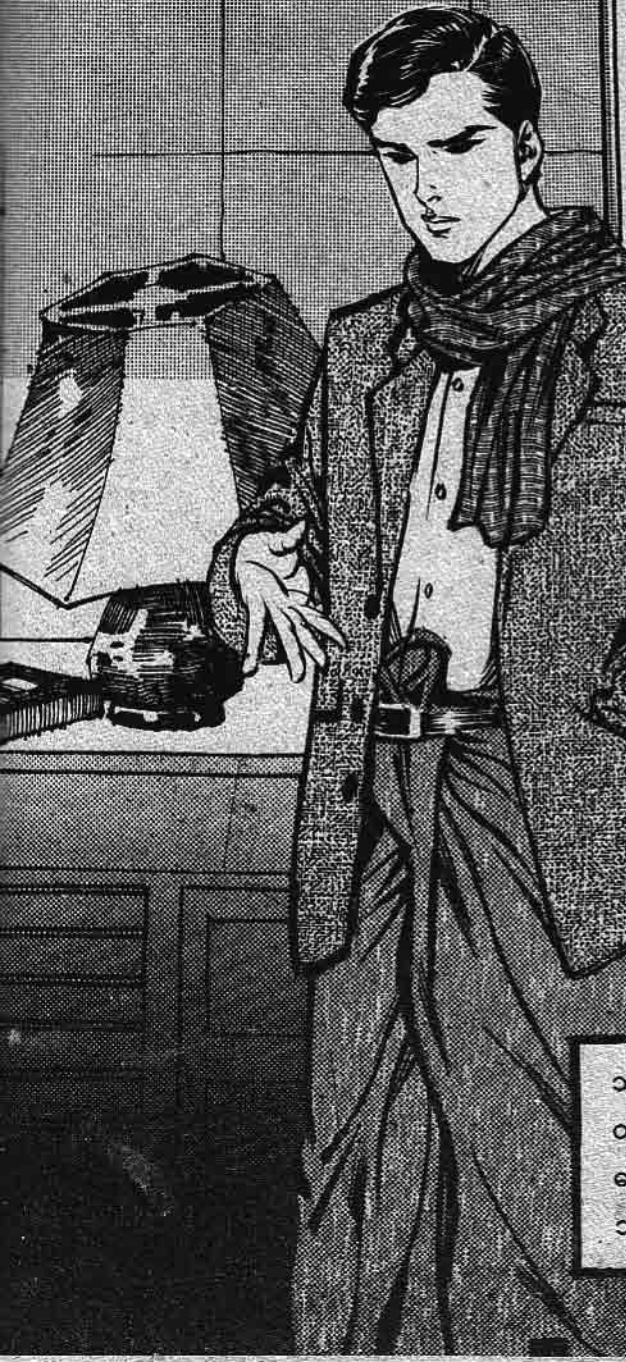

အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့် ပြောဆိုတင်စားလေ့ရှိသောစကားကဲ့သို့ အသက်သည် ခန္ဓာကိုယ်မှ စွန့်ခွာသွားရန် အလွန်နီးကပ်နေပြီ ဖြစ်၍ အဆုတ်၌ပင် အသက်ရှူခြင်း မပြုတော့ဘဲ ဆံပင် အဖျား၌ အသက် ရှူနေသည်ဟု ဆိုရလောက်အောင်ပင် သေတွင်းနက်လှသော အချိန်အခါဟု ဆိုနိုင်၏။

ကျွန်ုပ်၏ ဘဝတစ်သက်တာတွင် ကြုံတွေ့ခဲ့ရသော
ဘေးအန္တရာယ်အမြောက်အမြား ရှိသော်ငြားလည်း
ထိုနေ့ ထိုရက်က ကြုံတွေ့ခဲ့ရသော အန္တရာယ်နှင့်
နှိုင်းစာလိုက်ပါမူ ဖြုတ်ကုန်ခံရခြင်းနှင့် ဆင်နင်းခံ
ရခြင်းလောက် ကွာခြားလှပါ၏။

ထိုအဖြစ်အပျက်အား ယခု ပြန်၍စဉ်းစားမိ
သည့်အခါ၌ပင် ကျွန်ုပ်၏ ကျောရိုး ခြင်ဆီ
တစ်လျှောက်၌ စိမ့်ခနဲ ဖြစ်မိသေးတော့၏။

BURMESE
CLASSIC

သူ့ရသတ္တိအရာ၊ ကျေးဇူးသိတတ်သောအရာ၊ ကတိ
တည်ကြည်သောအရာ၌ စံတင်ထိုက်သောသူ တစ်
ယောက်အကြောင်းကို သိစေချင်သော ဆန္ဒကြောင့်
သာလျှင် ရေးသားရခြင်း ဖြစ်၏။

ထိုသူကား ကျွန်ုပ်၏မိတ်ဆွေကြီး
ပြည်သိန်းကျော် ဖြစ်၏။ ကျွန်ုပ်
နှင့် ပြည်သိန်းကျော်သည် ဆယ်
တန်းကျောင်းသားဘဝ၌ ခုံချင်း
ကပ်လျက် ထိုင်ခဲ့ကြလေ၏။

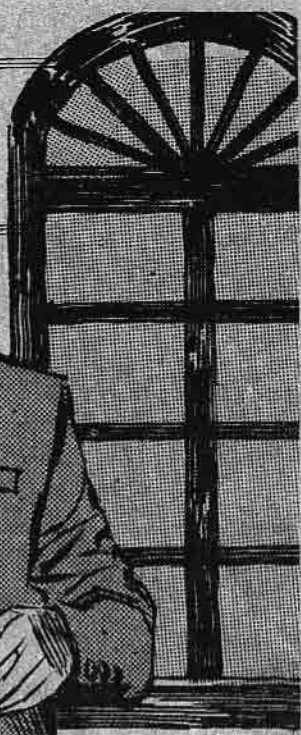
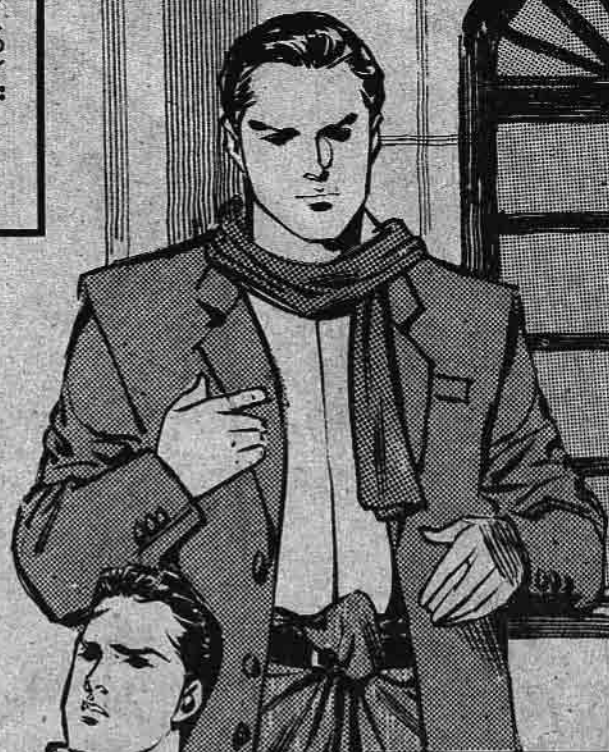

BURMESE
CLASSIC
1999

ပြည်မြို့သား သိန်းကျော်အား
ပြည်သိန်းကျော်ဟုလည်းကောင်း
ရန်ကုန်မြို့သား ကျွန်ုပ်အား ရွှေ
သိန်းကျော်ဟု လည်းကောင်း ခွဲ
ခြား၍ ခေါ်ကြ၏။

ရန်ကုန်သိန်းကျော်ဟု ခေါ်ရမည့် အစား ကျွန်ုပ်အား ရွှေသိန်း
ကျော်ဟု ခေါ်ခြင်းမှာ ကျွန်ုပ်၏မိဘများသည် တောသူဌေးများ
ဖြစ်သည့်အလျောက် ရွှေကို လွန်စွာ မက်မောကြ၏။

ရွှေဝတ်လျှင် ဂုဏ်ရှိသည်၊ လူရာ
ဝင်သည်ဟု မှားယွင်းစွာ ယုံကြည်
ကြသဖြင့် ကျွန်ုပ်ကို မြင်မကောင်း
ရှုမကောင်းအောင်ပင် လက်ဝတ်
လက်စားများ ဝတ်ဆင်ပေး၏။

ကျွန်ုပ် ကိုယ်တိုင်ကလည်း ရွှေ
ဝတ်လျှင် ဂုဏ်ရှိသွားသည်ဟု
နားလည်ထားသည်အလျောက်
ရွှေလက်ပတ်ကြိုး၊ ရွှေကြယ်သီး
ရွှေလက်စွပ်များနှင့် ရွှေရင်ထိုး
များကို ထိုးထားလေ၏။

ကျွန်ုပ်၏ ဝတ်စားဆင်ယင်မှုအား
ကြည့်၍ ပြည်သိန်းကျော်က ပြီး
ဖူးသည်ကို နောင်အခါ၌ တွေ့၍
ရက်မိသေးတော့၏။

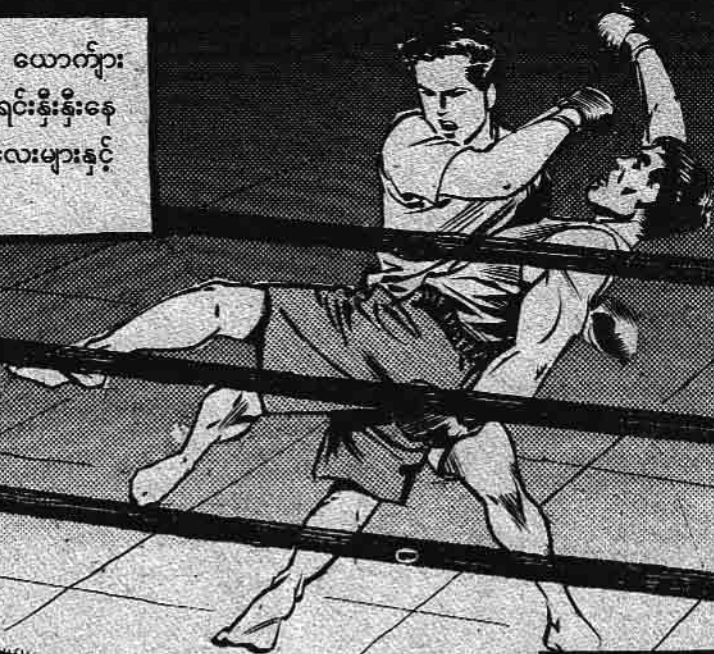

ပထဝီဝင်၊ ရာဇဝင်တို့၌ ကျွန်ုပ်
သည် ထူးချွန်သော်လည်း ဆင်
ခြင်တုံဉာဏ် ရှိမှသာ ထူးချွန်
နိုင်သော သင်္ချာဘာသာတို့၌မူ
အလွန်ထုံထိုင်းလှဘိ၏။

ကျွန်ုပ် ညံ့သော ဘာသာရပ်
များ၌ ပြည်သိန်းကျော်သည်
ထူးချွန်လှ၏။ ကျွန်ုပ်သည်
ကျောင်းစာ အပြင် စကား
ရည်လှခြင်း၊ စာစီစာကုံးပြိုင်
ခြင်းတို့၌ မကြာခဏ ဆုရ
တတ်၏။

လက်ဝှေ့ထိုးခြင်း၊ ရေကူးပြိုင်ခြင်း၊ ဘိုင်စကယ်
စီး ပြိုင်ခြင်း၊ အမြင်ခုန်ခြင်းတို့၌မူ ကျွန်ုပ်တို့၏
ကျောင်း၌ ပြည်သိန်းကျော်သာလျှင် ထူးချွန်၏။

ပြည်သိန်းကျော်သည် ယောက်ျား
ကလေးများနှင့် ရင်းရင်းနှီးနှီးနေ
သော်လည်း မိန်းကလေးများနှင့်
မူ ခပ်စိမ်းစိမ်း ရှိ၏။

သို့ရာတွင် ပြည်သိန်းကျော်
ပါဝင်ထိုးသတ်သောကျောင်း
လက်ဝှေ့ပွဲများ၌မူ (တီးရိုး)
ဟု အသံစာစာလေးများနှင့်
မိန်းကလေးများက အားပေး
တတ်မြဲ ဖြစ်၏။

ထိုအခါမျိုး၌ ကျွန်ုပ်သည် ရှေ့
ဆုံးတန်းမှ လက်ခေါက်မှုတ်၍
မပြတ် အားပေးလေ့ ရှိ၏။

အလွန်ချစ်ခင်လှသော ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ဦး
သည် ဆယ်တန်းအောင်မြင်ပြီးနောက်
ကွဲသွားခဲ့ကြရ၏။

ကျွန်ုပ်သည် ဘီအေ
အောင်ပြီးနောက်
စပါးကုန်သည် အ
လုပ်ကို လုပ်ကိုင်ခဲ့
၏။

ပြည်သိန်းကျော်မှာ ဆယ်တန်း
အောင်သည်နှင့် မန္တလေး ဆပ်
ကျောင်းသို့ တက်ရောက်၍ ရာ
ဇဝတ်အုပ်(ပုလိပ်)ဘက်သို့ ကူး
ပြောင်းခဲ့၏။ ထိုအချိန်မှ အစ
ပြု၍ ပြည်သိန်းကျော်နှင့် ကင်း
ကွာခဲ့တော့၏။

အန္တက္ကအမည်မျိုးတို့သည် ကောင်းရာ၌
လည်းကောင်း၊ ဆိုးရာ၌ လည်းကောင်း
ထူးချွန်တတ်၏။ မီးခဲမောင်မောင်ကား
အန္တက္ကအမည်ရှင် ဖြစ်၏။

ရေနံချောင်း စနေနံဘုရားပွဲသို့
မီးခဲမောင်မောင်၏ မိခင်သည်
ဘုရားပွဲ သွားရင်း ဘုရားပွဲ မီး
လောင်စဉ်အခါ၌ မွေးဖွားခဲ့သ
ဖြင့် မီးခဲမောင်မောင်ဟု တွင်
လေတော့၏။

မီးခဲမောင်မောင်၏ဖခင်ကား ဆန်
စက် သူဌေးတစ်ဦး ဖြစ်၏။ လယ်
မြေများလည်း အမြောက် အမြား
ပိုင်ဆိုင်၏။

လယ်မြေများ ပိုင်ဆိုင်သကဲ့သို့ မယား
များလည်း အမြောက်အမြား ပိုင်ဆိုင်
သည်ဆို၏။ မီးခဲမောင်မောင်၏မိခင်
သည် နံပါတ်ခုနစ် ဇနီး ဖြစ်သည်ဟု
သိရ၏။

မီးခဲမောင်မောင်နှင့် ကျွန်ုပ်သည်
လည်း အိုင်အေတန်း၌ ကျောင်း
နေဖက် ဖြစ်ကြပြန်၏။

ထိုနှစ်ပိုင်းမှာပင် မီးခဲမောင်မောင်
၏ဖခင်သည် မိန်းမတစ်ဦးက ဓား
ဖြင့် ထိုးသဖြင့် သေဆုံးခဲ့သည်ဟု
သိရ၏။

ဖခင်ဖြစ်သူသည် မိန်းမ ပွေလှ
သော်လည်း မီးခဲသည်ကား ဤ
သို့ မဟုတ်ပေ။ မိန်းမများအား
စေ့စေ့စပ်စပ် ကြည့်သည်ကိုပင်
ကျွန်ုပ် မတွေ့ခဲ့ဖူးပါ။

လူငယ်ဘဝ မိန်းမနှင့် စပ်သောစကားများ
ပိုင်းဖွဲ့၍ ပြောဆိုကြသည့်အခါ၌လည်း ဝင်
ရောက် ပြောဆိုခြင်း၊ နားထောင်ခြင်းမပြုရုံ
မျှမက ထိုအကြောင်း အရာများကို မပြော
ဆိုရန် မကြာခဏ ကန့်ကွက်တတ်သေး၏။

ရုပ်ရည်မှာ ချောမောသည်ဟု
မဆိုသာသော်လည်း ကြည့်ဖျော်
ရှုဖျော်ရှိသူတစ်ယောက်ဟုတော့
ဆိုနိုင်၏။

သဘောလည်း လွန်
စွာ ကောင်း၏။ တစ်
ဖက်သားကိုလည်း အ
လွန်ပင် ကျွေးချင်မွေး
ချင်စိတ် ရှိ၏။ စကား
အလွန်နည်း၏။

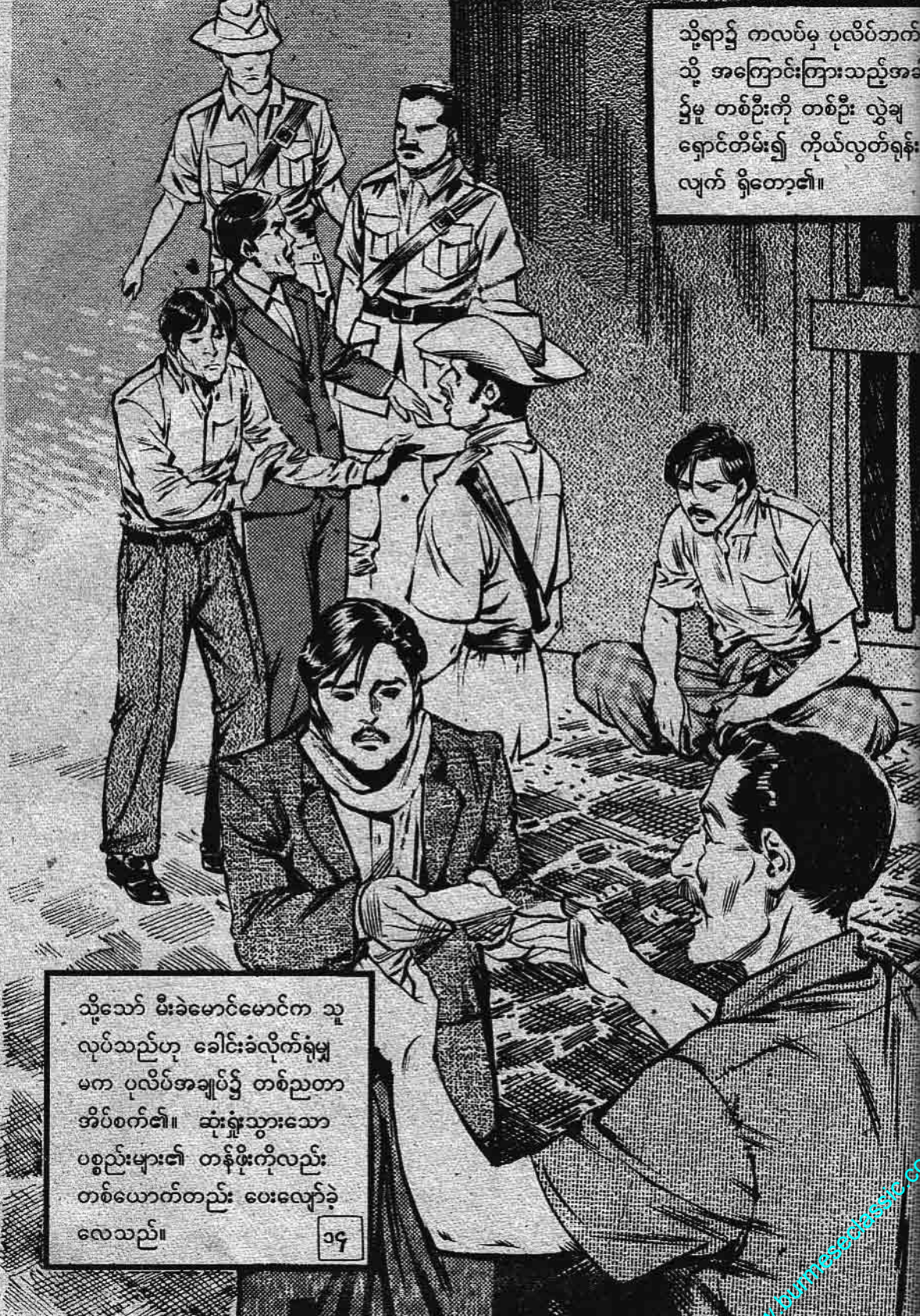
အိုင်အေတန်း တက်နေကြသူတိုင်းလောက်
နီးနီး မီးခဲမောင်မောင်ကို ခင်မင်ကြ၏။ အ
များအတွက် အနစ်နာလည်း ခံတတ်၏။

တစ်ခါ၌ ကျွန်ုပ်တို့သည် မဇ္ဈိမရင်း
ကလပ်၌ မူးယစ်သောက်စားပြီး ပန်း
ကန် ခွက်ယောက်များ ပေါက်ခွဲခြင်း၊
စားပွဲခင်းနှင့် လိုက်ကာများ ဆုတ်ဖြို
ခြင်းများ ပြုလုပ်၍ ရမ်းကားကြ၏။

မီးခဲမောင်မောင်က ရမ်းကားခြင်းလည်း
မပြု၊ ဖျက်ဆီးခြင်းလည်း မပြုရုံမျှမက မူး
၍ ရမ်းနေသော ကျွန်ုပ် အပါအဝင် အ
ခြားလူများကို လိုက်လံထိန်းသိမ်းပေးခဲ့၏။

သို့ရာ၌ ကလပ်မှ ပုလိပ်ဘက်
သို့ အကြောင်းကြားသည့်အခါ
၌မူ တစ်ဦးကို တစ်ဦး လွှဲချ
ရှောင်တိမ်း၍ ကိုယ်လွတ်ရန်
လျက် ရှိတော့၏။

သို့သော် မီးခဲမောင်မောင်က သူ
လုပ်သည်ဟု ခေါင်းခံလိုက်ရုံမျှ
မက ပုလိပ်အချုပ်၌ တစ်ညတာ
အိပ်စက်၏။ ဆုံးရှုံးသွားသော
ပစ္စည်းများ၏ တန်ဖိုးကိုလည်း
တစ်ယောက်တည်း ပေးလျော်ခဲ့
လေသည်။

မီးခဲမောင်မောင်၏ လေးစားစရာ
ကောင်းသောအချက်အလက် အ
မြောက်အမြား အနက်၌ အလွန်
စက်ဆုပ်ဖွယ်ရာသော အချက်
တစ်ချက် ရှိ၏။

ထိုအချက်ကြောင့်ပင် အကွက်
လည်အောင် သွေးထားသော
စိန်တုံး၌ အနာလေးတစ်ကွက်
ပါနေသည့်အလား မီးခဲမောင်
မောင်၏ ဘဝသည် နှလုံးနာ
ဖွယ်ရာ ရှိတော့၏။

ဤမျှ သဘောကောင်း၍ အေးချမ်းလှသော မီးခဲ
မောင်မောင်၏ ဟဒယနှလုံးအိမ် နောက်၌ ခိုကပ်
နေသော မာရ်နတ်သား၏ တမန်တော် နတ်မိစ္ဆာ
တစ်ကောင် ရှိ၏။

ထိုနတ်မိစ္ဆာကား အခြားမဟုတ်။
မခံချင်စိတ်နှင့်တကွ ယှဉ်၍ဖြစ်
ပေါ်လေ့ ရှိသော လက်စားချေ
လို့သော စိတ်မိုက်ပင် ဖြစ်၏။

ကျွန်ုပ်နှင့် မီးခဲမောင်မောင်
တို့သည် နှစ်ဦးလုံး ဘီအေ
အောင်ပြီးနောက် ကွဲကွာ
သွားခဲ့ကြ၏။

ကျွန်ုပ်သည် ကျွန်ုပ်ဖခင်၏ လက်ငုတ်
လက်ရင်းဖြစ်သော စပါးလုပ်ငန်းတွင်
နစ်မြုပ်၍ နှစ်အတန်ကြာ လုပ်ကိုင်ခဲ့
ပြီးနောက် အိမ်ထောင် ပြုရန် အ
ကြောင်း ပေါ်လာတော့၏။

သတို့သမီးလောင်းနှင့်တကွ သူ၏ ဆွေမျိုး
တစ်စုတို့သည် ကျွန်ုပ် သဘောတူပြီးနောက်
ရန်ကုန်သို့ ဘုရားဖူး လာကြ၏။

ကျွန်ုပ်တို့အိမ်မှာပင်
တည်းခိုကြ၏။ ကျွန်ုပ်
က ဘုရားပေါင်းစုံသို့
လိုက်ပို့ရ၏။

ထိုအခါကျမှပင် မိမိယူမည်
ဇနီးလောင်းအား အသေအ
ချာ မြင်ဖူးတော့၏။

ဇနီးလောင်းမှာ ရေနံချောင်းသူ
ဖြစ်၏။ ရေနံတွင်းစား မျိုးရိုးဖြစ်
၏။ အမည်မှာ လှိုင်လှိုင်တင်ဟု
ခေါ်သည်။

လှိုင်လှိုင်တင်အား
တွေ့မြင်လိုက်သည်
၌ မိခင်ကြီး အသေ
ဖြောင့်အောင် ပေး
စားသော မိန်းမကို
ယူပါမည်ဟု ပြော
ခဲ့သောစကားကိုပင်
ရှက်မိတော့၏။

ယခုအခါ၌ လှိုင်လှိုင်တင်အား ယူလျှင် မိခင်
ကြီး စိတ်ဒုက္ခ ခံစားရပါမည်။ ရှောင်ပါ သား
ရယ်ဟု ဆိုလာသည့်တိုင်အောင် ကျွန်ုပ်သည်
နောက်ဆုတ်နိုင်လိမ့်မည် မဟုတ်ပေ။

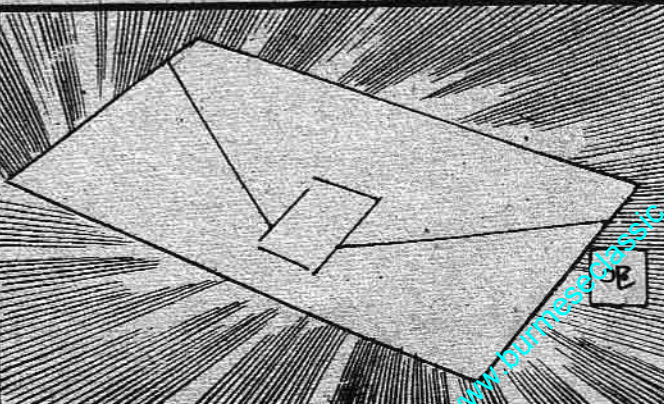
လှိုင်လှိုင်တင်အားလည်း ကျွန်ုပ်သည်
လက်ဆောင် အမြောက်အမြား ဝယ်
ပေး၏။

လှိုင်လှိုင်တင်မှာမူ ကျွန်ုပ်အား မိဘများက
သဘောတူထားသော ခင်ပွန်းလောင်းအဖြစ်
မှ လွဲ၍ စိတ်ဝင်စားပုံ မပေါ်လှပေ။

လှိုင်လှိုင်တင်တို့ ပြန်သွားပြီးနောက် ကျွန်ုပ်၏ ရင်ဝသို့
သံချွန်နှင့် တအားဆောင်၍ ထိုးလိုက်သကဲ့သို့ စာတစ်
စောင်ကို စာတိုက်မှ ရရှိတော့၏။

စာမှာ ရေစက္ကရီ လုပ်၍ ပေးပို့သောစာ ဖြစ်သဖြင့် ကျွန်ုပ် လက်မှတ် ရေးထိုးယူရ၏။ ထိုစာ ရောက် သည့်နေ့မှစ၍ ကျွန်ုပ်သည် ပထမက ကျေးဇူးတင် ခဲ့သော ဖူးစာရေးနတ်ကို ဒေါ်အပွဲကြီးပွဲမိတော့၏။

အို
လူငယ်ချင်း ကိုယ့်အဖေ
သားစာကို ရေးရတာ စားလည်း နာပါတယ် ဒါပေမယ်
မရေးမဖြစ်ရဲ ခေါ်ပျက်ရတာကို နှစ်ပွားပါ သိမှာ ကိစ္စသိန်းကျေရဲ
မိဘချင်း သဘောတူပြီး လက်ထပ်ကြမယ် မှိုင်းပျက်တယ် ကျွန်တော်
ချစ်သူပါ ကျွန်တော်တို့ လူငယ်ချင်း ချစ်မြတ်နိုးတာ ကြာပါပြီ။
ဖြောင့်ရော၊ ကျွန်တော်ပဲဆို၊ ဘာကျင့်စရာရှိလို့ မပြုတာရောပြော
ကျွန်တော်နဲ့ သဘောမတူနိုင်ဘဲ ရှိပါတယ်

ဒါဖြောင့်၊ ဖြိုင်ဖြိုင်တင်၊ မိဘများက သဘောတူလာအောင်အတွက်
ဖျက်နေတဲ့ စီးပွားရေးကိုလည်း ပြန်ပြီး ပြစ်ထွန်းအောင် ပြီးစားနေရပါ
တယ်။

ဖခင်ရဲ့ အကျင့်အရိက္ခာမျိုး ဣန္ဒဝေဟာ ဗမာပြောင်းကိုလည်း
သဘောပေါက် နားလည်အောင် ဣန္ဒဝေဟာ ပြီးစားလျက် ရှိခဲ့မှာ
ကိုရွှေသိန်းကျော်နဲ့ စီစဉ်ဖြောင့်၊ ဖြိုင်ဖြိုင်တင် ပြောပြလို့ သိရပါတယ်။

ဒါဖြောင့်၊ ဣန္ဒဝေဟာကိုရော၊ ဖြိုင်ဖြိုင်တင်ကိုပါ သနားသောအားဖြင့်
ခေ့စပေဖြောင့်လမ်းကို ဖျက်သိမ်းပေးပါလို့ အသနားခံပါတယ်။

သနင်္ဂါကို ခင်ဗျားရယ်၊ ဣန္ဒဝေဟာရယ်၊ ဖြိုင်ဖြိုင်တင်ရယ်ဟု
သိပါတယ်၊ တခြား ဘယ်သူ့ကိုလည်း ဗသိစေပို့ မေတ္တာရပ်ခံပါတယ်။

သင် သူငယ်ချင်း
မီးခဲမောင်မောင်
ရေခဲချောင်း။

ကျွန်ုပ်သည် အထက်ပါစာကို ဖတ်ပြီးနောက်
များစွာ စိတ်ထိခိုက်မိ၏။

မိခင်ကြီးအား ဝမ်းသာရမည်
ဆိုကာ မီးခဲမောင်မောင် လို
လားသည့်အတိုင်း စေ့စပ်မှု
အား ဖျက်သိမ်းပေးကောင်း
ပေးပေလိမ့်မည်။

သို့ရာတွင် လှိုင်လှိုင်တင်အား ကျွန်ုပ်
ကိုယ်တိုင်က နှစ်သက်သဘောကျနေ
သည်ဖြစ်ရာ နောက်ဆုတ်ပေးရန်မှာ
လုံးဝမဖြစ်နိုင်တော့ပေ။

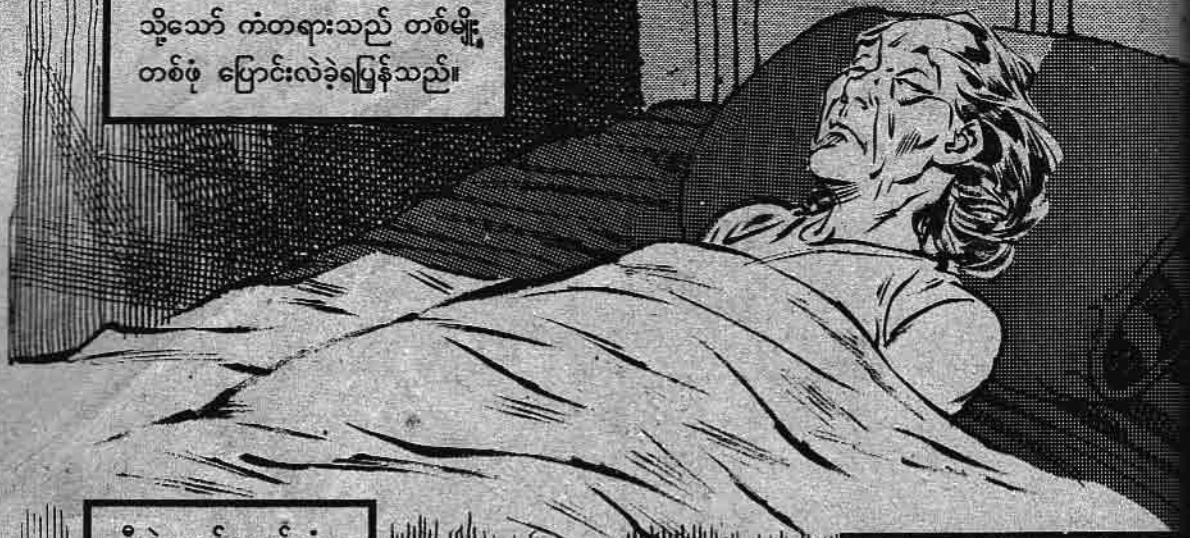
ထို့ကြောင့် မီးခဲမောင်မောင်ထံသို့ မိခင်
စိတ်ချမ်းသာမှုအတွက် လက်ထပ်ရခြင်း
ဖြစ်ကြောင်း၊ ကျွန်ုပ်အနေနှင့်မူ နောက်
ဆုတ်ပေးလိုကြောင်း စသည်ဖြင့် ရေး
ထားသော စာတစ်စောင်ကို ပေးပို့ခဲ့၏။

ကျွန်ုပ်၏စာကို ရကြောင်း၊ မိခင်
အတွက် ဖြစ်နေသောကြောင့် သူ
အနေနှင့်လည်း ကျွန်ုပ်အပေါ်၌
မည်သို့မျှ သဘောမထားကြောင်း
ခွင့်လွှတ်ကြောင်း။

သေခါနီးဆဲဆဲ ဝေဒနာသည်တစ်ဦး၏ဆန္ဒ
အတွက် သူ့ရော၊ လှိုင်လှိုင်တင်ရော ကျွန်ုပ်
ပါ အနစ်နာ ခံသင့်ကြကြောင်း ရေးထား
သောစာကို မီးခဲမောင်မောင်ထံမှ ရရှိခဲ့၏။

သို့သော် ကံတရားသည် တစ်မျိုး
တစ်ဖုံ ပြောင်းလဲခဲ့ရပြန်သည်။

မီးခဲမောင်မောင်ထံမှ
စာရပြီး နှစ်ရက်အ
ကြာ၌ ကျွန်ုပ်၏မိခင်
ကြီး ကွယ်လွန်သွား
လေတော့၏။

ဈာပနကိစ္စ ပြီးမြောက်ပြီး နောက်
တစ်ရက်၌ မီးခဲမောင်မောင်ထံ
ရန်ကုန်သို့ ရောက်ရှိလာပြီးလျှင်
ကျွန်ုပ်အား ချိန်းဆို၍ တွေ့၏။

ကျွန်ုပ်၏မိခင်ကြီး ကွယ်လွန်သွားသည့်အတွက် ဝမ်းနည်းကြောင်း၊ တစ်ဖက်၌လည်း လှိုင်လှိုင်တင်နှင့် လက်ထပ်ရေးကိစ္စမှာလည်း ပြင်ဆင်နိုင်ခွင့် ပေါ်ပေါက်လာပြီဖြစ်၍ ဝမ်းသာမိကြောင်းကို ရူးသားစွာ ကျွန်ုပ်အား ပြောပြ၏။

မိခင်ကြီး မရှိတော့ပြီ ဖြစ်၍ မိခင် စိတ်ချမ်းသာအောင် လှိုင်လှိုင်တင်အား ယူရမည့် အစီအစဉ်မှာ ပြောင်းနိုင်ပြီ လောဟု မေးလေ၏။

ဒီလိုရှိတယ် ကိုမောင်မောင်၊ ကျွန်တော့် မိခင်ကြီး မရှိတော့ပေမယ့် ကျွန်တော့် အဒေါ်တွေ ရှိသေးတော့ ဒီ ကိစ္စဟာ ပြင်လို့ ဖြစ်မယ် မထင်ဘူး

မဟုတ်ပါဘူး
ကိုရွှေသိန်းကျော်၊ ခင်ဗျားကိုယ်တိုင်
က နောက်မဆုတ်ရင်ဖြင့် ကျွန်တော်
ဘာမှ ပြောစရာမရှိပါဘူး

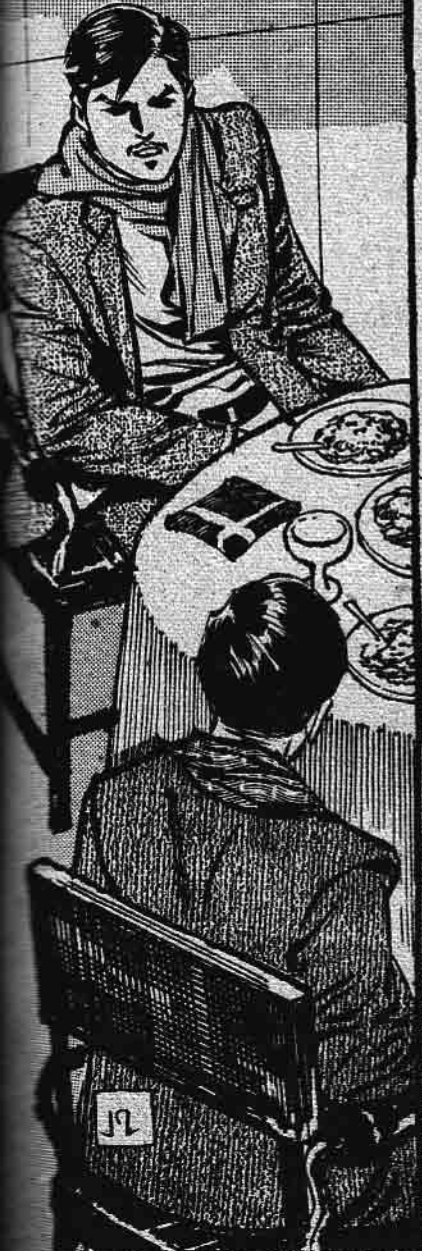
ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားဟာ
ခင်ဗျားမိခင်ကြီးကို အကြောင်းပြင်
ဆုတ်မပေးနိုင်ကြောင်း ကျုပ်ဆီကို
ရေးခဲ့တယ်၊ ကျုပ်ကလည်း တ
ကယ် လုံကြည်ခဲ့တယ်

အခု ခင်ဗျား

မိခင်ကြီး မရှိပြန်တော့လည်း
ခင်ဗျားက နောက်မဆုတ်ပေးနိုင်ဘူး
ဆိုပြန်တော့ ခင်ဗျားဟာ ကျွန်တော့်
ဆီကို သက်သက် လိမ်ညှာပြီး
ရေးခဲ့တာပဲ

မိခင်ကြီးကို

အကြောင်းပြပြီး ခင်ဗျားကိုယ်တိုင်
လှိုင်လှိုင်တင်ကို အပိုင်စီးချင်နေတာကို
ကျွန်တော် အခုမှ သိရတော့တယ်။ ခင်
ဗျား ကျွန်တော့်ကို လိမ်ပြီး
ရေးတယ်

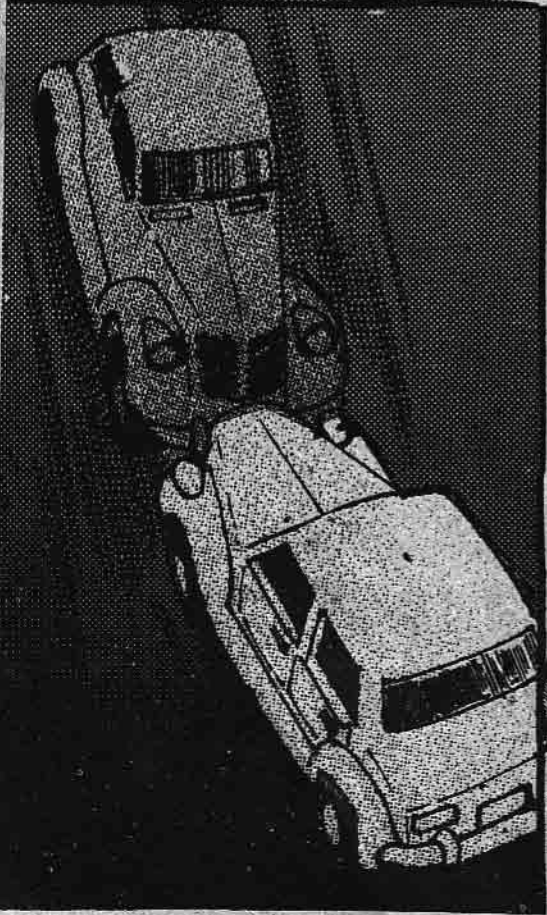

“ခင်ဗျား ကျွန်တော့်ကို လိမ်ပြီးရေး
တယ်” ဟုသည့်စကားကို နှစ်ကြိမ်
ထပ်၍ ပြောသွားသည်ကို ကျွန်ုပ်
သတိထားလိုက်မိ၏။

မီးခဲမောင်မောင်နှင့် တွေ့ပြီး တစ်လ
လောက်အကြာတွင် လက်ထပ်ပွဲကို
ရန်ကုန်၌ မြို့လုပ်ရန် စီစဉ်လိုက်၏။

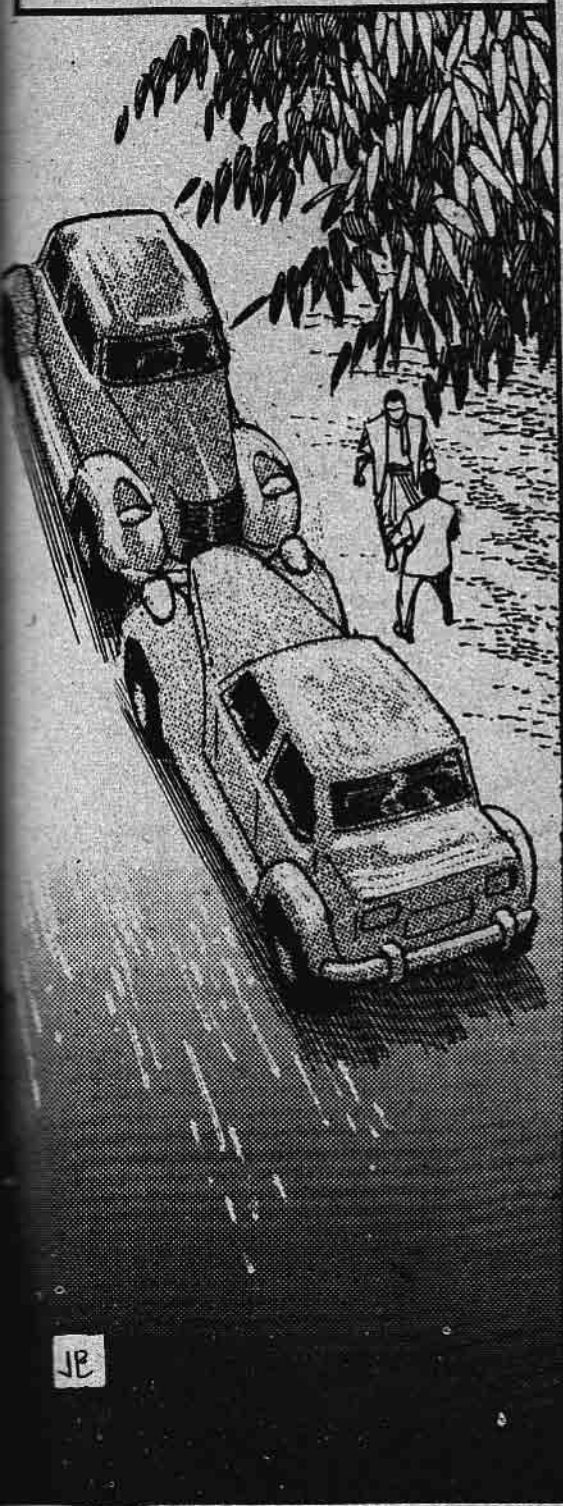
လှိုင်လှိုင်တင်တို့ မိသားစု ရောက်
မည့် နေ့က ဘူတာတွင် ကျွန်ုပ်
ကိုယ်တိုင် ကားဖြင့် သွားကြုံခဲ့၏။

ကျွန်ုပ်အိမ်သို့ လှိုင်လှိုင်တင်တို့ မိသားစုအား တင်ဆောင်
၍ မောင်းနှင်လာစဉ် ကမာရွတ်သို့အရောက်၌ ကားတစ်
စီးနှင့် ခေါင်းချင်းဆိုင် အနည်းငယ် တိုက်မိသဖြင့် တစ်
ဖက်ကားသမားနှင့် ကျွန်ုပ်တို့ စကားများကြ၏။

တစ်ဖက်ကားသမားမှာ ဂေါ်ရခါးလူမျိုးဖြစ်၍ ကျွန်ုပ်သည် ကုလားလို တစ်ဝက်၊ မြန်မာလို တစ်ဝက် ပြောဆို စကားများခြင်း ဖြစ်၏။

စကားများကြစဉ် ကျွန်ုပ်ကားပေါ်မှ လှိုင်လှိုင်တင် အပါအဝင် အားလုံးလိုလို အောက်ဆင်းကြ၏။

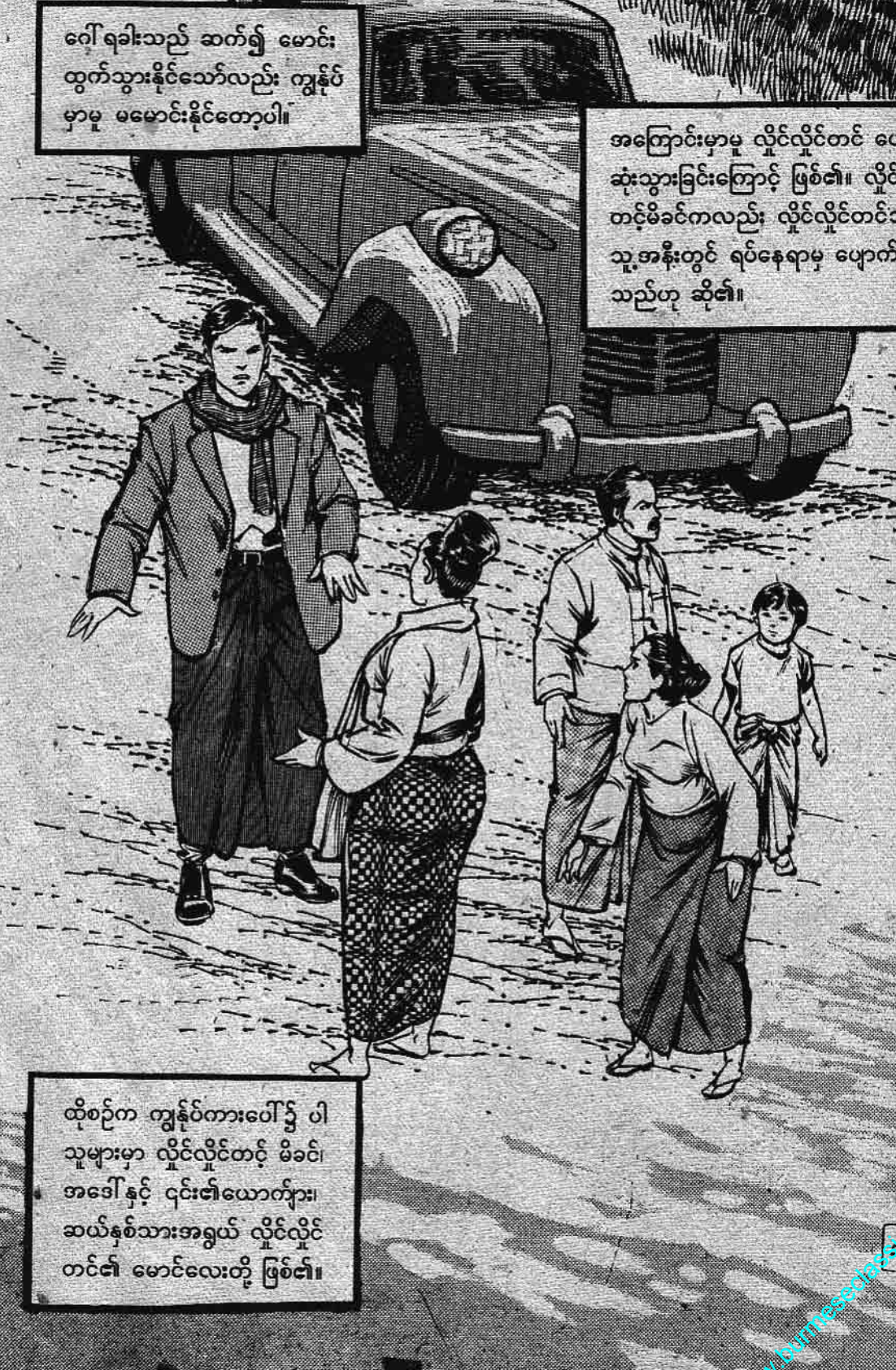

နောက်ဆုံး၌ ဂေါ်ရခါး နှင့် ကျွန်ုပ်အား အနီးမှ ပုလိပ်တစ်ဦးက လာရောက် ဖြေရှင်းပေးသဖြင့် ကျေအေးသွားကြပြီး ကိုယ့်ခရီးကိုယ် ဆက်လက် သွားကြရတော့၏။

ဂေါ်ရခါးသည် ဆက်၍ မောင်းထွက်သွားနိုင်သော်လည်း ကျွန်ုပ်မှာမူ မမောင်းနိုင်တော့ပါ။

အကြောင်းမှာမူ လှိုင်လှိုင်တင် ပျောက်ဆုံးသွားခြင်းကြောင့် ဖြစ်၏။ လှိုင်လှိုင်တင်မိခင်ကလည်း လှိုင်လှိုင်တင်သည် သူ့အနီးတွင် ရပ်နေရာမှ ပျောက်သွားသည်ဟု ဆို၏။

ထိုစဉ်က ကျွန်ုပ်ကားပေါ်၌ ပါသူများမှာ လှိုင်လှိုင်တင် မိခင်၊ အဒေါ်နှင့် ၎င်း၏ယောက်ျား၊ ဆယ်နှစ်သားအရွယ် လှိုင်လှိုင်တင်၏ မောင်လေးတို့ ဖြစ်၏။

ပုလိပ်များကား အတော်ပင် တော်ကြ
၏။ တိုင်ချက်ဖွင့်ပြီး တစ်ပတ်ကြာမှပင်
မီးခဲမောင်မောင်အား ဖမ်းမိတော့၏။

ဂါတ်၌ တွေ့ကြရာ မီးခဲမောင်မောင်က
သူ၏ ထုံးစံအတိုင်း ပြုံး၍ အားလုံးကို
ယဉ်ယဉ်ကျေးကျေးပင် ဆက်ဆံ၏။

လှိုင်လှိုင်တင်၏အဖေနှင့် အမေသည်
မီးခဲမောင်မောင်အား မကြားဝံ့မနာသာ
ပင် ဆဲရေးတိုင်းထွာကြ၏။

ကျွန်ုပ်နှင့် လှိုင်လှိုင်တင် မိဘ
များ ပူးပေါင်းကာ နောက်ဆုံး
၌ မီးခဲ မောင်မောင်အား နှု
တင်၍ တရားစွဲနိုင်ခဲ့၏။

နှစ်ဖက်ပေါင်း၍ ငွေကို ဖိသွန်ကာ မီးခဲ
မောင်မောင်အား ထောင်မကျမချင်း
ပြုလုပ်ခဲ့ကြ၏။

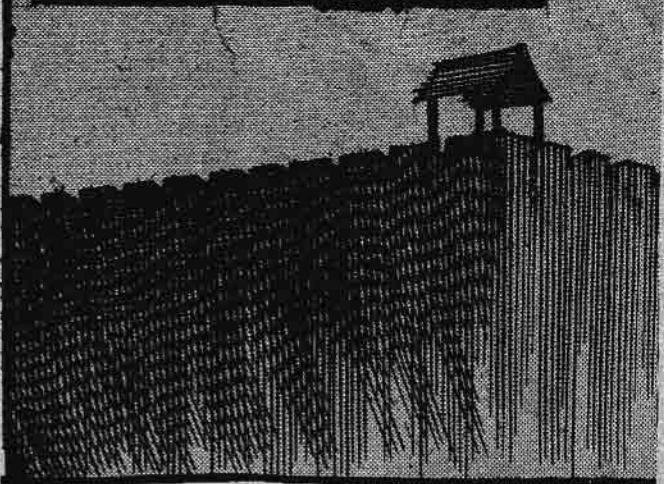
ထိုအချိန်က ငွေများ
လျှင် တရားနိုင်သော
အခါ ဖြစ်ရာ မီးခဲ
မောင်မောင် ထောင်
ကျလေတော့၏။

သို့သော် မီးခဲမောင်မောင်အပေါ်၌
သစ္စာရှိလှသော လှိုင်လှိုင်တင်သည်
နိုးတော်၌ ရှေ့နေ သင်ပေးသည့်အ
တိုင်း မထွက်ဆိုဘဲ သူ့ကိုယ်တိုင်က
ချစ်၍ လိုက်သွားခြင်း ဖြစ်ကြောင်း
ထွက်ဆိုလေ၏။

ထို့ကြောင့် ထောင်ဒဏ်မှာ များများစားစား
မကျဘဲ နှစ်နှစ်သာ ကျခံရတော့၏။

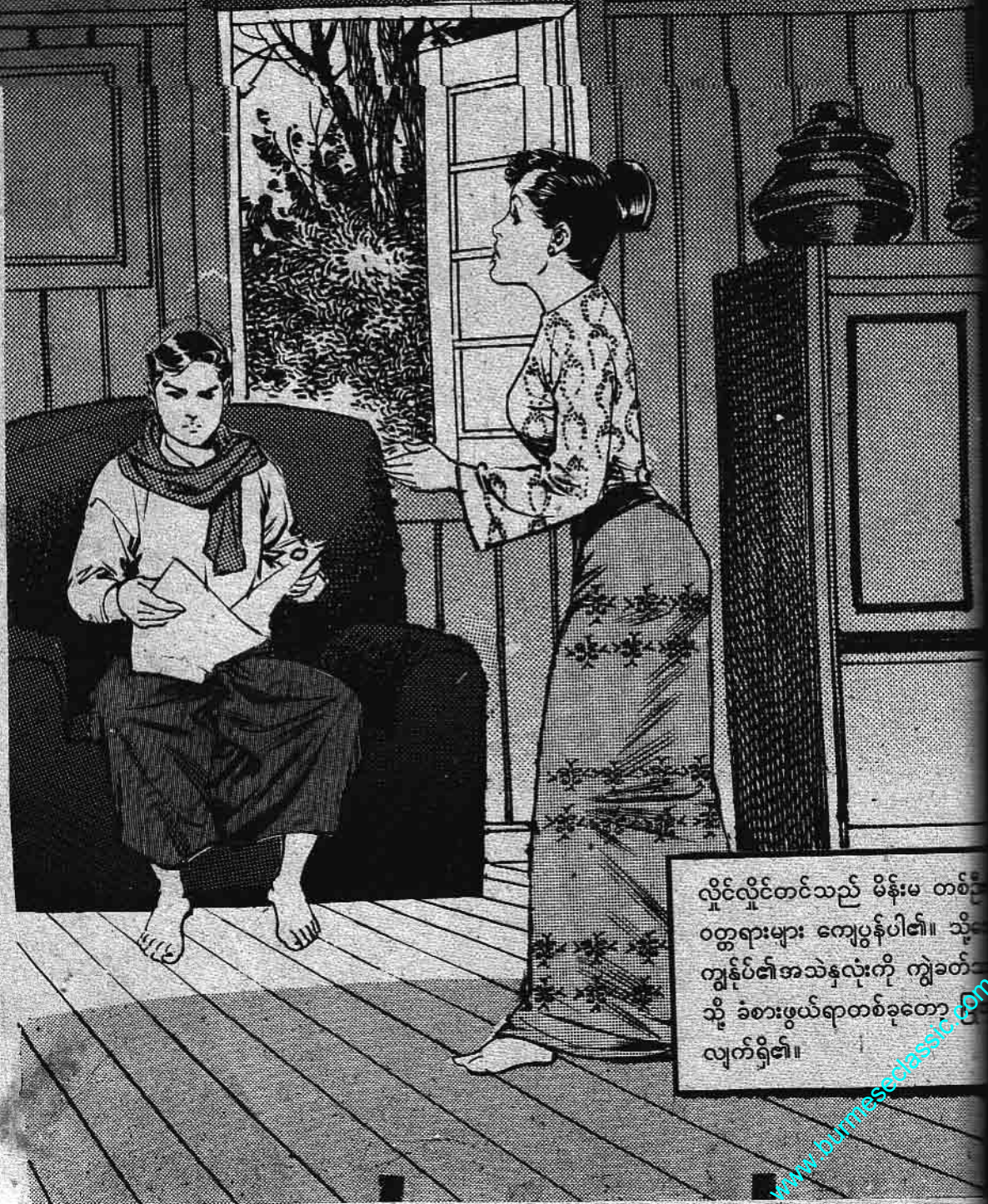

မီးခဲမောင်မောင် ထောင်ကျနေစဉ်မှာပင် ကျွန်ုပ်နှင့်
လှိုင်လှိုင်တင်သည် လက်ထပ်ခဲ့၏။

ထိမ်းမြားမင်္ဂလာ
ဖိတ်ကြားလွှာ
မောင်သိန်းကျော်+မလှိုင်လှိုင်တင်

လှိုင်လှိုင်တင်၏ မိခင်သည် ကျွန်ုပ်အား
လှိုင်လှိုင်တင် မယူလျှင် အဆိပ်သောက်
သေမည်ဟု အကျပ် ကိုင်ကာ အတင်း
ပေးစားခဲ့ခြင်း ဖြစ်၏။

လှိုင်လှိုင်တင်သည် မိန်းမ တစ်ဦး
ဝတ္တရားများ ကျေပွန်ပါ၏။ သို့
ကျွန်ုပ်၏အသဲနှလုံးကို ကျွဲခတ်
သို့ ခံစားဖွယ်ရာတစ်ခုတော့
လျက်ရှိ၏။

ကျွန်ုပ်နှင့် ရပြီးသည့်တိုင်အောင် ဆွဲကြီးတွင် ဆွဲထားသော လော့ကတ်သီးလေးထဲ၌ မီးခဲ မောင်မောင်၏ ဓာတ်ပုံကို ထည့်ထား၏။ မကြာမကြာလည်း ထုတ်၍ ကြည့်တတ်၏။

ကျွန်ုပ်သည် သည်းမခံနိုင်တော့သည့်အဆုံး လော့ကတ်သီးအား လုယူ၍ လွှင့်ပစ်လိုက်တော့၏။

ထိုသို့ ပြုလုပ်ခဲ့သော်လည်း နောက်တစ်နေ့ ဈေးက အပြန်၌ လှိုင်လှိုင်တင်၏ ဝါဝင်းသော လက်ဖျံကလေးတွင် 'မောင်မောင်'ဟူသော စာတန်း နက်နက်ထင်ထင်ကြီးကို စုတ်ဆေးဖြင့် ထိုးနှံလာခဲ့သည်ကို ကြေကွဲဖွယ်ရာ တွေ့မြင်ရတော့၏။

ထိုသို့နှင့်ပင် ပေါင်းသင်းလာခဲ့ရာ သုံးနှစ်
ကျော်ခဲ့ပြီဖြစ်၏။ တစ်ခါတစ်ရံ ကျွန်ုပ်တို့
အကြောင်း မသိသောသူများက လှိုင်လှိုင်
တင် လက်မှ စာတန်းကို နားမလည်ပေ။

ဘာဆေး
ထိုးတာလဲ

လှိုင်ရဲ့
ယောက်ျား မီးခဲမောင်မောင်ရဲ့
နာမည်ကို အမှတ်တရ ထိုးထား
ပါ။ လှိုင်မေမေနဲ့ ကိုရွှေသိန်းကျော်
လုပ်ကြံပြီး တရားစွဲဆိုလို့ ကောင်
ကျသွားပြီး ဇာတ်မြုပ်သွား
တာပါပဲရှင်

လှိုင်လှိုင်တင်သည် ကျွန်ုပ်အား
ပညာသား ပါပါ စိတ်ဆင်းရဲ
အောင် နှိပ်စက်လျက် ရှိတော့
၏။

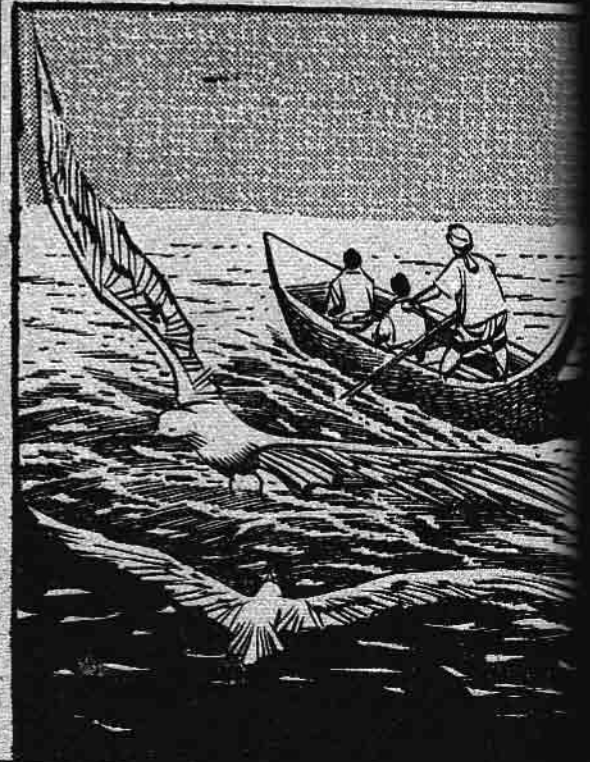
နောက်ဆုံး၌ ကျွန်ုပ်နှင့်
လှိုင်လှိုင်တင်တို့သည်
တရားဝင် ပြတ်စဲခဲ့ကြ
ရ၏။

ထိုသို့ ပြတ်စဲလိုက်သည့်အခါသည် မီးခဲမောင်မောင်
ထောင်ကျသွားသည့်ရက်မှ အသေအချာ ရေတွက်
လျှင် လေးနှစ် လေးလနှင့် လေးရက်တိတိ ဖြစ်၏။

ကျွန်ုပ်နှင့် လှိုင်လှိုင်တင် ကွဲကွာခဲ့ပြီးနောက်
(၆)လခန့် ကြာသော တစ်နေ့၌ ကျွန်ုပ်သည်
ခနောင်တိုဘက်သို့ ဆန်စက်တစ်လုံး ဝယ်ယူ
ရန် အတွက် စက်အခြေအနေအား ကြည့်ရှု
ရန် သွားခဲ့၏။

ဆန်စက်အား ကြည့်ရှုပြီးနောက် ကျွန်ုပ်နှင့် ကျွန်ုပ်
၏ တပည့်လေး မောင်ဝိုင်းမောင်တို့သည် သဗ္ဗန်
တစ်စီးကို စီး၍ ရန်ကုန်ဘက်ကမ်းသို့ ပြန်ခဲ့၏။

သို့ရာ၌ သဗ္ဗန်သည် မြစ်လယ်အရောက်၌ ရန်ကုန်
ဘက်သို့ ဦးတည်ခြင်းမပြုဘဲ ချောင်းလက်တက်က
လေးဘက်သို့ ဦးတည် လှော်ခတ်နေလေ၏။

ဟေ့...
ရန်ကုန်ဆီ
ဂျာရေတာ။

မောင်ဝိုင်းမောင်က သဗ္ဗန်ကုလားအား ရန်ကုန်
သွားမှာဟု အဓိပ္ပါယ်ရသော ကုလားစကား အ
ကျိုးအပဲ့နှင့် ဆဲဆို ကြိမ်းမောင်းတော့၏။

သဗ္ဗန်ကုလားကမူ တစ်ခွန်းမျှ ပြန်မပြောဘဲ
ခတ်မြဲ ခတ်နေရာ သဗ္ဗန်ဦးသည် ခနိလက်
များ အုပ်ဆိုင်းနေသော ချောင်းဖွဲ့ကလေး
ထဲသို့ပင် ဝင်စပြုနေပြီဖြစ်၏။

ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်၏တပည့်က
လေးက ကုလားအား ထိုးကြိတ်
ရန်အတွက် ထိုင်ရာမှ ဝုန်းခနဲ
ထ၍ ရပ်လိုက်၏။

သို့သော် သဗ္ဗန်တုလားက
သူ၏အကျိုးအောက် ခါးပုံ
စတွင်းမှ ခြောက်လုံးပြု
သေနတ်ကို ဆွဲထုတ်လိုက်
ပြီးနောက်...

ဟေ့ကောင်..

ကြားက မသေချင်နဲ့ ငြိမ်ငြိမ်နေ
လိုက်စမ်း၊ ဒီမှာ ကိုရွှေသိန်းကျော်၊ တွန့်တော်
မီးခဲမောင်မောင်ပါဗျ၊ မှတ်မိဦးမှာပေါ့
နော်၊ ဟဲ..ဟဲ..ဟဲ

ကျွန်ုပ်သည် များစွာတုန်လှုပ်သွားမိ၏။ မကြည့်ရဲ
ကြည့်ရဲဖြင့် သူ၏မျက်နှာကို ကြည့်လိုက်ရာ ကျေ
နပ်ခြင်း၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်း၊ အောင်ပွဲခံခြင်း စသည်
တို့ ရောပြွန်းလျက် ရှိကြောင်း သတိပြုမိတော့၏။

သေမင်းထံသို့ ရောက်လျှင်ပင် ကျွန်ုပ်၌ လွတ်လမ်းရှိမည် ဖြစ်သော်လည်း မီးခဲမောင်မောင်၏ လက်တွင်းမှလွတ်မြောက်ဖွယ်ရာ မရှိဟု သဘောပေါက်မိ၏။

ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်သည် ချောင်းထဲသို့ ခုန်ချ၍ ရေငုပ်ပြီး ပြေးရန် ကြံမိသည့် အလျောက် ရေကို မျက်စောင်းဝင့်၍ ကြည့်မိ၏။

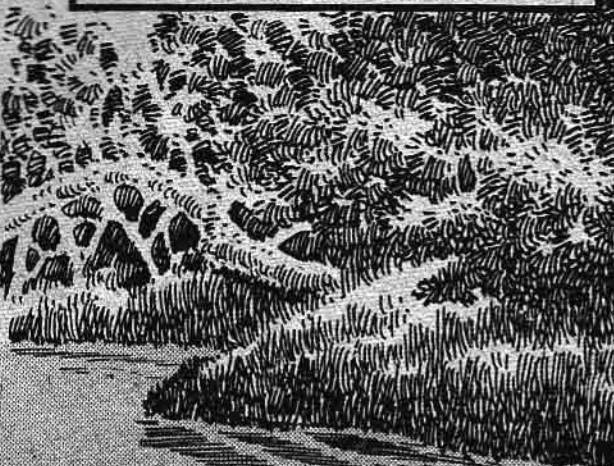
အလွန်အကင်းပါးလှသော မီးခဲက ကျွန်ုပ်၏အကြံကို ရိပ်မိသဖြင့်...

ကိုရွှေသိန်းကျော် ချောင်းထဲ ခုန်ချပြီး ငုပ်သွားဖို့တော့ စိတ်မကူးနဲ့ဗျ၊ ချောင်းက တိမ်တိမ်လေးရယ်၊ ခင်ဗျား ခါးလောက်ပဲ ရှိတယ်ဟဲ... ဟဲ

ကျွန်ုပ်သည် သူပြောမှပင် ဆင်ခြင်မိ၏။ ထို
ချောင်းရိုးကလေးမှာ အလွန်ပင် တိမ်လှ၏။
အချို့ နေရာများ၌ လမုငုတ်များပင် ထွက်
နေ၏။

သဗ္ဗန်သည် ချောင်းကွေ့ကလေးတစ်ခုကို ကွေ့
ပြီးနောက် နာရီဝက်ခန့် ထပ်မံ၍ လှော်ခတ်ရ
သေးရာ ချောင်းဝမှ ဆိုလျှင် (၄၅)မိနစ်ခန့်
လှော်ခတ်ရသော ခရီးဖြစ်၏။

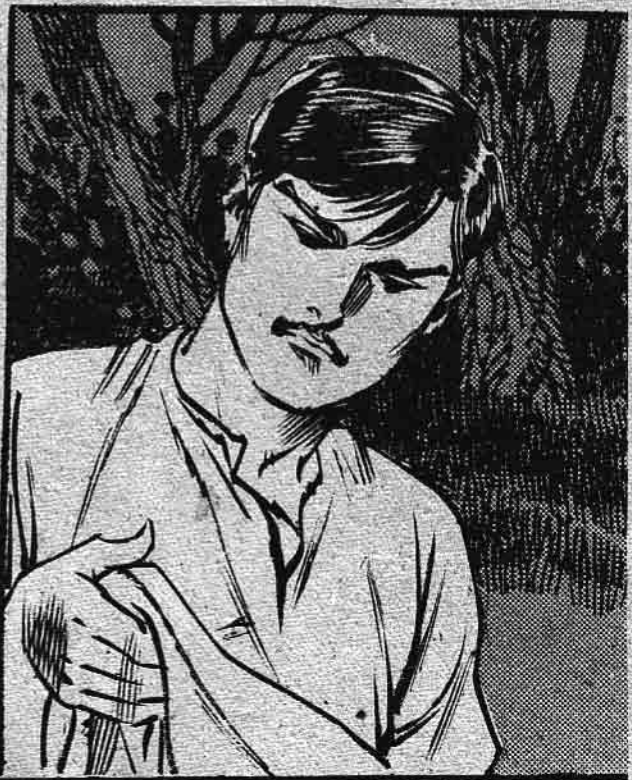
နောက်ဆုံး၌ ဝါးတံတားလေးတစ်ခုသို့ ဆိုက်
ရောက်သွားခဲ့၏။

ဝါးတံတားလေး၌ သဗ္ဗန်ကပ်လိုက်သည် ဆို
လျှင်ပင် လူနှစ်ယောက် ပေါ်လာပြီး ကျွန်ုပ်
နှင့် ကျွန်ုပ်၏တပည့်လေးအား ကြီးနှင့် တုပ်
တော့၏။

မီးခဲမောင်မောင်သည် သူ၏မျက်နှာ၌
သုတ်လိမ်းထားသော ဆေးမည်းများကို
သုတ်လိုက်လေ၏။

ကွဲသွားသည့် သုံးလေးနှစ်အတွင်း၌ အနည်းငယ် ပိန်သွား
သည်မှလွဲ၍ သူ၏ ရုပ်ရည်မှာ ယခင်ကကဲ့သို့ ကြည်လင်
လတ်ဆတ်နေ၏။

ကျွန်ုပ်၏တပည့်လေးကို ကြီးနှင့်
တုပ်သည်ကို ကြည့်၍ သူသည်
စိတ်မကောင်း ဖြစ်သွားပုံရ၏။

ဟေ့...
ညီလေး၊ ဘာမှ မစိုးရိမ်
နဲ့ကွာ၊ မင်းကို ဘာမှမလုပ်
ဘူးဆိုတာ အစ်ကိုက တိ
ပေးပါတယ်

အခုလို မဆီမဆိုင်
ဒုက္ခပေးရတဲ့အတွက် စိတ်မကောင်း
ပါဘူး၊ ဒီအတွက် လျော်ကြေးအဖြစ် ပြန်
လွှတ်လိုက်တဲ့အခါမှာ အစ်ကိုက ငွေ
ငါးရာ ပေးမယ်ဆိုတာလည်း
ကတိပေးပါတယ်

မောင်ဝိုင်းမောင်အား
ဤသို့ ပြောလိုက်သဖြင့်
ကျွန်ုပ်မှာ ပို၍ကျောစိမ့်
သွားတော့၏။

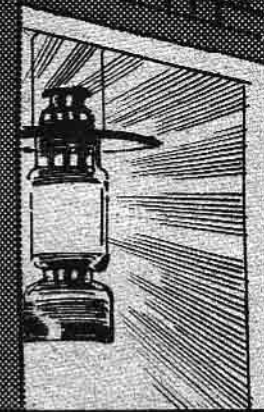
သူ့စကား၌ မောင်ဝိုင်းမောင်
ကို ဘာမှမလုပ်ဟု ဆိုထား၏။
ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်အား တစ်စုံ
တစ်ခု ပြုလုပ်မည်မှာ သေချာ
လှတော့၏။

မောင်ဝိုင်းမောင်အား ပြန်လွတ်
သည့်အခါ၌ ငွေငါးရာပေးမည်
ဟု ဆို၏။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်
အား ပြန်မလွတ်တော့ဟု ယူဆ
မိပြန်သည်။

ဝါးတံတားလေးမှ ဖြတ်ကျော်ကာ ခြေသွား
လမ်းလေးအတိုင်း ခေါ်သွားကြရာ နောက်
ဆုံး၌ ဓနိတောကြီး အတွင်းရှိ တံဝိုင်းကြီး
တစ်ခုသို့ ရောက်သွားတော့လေ၏။

ကျွန်ုပ်တို့ ရောက်ရှိသွားချိန်၌ မောင်စ
ပျိုးပြီ ဖြစ်သဖြင့် တအာတွင်း၌ အောက်
လင်းမီးကို ထွန်းထားပြီး ဖြစ်သည်။

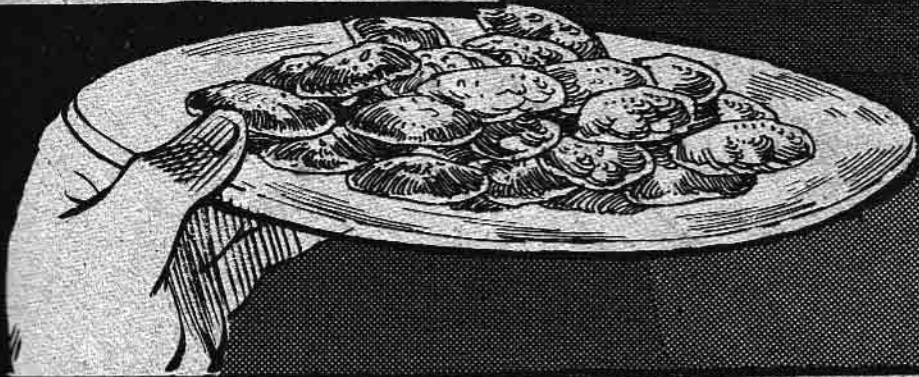

ကျွန်ုပ်သည် ကြောက်စိတ်များ လွှမ်းမိုးနေ
ဖြစ်လေ၏။

တအာတွင်း ရောက်သျှင် ကျွန်ုပ်တို့အား
ကုလားထိုင်၌ ထိုင်စေပြီးလျှင် ကုလား
ထိုင်နှင့် ပူး၍ တုပ်နှောင်ထားပြန်၏။
လက်နှစ်ဖက်တို့မှ လွတ်ပေးထား၏။

တအောင့်မျှအကြာတွင် အရက်အကောင်းစား
များနှင့် စားဖွယ် သောက်ဖွယ်များ ရောက်ရှိ
လာ၏။

သူ၏လူလေးဦးသည် ရှောင်ပေး
သည့်သဘောနှင့် တဲအပြင်ဘက်
သို့ ထွက်သွားကြ၏။

စားပွဲ၌မူ မီးခဲမောင်မောင်၊ ကျွန်ုပ်နှင့် မောင်ဝိုင်းမောင်တို့ သုံးဦး
သာလျှင် ကျန်ရစ်ခဲ့ကြ၏။

အခုလို ပြုစု
ဧည့်ခံတာကတော့ ကျောင်းနေဖက်
သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်အနေနဲ့ ကွဲသွား
ကြတာလည်း ကြာပြီဖြစ်လို့ ပြန်တွေ့
ကြတဲ့အခါ အရင်ကလို့ပဲ ခင်ခင်
မင်မင် ပြုစုတာပါ

ခင်ဗျားကို ကျွေး
မွေးတာက သူငယ်ချင်းအဖြစ်နဲ့ပါ
ခင်ဗျားရဲ့ ယုတ်မာမှု၊ ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲမှု
လိမ်ညာမှုတွေအတွက်က သပ်သပ်
နှိပ်စက်မှာပါ။ မပူပါနဲ့။

မီးခဲဟာ
ဘယ်လိုလူစား ဖြစ်
တယ်ဆိုတာ ခင်ဗျား နားလည်
ပါတယ်။ ကျွန်တော်ဟာ လူကော
တစ်ယောက်ပါ။ ဒါပေမယ့် တ
ဖက် စီးနင်း လုပ်တတ်တဲ့လူ
အဖို့တော့ ကျုပ်ဟာ
သေမင်းပဲ။

ကျွန်ုပ်သည် ခေါင်းကို ငဲ့၍
ထားလိုက်၏။ စာလိမ်ရေး
မိသည့် အပြစ် အတွက်၊ သူ
၏ချစ်သူကို အပိုင်စီးခဲ့သည့်
အတွက် မည်သို့ ပြုလုပ်လိမ့်
ဦးမည်နည်း။

သွေးပျက်ဖွယ်ရာ အတွေးများ
သည် ကျွန်ုပ်၏ ဦးနှောက် အ
တွင်းသို့ မခေါ်ပင့်ဘဲ အလျှို
လျှို ရောက်ရှိလာကြ၏။

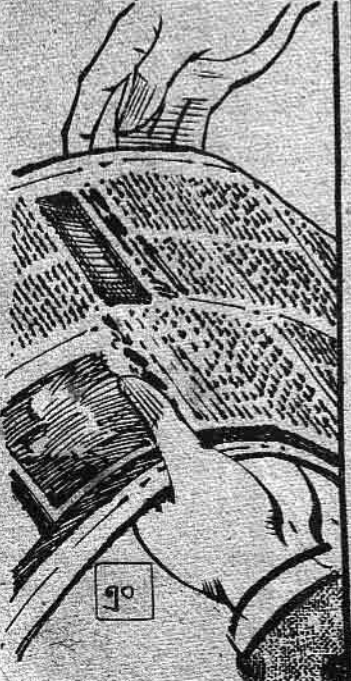
ထိုညက ရှေ့တွင် ကြုံတွေ့ရ
မည့် အန္တရာယ်များအတွက်
ထိတ်လန့်ခြင်းကြောင့် အိ
၍ မပျော်ခဲ့ပါ။

နံနက်မိုးလင်းလျှင်မူ တော်ဖိနပ်
နံပြားများအပြင် စီးကရက်များ
ဝါ လာ၍ပေး၏။

ထိုနေ့တစ်နေ့လုံးနှင့် နောက်တစ်နေ့
တစ်နေ့လုံး မီးခဲ မောင်မောင်သည်
ကျွန်ုပ်အား နှိပ်စက်ခြင်း မပြုပါ။

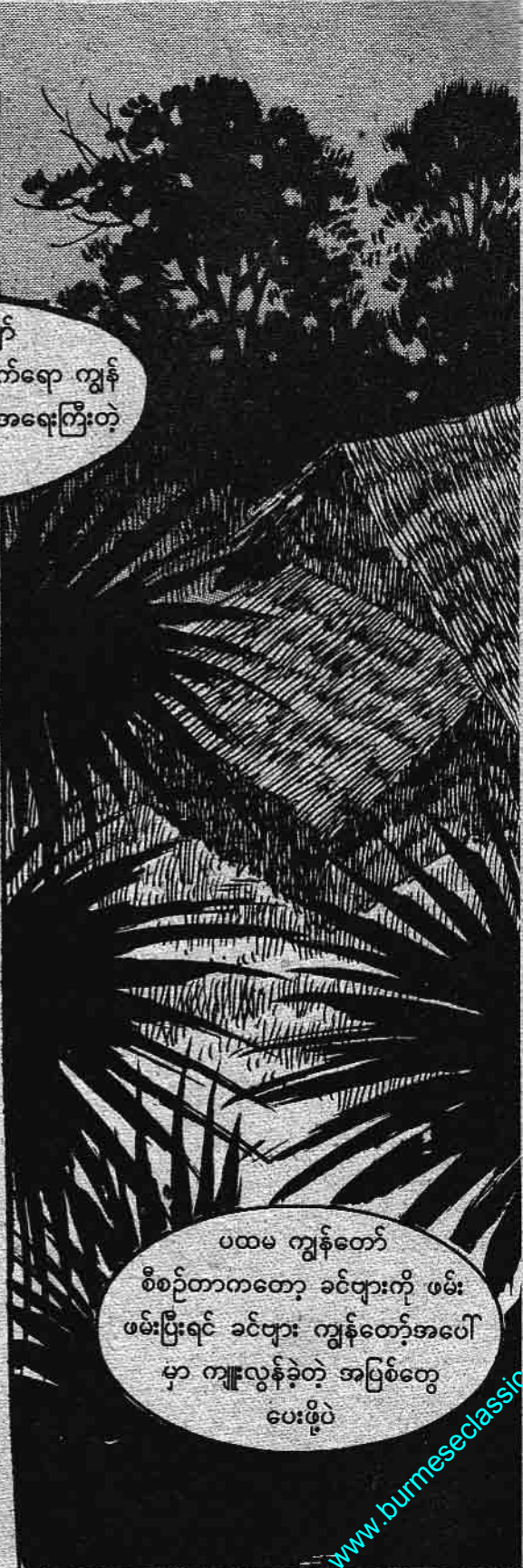
ထိုနေ့ထုတ် သတင်းစာများ လာပေးသဖြင့် ဖတ်ကြည့်ရာ သတင်းစာတစ်နေရာ၌
ကျွန်ုပ်နှင့် ကျွန်ုပ်၏တပည့် မောင်ဝိုင်းမောင်တို့ ပျောက်နေကြောင်း သတင်းတိုက်
လေး တစ်ပုဒ်ကို ဖတ်ရှုရ၏။

ထိုသတင်းအား ခဲတံနီနှင့် ဝိုင်းထား
သည်ကို ထောက်လျှင် မီးခဲ မောင်
မောင် ဖတ်ရှုပြီးလောက်ပြီ ဖြစ်၏။

ထိုနေ့ညတွင် ကျွန်ုပ်လည်း အတော်အတန်
နေသာထိုင်သာ ရှိနေပြီ ဖြစ်၏။ မီးခဲမောင်
မောင်သည် ကျွန်ုပ်အား ပက်လက် ကုလား
ထိုင်၌ ထိုင်စေကာ သူကမူ ဆွေးခြေတစ်လုံး
ပေါ်တွင် ထိုင်လေ၏။

ကိုရွှေသိန်းကျော်
ဒီနေ့ညဟာ ခင်ဗျားအတွက်ရော ကျွန်
တော့်အတွက်ပါ သိပ်ပြီး အရေးကြီးတဲ့
ညဖြစ်တယ်

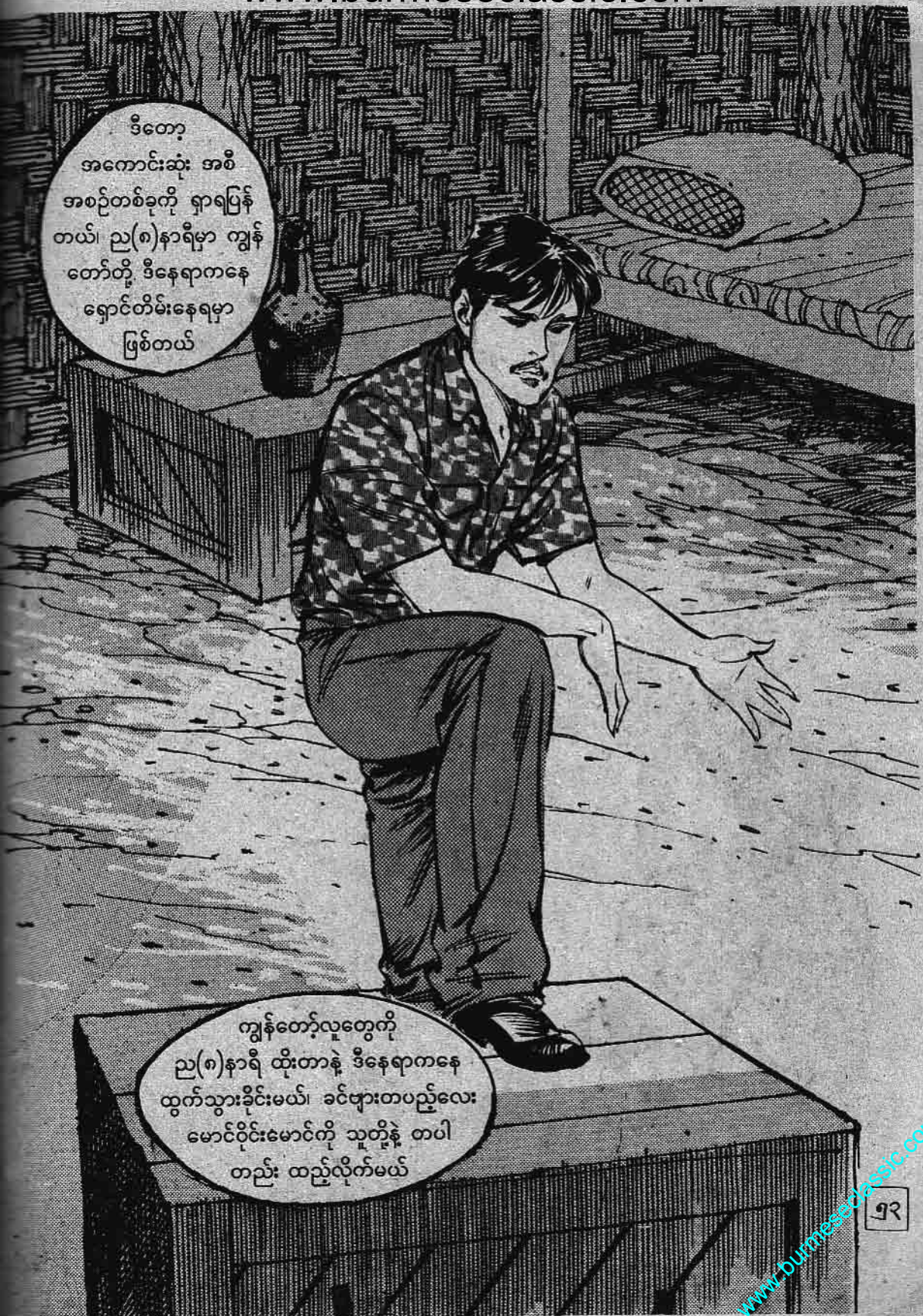
ပထမ ကျွန်တော်
စီစဉ်တာကတော့ ခင်ဗျားကို ဖမ်း
ဖမ်းပြီးရင် ခင်ဗျား ကျွန်တော့်အပေါ်
မှာ ကျူးလွန်ခဲ့တဲ့ အပြစ်တွေ
ပေးဖို့ပဲ

အပြစ်ပေးတဲ့
 နေရာမှာလည်း ကျွန်တော့်
 ကို ပေးထားတဲ့ ဒုက္ခတွေအတွက်
 သာ မဟုတ်ဘဲ လှိုင်လှိုင်တင့်ကို
 ပေးထားတဲ့ ဒုက္ခတွေအတွက်
 ပါ လက်စားချေဖို့ပဲ

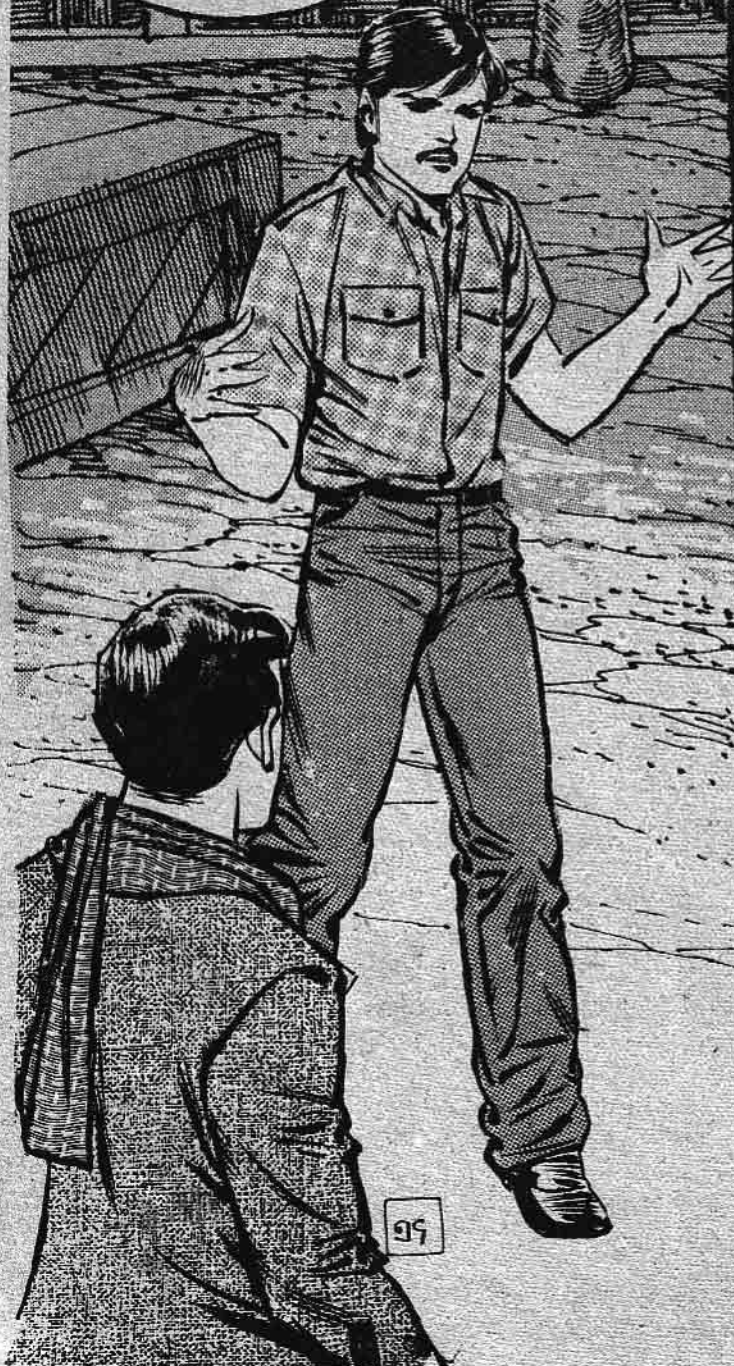
ဒါပေမယ့်
 ခင်ဗျား ပျောက်နေတာနဲ့
 ပတ်သက်ပြီး ပုလိပ်အဖွဲ့က အပူတပြု
 လိုက်စုံစမ်းနေတော့ ခင်ဗျားကို အခဲ
 ဆွဲပြီး လက်စားချေနေဖို့ ကျွန်တော်
 မှာ အခွင့်အလမ်း မရှိ
 တော့ဘူး

ဒီတော့
အကောင်းဆုံး အစီ
အစဉ်တစ်ခုကို ရှာရပြန်
တယ်။ ည(၈)နာရီမှာ ကျွန်
တော်တို့ ဒီနေရာကနေ
ရှောင်တိမ်းနေရမှာ
ဖြစ်တယ်

ကျွန်တော့်လူတွေကို
ည(၈)နာရီ ထိုးတာနဲ့ ဒီနေရာကနေ
ထွက်သွားခိုင်းမယ်။ ခင်ဗျားတပည့်လေး
မောင်ဝိုင်းမောင်ကို သူတို့နဲ့ တပါ
တည်း ထည့်လိုက်မယ်

မနက်ကျရင်
 သဗ္ဗန်စီးပြီး အလွယ်တကူ
 ပြန်လို့ရနိုင်တဲ့ နေရာအထိ လိုက်
 ပို့ပေးလိုက်မယ်။ ခင်ဗျားနဲ့ ကျွန်
 တော်တတော့ ဒီတဲကြီးထဲမှာ
 ကျန်ခဲ့ကြမယ်

ခင်ဗျားကလည်း
 ခင်ဗျား လွတ်မြောက်ဖို့
 ကြိုးစားရမယ်။ ကျွန်တော်က
 လည်း ခင်ဗျားလက်ချက် မခို
 နိုင်အောင် ကြိုးစား
 ရမှာပဲ

ဒီတော့
ခင်ဗျားရင်လည်း သေနိုင်
တယ်၊ ကျွန်တော်ရင်လည်း
သေနိုင်တယ်

ဗျာ

ကျွန်ုပ်သည် နားမလည်ခြင်း၊ ကြောက်လန့်ခြင်းတို့ဖြင့်
'ဗျာ' ဟု ရေရွတ်မိ၏။

ကိုရွှေသိန်းကျော်
သိပ်ပြီး မရှင်းသေးဘူးနဲ့ ထူတယ်
ဒီလိုပါ ကိုရွှေသိန်းကျော်

ကျွန်တော့်လူတွေက
တကြီးရဲ့အပေါက်တွေကို အပြင်ကနေ
မမတိုင်ကြီးနဲ့ ကလန်ပြီး ပိတ်သွားကြလိမ့်
မယ်၊ ခင်ဗျားနဲ့ ကျွန်တော် နှစ်ယောက်
တည်း ကျန်ခဲ့မယ်

ကျန်ပြီးတော့..

ခင်ဗျားက ဒီတဲထဲမှာ ရှိတဲ့လက်နက်ထဲက ကြိုက်ရာ အသုံးပြုနိုင်တယ်။ ဒါပေမယ့် သေနတ်တော့ မပါဘူး။ ကျွန်တော်တို့ တော့ ဟောဒီ ခြောက်လုံးပြု ကိုင်မယ်

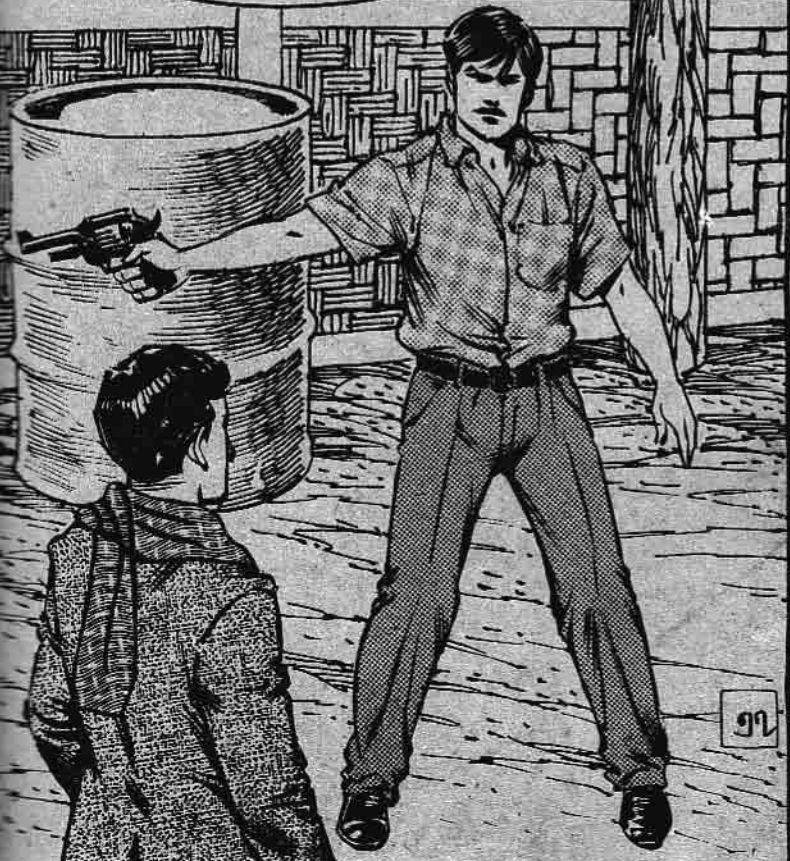
ဟာ

ဘာလဲ...

ကျွန်တော်က သေနတ်နဲ့ ဆို
တော့ ကျွန်တော်ပဲ နိုင်မှာပေါ့လို့
ဆိုချင်တာလား၊ ဒီလိုလည်း
မဟုတ်ဘူးလေဗျာ

ကျွန်တော်က သေနတ်
ကိုင်ပေမယ့် မျက်လုံးကို အဝတ်စည်းထား
မှာပါ။ ခင်ဗျား ဘယ်နေရာမှာ ရှိတယ်
ဆိုတာ မသိနိုင်ဘူးပေါ့

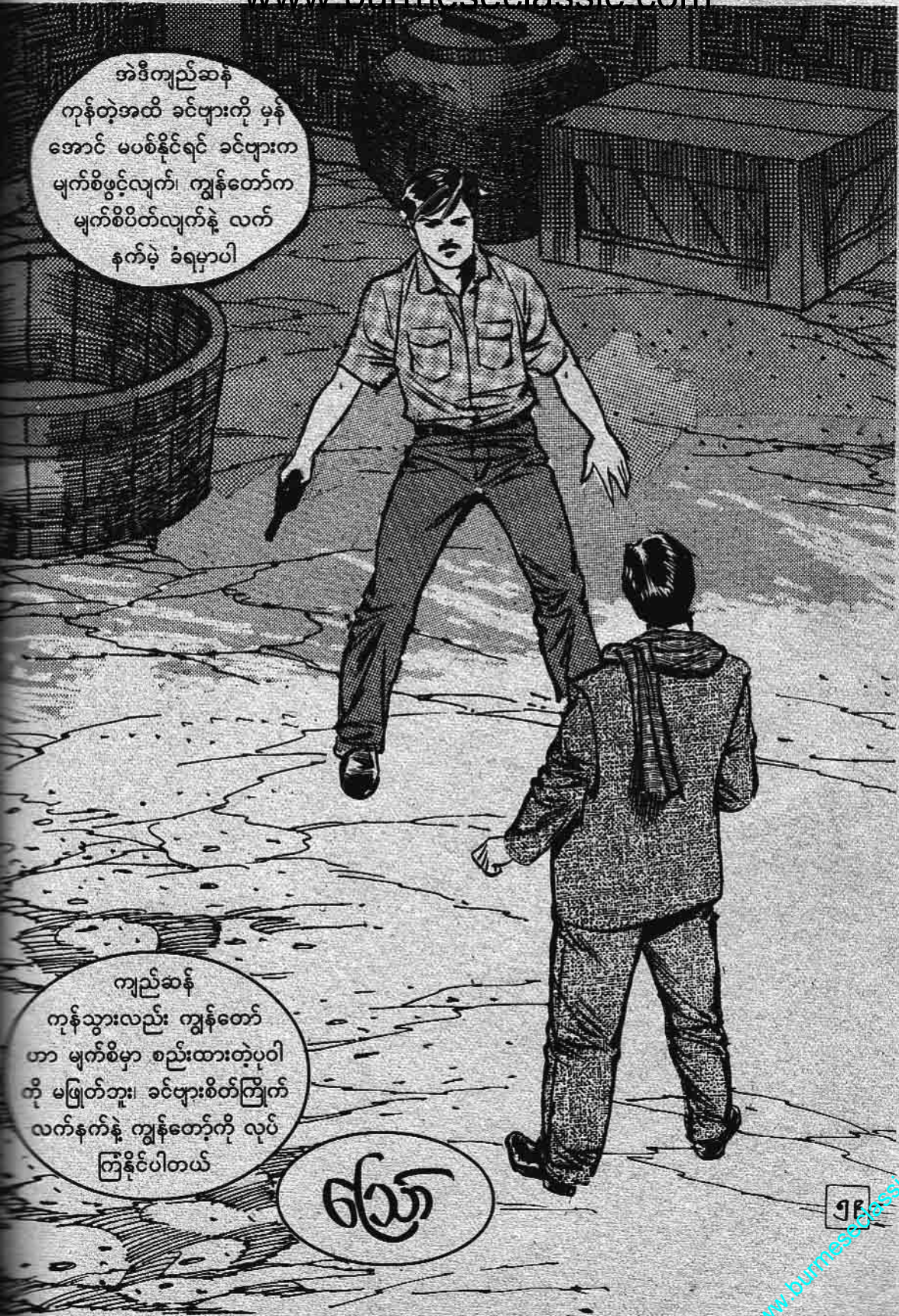
အဲဒါ

ခင်ဗျားဟာ
ကျွန်တော့်အလစ်မှာ ဟော
တို့ဓားနဲ့ တအားလွှဲခုတ်နိုင်
တယ်

ဟောတို့
ဂေါ်ရခါး ဓားကော
ပေါက်နိုင်တယ်

အိုဗျာ... ဒီတဲထဲမှာ
ရှိတဲ့ လူသေလောက်တဲ့ လက်နက်
မှန်သမျှကို ခင်ဗျား သုံးနိုင်ပါတယ်။ ကျွန်
တော့်ရဲ့ သေနတ်ထဲမှာ ကျည်ဆန်
ခြောက်တောင့်တည်း ထည့်
ထားမှာပါ

အဲဒီကျည်ဆန်
ကုန်တဲ့အထိ ခင်ဗျားကို မှန်
အောင် မပစ်နိုင်ရင် ခင်ဗျားက
မျက်စိဖွင့်လျက်၊ ကျွန်တော်က
မျက်စိပိတ်လျက်နဲ့ လက်
နက်မဲ့ ခံရမှာပါ

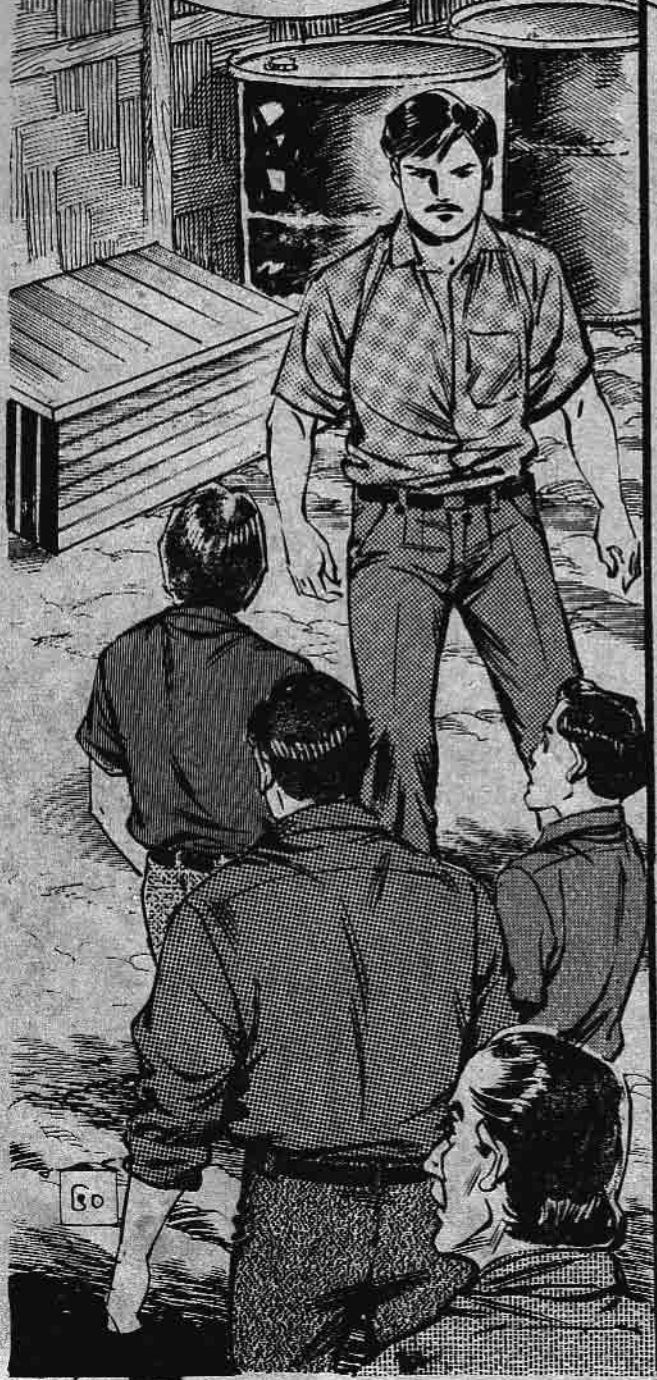

ကျည်ဆန်
ကုန်သွားလည်း ကျွန်တော်
ဟာ မျက်စိမှာ စည်းထားတဲ့ပုဝါ
ကို မဖြုတ်ဘူး၊ ခင်ဗျားစိတ်ကြိုက်
လက်နက်နဲ့ ကျွန်တော့်ကို လုပ်
ကြံနိုင်ပါတယ်

ပြော

ကဲ... မင်းတို့က
တဲတဲခါးတွေ ပိတ်တော့၊ မင်းတို့
ထွက်သွားဖို့ တစ်ပေါက်ချန်ထား၊ အား
လုံး ကိစ္စပြီးလို့ ထွက်သွားတဲ့အခါ
ကျမှ အဲဒီအပေါက်ပါ ပိတ်
သွားကြ

ငါပြောထားတဲ့
နေရာကို ဒီညတွင်းချင်း
သွား၊ မောင်ပိုင်းမောင်ကို မြစ်
ဆုံက မီးပြကလေးအနား
မှာ ထားခဲ့

ဟုတ်တဲ့
ဆရာ

မောင်ဝိုင်းမောင်
မင်းကို ငါ ကတိပေးထားတဲ့
အတိုင်း ဟောဒီမှာ ငွေငါးရာ၊ နောက်
ပြီး တစ်ညလုံး မြစ်ဆုံက မီးပြ
လေးမှာ နေရမှာ

မနက်မှ
သဗ္ဗန်တစ်စင်းစင်းကို
ခေါ်ပြီး ရန်ကုန်ဘက်ကို
ကူးရမှာကွ

ဒီတော့ မြစ်ဆုံမှာ
လေလည်း သိပ်တိုက်တယ်၊ မင်း
သိပ်ချမ်းနေမယ်၊ ဟောဟိုတန်းပေါ်
မှာ ရှိတဲ့ ငါ့ဆွယ်တာကို
ဝတ်သွား

မောင်ဝိုင်းမောင်သည် ကြောက်ကြောက်ရွံ့ရွံ့ ဖြစ်နေသဖြင့် သူ ကိုယ်တိုင်ပင် တန်းပေါ်မှ ဆွယ်တာကို ယူ၍ ပေး၏။

မင်းဆရာ ကံကောင်း ရင်တော့ လွတ်မှာပါကွာ၊ သူ လွတ်တယ် ဆိုရင် ငါလည်း သေမှာပဲ၊ ဒီတော့ မင်းကိုလည်း ခဏ ဆုံရကြုံရတဲ့ မိတ်ဆွေတစ်ယောက် အနေနဲ့ နှုတ်ဆက်ပါတယ်

ကိုရွှေသိန်းကျော် ခင်ဗျားတပည့်နဲ့ ခင်ဗျား ပြောစရာရှိတာ ဆယ့်ငါးမိနစ် လွတ်လွတ်လပ်လပ် ပြော နိုင်ပါတယ်

ကဲ... ငါ့ကောင်တွေနဲ့ ငါလည်း မှာစရာ ပြောစရာ ရှိတာတု ပြောရအောင်၊ ဒီလာကြ ဟေ

မီးခဲမောင်မောင်သည် သူ၏ တပည့် လေးယောက်ကို မှာ စရာ ရှိသည်များကို မှာကြား လျက်ရှိ၏။

ကျွန်ုပ်မှာ မျက်ရည်စက်လက်နှင့် အိမ်သို့ အကြောင်းကြားပေးရန်၊ မီးခဲမောင်မောင်တို့အား လိုက်လံ ဖမ်းဆီးရန် ပုလိပ်ဘက်အား ငွေ အမြောက်အမြားသုံး၍ အပူကပ် ရန်၊ ဆုငွေ ထုတ်ရန် မှာကြား လျက် ရှိ၏။

ဆယ့်ငါးမိနစ် ပြည့်သည်နှင့် မီးခဲမောင်မောင် တို့လူစုသည် ကျွန်ုပ်နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်၏။

မောင်ဝိုင်းမောင်..

ဒီပုဂ္ဂိုလ်ကို အထူးအပါး မင်းစိတ်ကြိုက်
ခေါက်၊ မျက်လုံးမှာ စည်းကြည့်ပြီးရင် မင်းဆရာ
ကို သွားပြီး စည်းပေးလိုက်ဦး၊ ကျေနပ်ပြီ
ဆိုရင် ငါ့မျက်နှာမှာ လာပြီးစည်း
ပေးတော့

မောင်ဝိုင်းမောင်သည် မီးခဲမောင်မောင် ပေးသော
ပုဂ္ဂိုလေးအား ခေါက်လျက် သူ၏မျက်နှာ၌ စည်း
ကြည့်နေ၏။

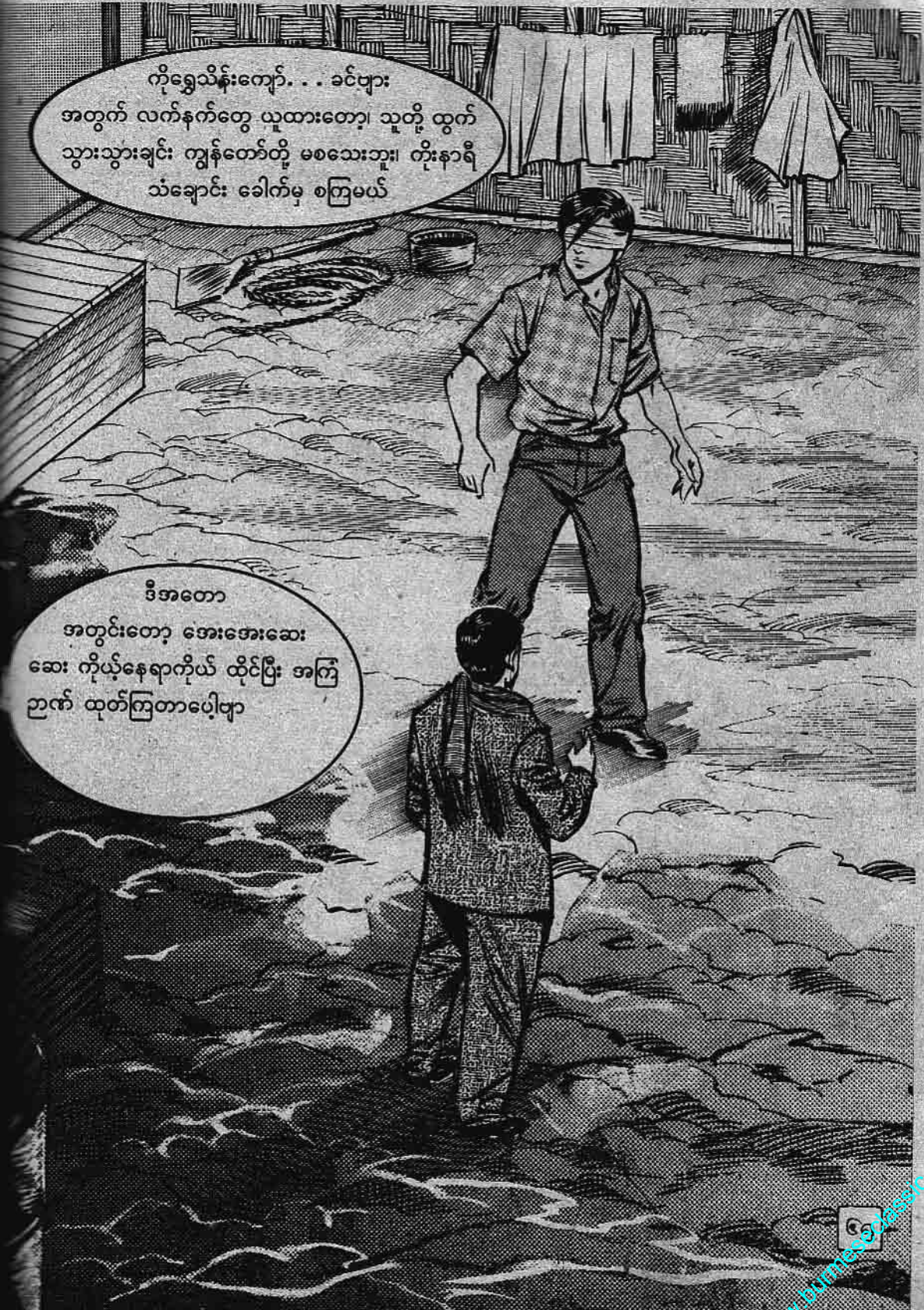

မီးခဲမောင်မောင်သည် ခြောက်လုံးပြု၊ ဆုံလည်တွင်
မှ ကျည်ဆန်ခြောက်တောင့်ကို ထုတ်၍ ကျွန်ုပ်အား
ပြသကာ တစ်တောင့်ချင်း ပြန်ထည့်လိုက်၏။

ကိုရွှေသိန်းကျော်... ခင်ဗျား
အတွက် လက်နက်တွေ ယူထားတော့၊ သူတို့ ထွက်
သွားသွားချင်း ကျွန်တော်တို့ မစသေးဘူး၊ ကိုးနာရီ
သံချောင်း ခေါက်မှ စကြမယ်

ဒီအတော
အတွင်းတော့ အေးအေးဆေးဆေး
ဆေး ကိုယ့်နေရာကိုယ် ထိုင်ပြီး အကြံ
ဉာဏ် ထုတ်ကြတာပေါ့ဗျာ

သူတို့အားလုံး ထွက်သွားကြပေပြီ။ ကျွန်ုပ်နှင့် မီးခဲမောင်မောင်တို့သာလျှင် ကျန်ခဲ့၏။

ကျွန်ုပ်သည် မောင်ဝိုင်းမောင် အကြံ ပေးခဲ့သည်ကို သတိရမိ၏။ ကိုးနာရီ မထိုးမီ မိမိက အခွင့်ကောင်း ယူ၍ မီးခဲမောင်မောင်အား အပြတ်ရှင်းရန် ဖြစ်၏။

မီးခဲမောင်မောင်မှာ လားထိုင်တွင် တစ်စုံတစ် အား စဉ်းစားနေပုံရင် သေနတ်ကိုမူ စားပွဲပေါ်၌ တင်ထား၏။

ဒီလို မလုပ်နဲ့လေ
ကိုရွှေသိန်းကျော်၊ ခင်ဗျားလို
သာ ကျွန်တော်က အခွင့်အရေးယူ
မယ်ဆိုရင် ခင်ဗျား ခုလို ကောက်
ကျစ်တဲ့အကြံတွေ ကြံနိုင်မှာ
တောင် မဟုတ်ဘူး

တကယ်တော့
ခင်ဗျားဟာ ကျွန်တော့်ရန်သူပဲ
ဘာအခွင့်အရေးမှ မပေးဘဲ သတ်ပစ်
လည်း ရတာပဲ၊ ဒီလို သတ်လို့ ကျွန်
တော်ဟာ ပိုပြီး နာမည်ပျက်
သွားစရာ မရှိဘူး

မီးခဲမောင်မောင်ဟာ
လူဆိုးတစ်ယောက်ပဲ မဟုတ်လား
လူဆိုးတစ်ယောက်က လူဆိုးအလုပ်
လုပ်လိုက်တာ မဆန်းပါဘူး

ခင်ဗျားကို
တရားသဖြင့် အခွင့်အရေးတွေ
ပေးလိုလည်း ကျွန်တော့်ကို ဘယ်သူကမှ
မချီးကျူးပါဘူး၊ သိလည်း သိကြမှာ
မဟုတ်ဘူး

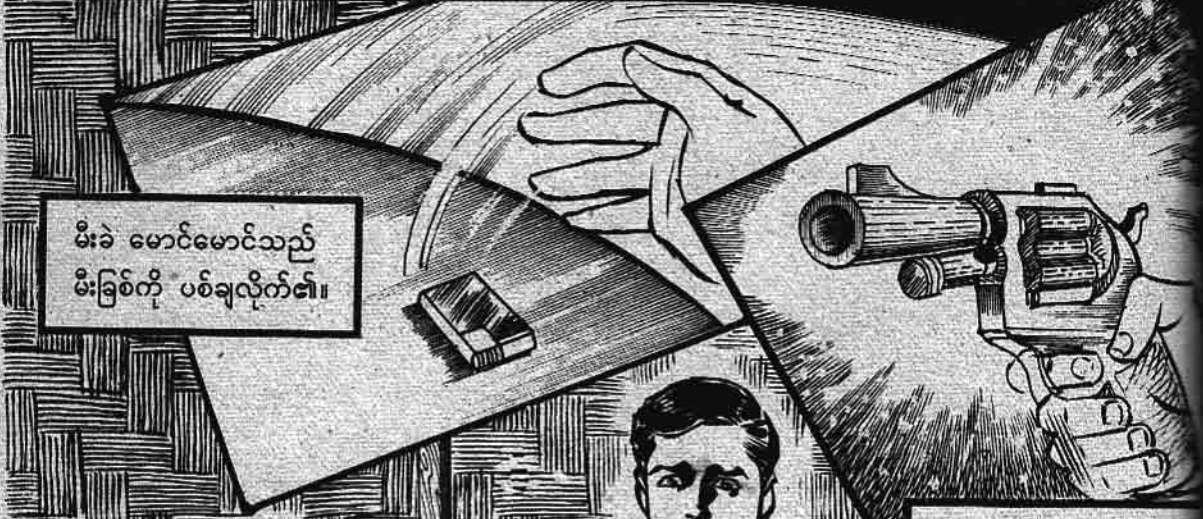

ဒါပေမယ့်
မတရားသဖြင့် အနိုင်ယူလိုတဲ့
စိတ်၊ ယောက်ျားတစ်ယောက်ရဲ့ ရဲရင့်မှု
မျိုး မရှိဘဲ ဂုဏ်သိက္ခာမဲ့လွန်း၊ ပျော့ညံ့
လွန်းတဲ့ စိတ်ဓါတ်မျိုး ကျွန်တော့်
မှာ မရှိဘူး

ဒါကြောင့်
ခင်ဗျားကို ရသင့်ရထိုက်တဲ့
အခွင့်အရေးတွေ ပေးနေတာကို
ခင်ဗျားက သဘောမပေါက်
ဘဲကိုး

မီးခဲ မောင်မောင်သည်
မီးခြစ်ကို ပစ်ချလိုက်၏။

ထို့နောက် သေနတ်ကို
ကောက်ယူလိုက်ပြီး သူ
၏ ပခုံးပေါ်မှ ကျော်၍
ကျွန်ုပ်အား ချိန်ထား
လိုက်ပေပြီ။

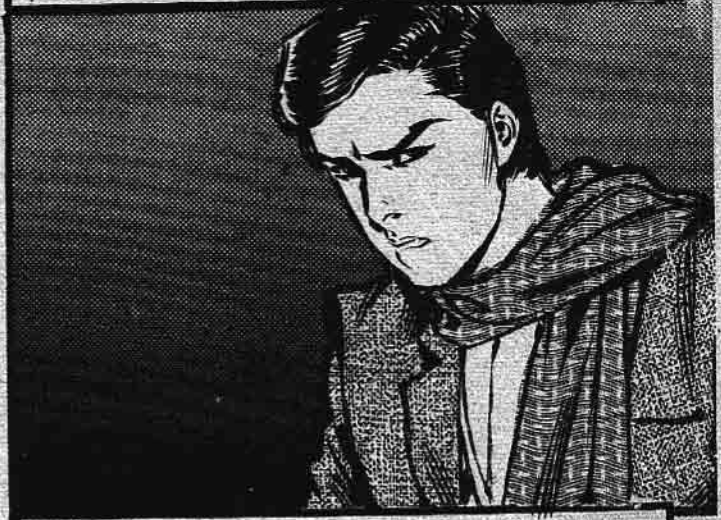

ကျွန်ုပ်မှာ ပိရီနိုင်သမျှ
ပိရီအောင် ကြိုးစားခဲ့
သော်လည်း ကျွန်ုပ်၏
အကြံကို သူ သိရှိသွား
ပေပြီ။

ကျွန်ုပ်သည် ကြောက်လွန်း၍ ဒူး
များပင် တဆတ်ဆတ် တုန်နေ
၏။

သို့သော် မီးခဲမောင်မောင်သည် မတရား အနိုင်ယူလိုစိတ်
မရှိသည့်အလျောက် ကျွန်ုပ်၏ ကြံစည်မှုကို အပြစ်တင်ပြီး
နောက် ကျွန်ုပ်အား ပြန်၍ ထိုင်ခိုင်းလိုက်ပါသည်။

ကျွန်ုပ်တို့သည် ဟိုဖက်ကမ်းမှ ကိုးနာရီ သံချောင်းခေါက်
သံကို နားစွင့်လျက် ရှိ၏။

ကျွန်ုပ်သည် အကြံသစ်တစ်ခု ပေါ်ပေါက်ပြန်၏။ သူရဲဘော
နည်းသူ၏ အကြံအစည် ထုံးစံအတိုင်းပင် ကောက်ကျစ်သော
အကြံသာလျှင် ဖြစ်တော့၏။

ကျွန်ုပ်၏အကြံမှာ ကိုးနာရီ သံချောင်း
ခေါက်သည်နှင့် ကိုးချက်မပြည့်သေးမီ
သူ့အား ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ရန် ဖြစ်
၏။ ထိုစဉ်မှာပင် သံချောင်းခေါက်သံ
ကို ကြားရတော့သည်။

သံချောင်းခေါက်လိုက်သည်
နှင့် ကျွန်ုပ်သည် သံတူရွင်း
အတိုတစ်ချောင်းနှင့် သူ၏
ခေါင်းသို့ တအားလွှဲ၍ပစ်
လိုက်၏။

ပစ်ပြီးပြီးချင်းလည်း အခြား
တစ်ထောင့်ထောင့်သို့ ပစ်
လိုက်၏။

ပစ်လိုက်သော သံတူရွင်းမှာ ပြင်းလည်း ပြင်း၏။ ချိန်သားလည်း ကိုက်၏။ သူ၏ခေါင်းတည့်တည့်သို့ ပိုးခနဲ ရောက်သွား၏။

သို့သော် သူက လျင်မြန်ဖျတ်လတ်သူ ဖြစ်သည်အတိုင်း ခေါင်းကို တိမ်းလိုက်လျှင် ကျွန်ုပ်၏ တူရွင်းသည် သူ့အား ထိမှန်ခြင်း မရှိဘဲ ဝါးထရဲကို တန်းလန်းကြီး စိုက်လျက်ရှိ၏။

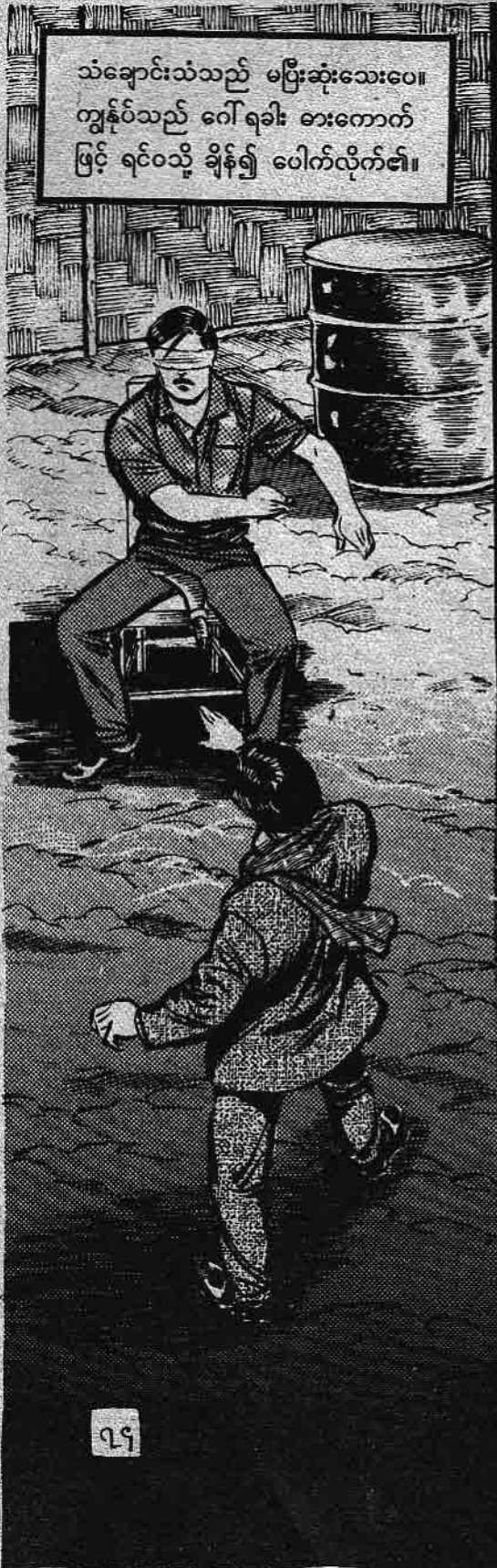

သူသည် ကျွန်ုပ်ပြေးသွားရာ ဘက်သို့ သေနတ်နှင့် လှမ်းပစ်လိုက်၏။

ကျည်ဆန်သည် ကျွန်ုပ်၏နောက်စေ့နှင့် လက်မဝက်ပင် မကွာဝေးသောနေရာမှ ဖြတ်သွားသည်တူ ထင်မှတ်ရ၏။

သံချောင်းသံသည် မပြီးဆုံးသေးပေ။
ကျွန်ုပ်သည် ဂေါ်ရခါး ဓားကောက်
ဖြင့် ရင်ဝသို့ ချိန်၍ ပေါက်လိုက်၏။

ကျွန်ုပ် ပစ်လိုက်သော ဓားကောက်သည် သူ၏ရင်ဝသို့
ထိမှန်ခြင်း မရှိသော်လည်း အချည်းနှီးတော့ မဖြစ်ပါ။

သူ၏ သေနတ်ကိုင်ထားသောလက်သို့ တည့်တည့်ပင်
ထိမှန်လေတော့၏။

သူ၏လက်တွင်းမှ သေနတ်သည် အောက်သို့ လွတ်၍
ကျသွား၏။

ကျွန်ုပ်သည် ဤအခွင့်အရေးကို အလွတ် မပေးဘဲ အနီးမှ ငှက် ကြီးတောင်စားဖြင့် တအားလွှဲ၍ ဝင်ခုတ်၏။

သူသည် ငုံ့ရှောင်၍ တွန်းလိုက်ရာ စား ချက်သည် သူ့အား မထိမိဘဲ ကျွန်ုပ်သာ လွင့်စဉ်သွား၏။

သို့ရာတွင် သေနတ်အား ပြန် မကောက်နိုင်မီ နောက်ထပ် ဝင်ခုတ်ပြန်ရာ သူက နောက် ဆုတ်၍ တိမ်းရှောင်လိုက်၏။

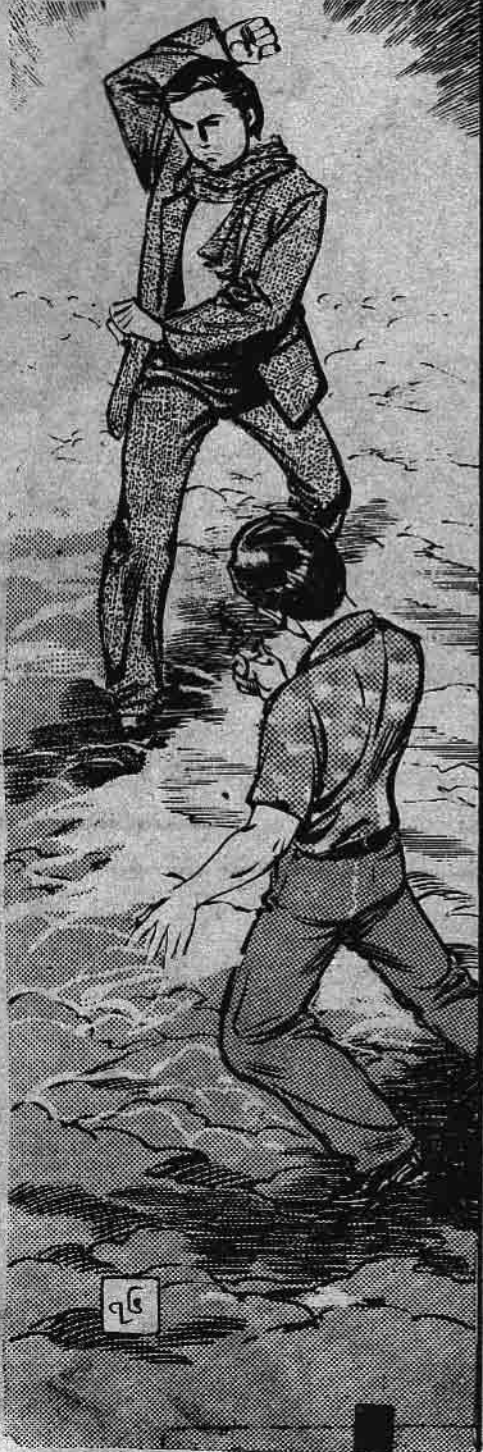
ကျွန်ုပ်အတွက် ပို၍ ကံကောင်းသည်မှာ သေနတ်အား သူ၏ခြေ ထောက်ဖြင့် တိုက်မိ၍ အတော်လှမ်းသောနေရာသို့ လွင့်သွား၏။ သေနတ်အား ကျွန်ုပ်အနေနှင့် ကောက်ယူရန် မဖြစ်နိုင်သေးပေ။

သူကလည်း သေနတ်ကို မရှာ
ဖွေနိုင်ပေ။ ကျွန်ုပ်၏ဓားချက်
များကို ရှောင်တိမ်းရန် အထူး
သတိဝီရိယ ထားနေရ၏။

ကျွန်ုပ်သည် ဓားဖြင့် ဝင်ထိုးပြန်
၏။ သူက ရှောင်တိမ်းလိုက်ရာ
ကျွန်ုပ်သည် အရှိန် လွန်၍ အ
ခြားတစ်ဖက်သို့ ရောက်သွား၏။

သူကမူ ကျွန်ုပ်နှင့် တိုက်
သဖြင့် လဲကျသွားလေ၏
ထိုသို့ သူ လဲကျသွားခြင်း
သည် ကျွန်ုပ်အတွက် က
ဆိုးရန် ဖြစ်သွား၏။ သူ
သည် သေနတ်ပေါ်သို့
လဲကျခဲ့ခြင်း ဖြစ်၏။

သူသည် သေနတ်ကို ကောက်ယူပြီး ကျွန်ုပ် ရှိရာဘက်သို့ လှမ်းပစ်လိုက် ပြန်၏။ ကျည်ဆန်မှာ ကျွန်ုပ်၏နား ထင်ဘေးမှ ပွတ်၍ ထွက်သွား၏။

ကျွန်ုပ်လည်း ဓားဖြင့် လှမ်း ပစ်လိုက်၏။ သူက ငွေ့ရှောင် လိုက်ရာ ဓားမှာ သူ၏ခေါင်း ပေါ်မှ ကျော်သွား၏။

သူက သေနတ်ဖြင့် ကျွန်ုပ် ရှိရာသို့ ပစ်လိုက်၏။ သို့ရာတွင် အတော်ကြီး လွဲသွား၏။

ကျွန်ုပ်သည် အနီးရှိ ကနစို ထင်းပိုင်းနှင့် လှမ်း၍ပေါက်ပြန်၏။ သေနတ်ကိုင်ထား သောလက်ကို သေသေချာချာ ထိမှန်ရာ သေနတ် လွင့်ကျသွားပြန်၏။

ယခုတစ်ခါတွင်မူ သေနတ်
မှာ သူနှင့် အတော်အတန်
လှမ်းသောနေရာ ရောက်
ရှိသွားရာ ပြန်ကောက်မိရန်
မလွယ်ကူတော့ပေ။

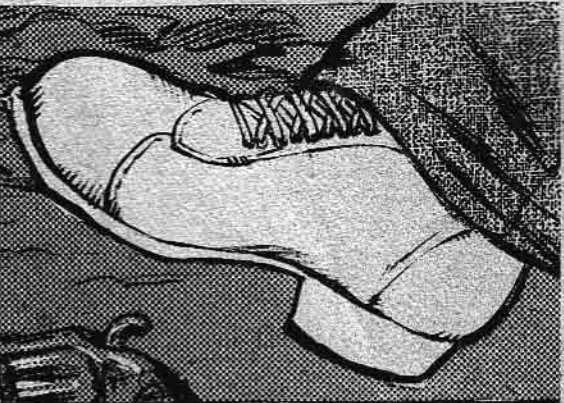
ကျွန်ုပ်လည်း ဂေါ်ရခါးစားကို ကောက်ယူကာ
ဝင်ခဲ့တယ်။ သူက တိမ်းရှောင်လိုက်ရာ ကျွန်ုပ်
သည် အခြားတစ်ဖက်သို့ ရောက်သွား၏။

သူသည် ကျွန်ုပ်၏စားချက်များအား ဂရုစိုက်၍
ရှောင်တိမ်းနေရ၏။

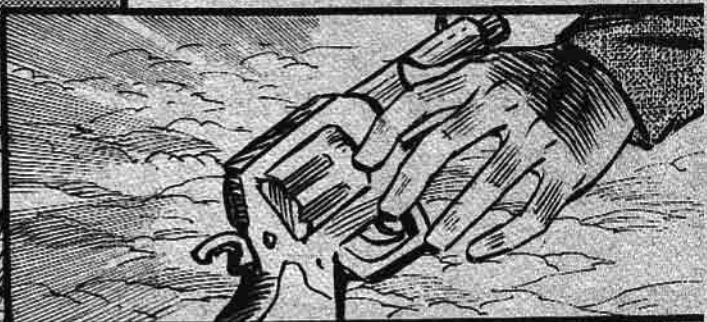
အကယ်၍ ကျွန်ုပ်သည် သူ၏နေရာ၌ ရှိပါက ဤမျှ
အသက်အန္တရာယ် စိုးရိမ်နေရသည့်အခါ၌ ကတိတို့
ချိုးဖောက်၍ စည်းထားသော ပုဂံကို ဖြုတ်ပစ်မည်
မှာ သေချာ၏။

မီးခဲမောင်မောင်ကမူ သူ့ဇာတိအား
ချိုးဖောက်ရန် အတွက် စိတ်ကူးထဲ၌
ပင် ပေါ်ပုံမရပေ။

ကျွန်ုပ်သည် တဲ၏အခြားတစ်ဖက်သို့ အရောက်၌
သေနတ်ကို နင်းမိတော့၏။

စိန်အပြည့် ထည့်ထားသော ဆာလာ
အိတ်အား နင်းမိလျှင်ပင် ဤမျှ ဝမ်း
သာမိလိမ့်မည် မဟုတ်ပေ။

ကျွန်ုပ်လည်း သေနတ်ကို ကောက်ယူ
လိုက်၏။ ကျွန်ုပ် မသေနိုင်တော့ပေ။
မီးခဲမောင်မောင်၏ အသက်ဖိစိန်ကို
ခြွေရပေတော့မည်။

ဤမျှ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ်ခဲ့
သောအချိန်မျိုး ကျွန်ုပ်ဘဝ တစ်
သက်တာ၌ မရှိခဲ့ဖူးပါ။

ဟား.. ဟား.. ဟား
ဟေ့ကောင် မီးခဲမောင်မောင်၊ မင်းမျက်နှာက
ပုဝါကို ဖြုတ်လိုက်တော့၊ ငါ့လက်ထဲမှာ
သေနတ်ရောက်နေပြီ

သေခါနီးမှာ
မင်းမျက်နှာမှာ ကြောက်စိတ်တွေ
ကြောင့် ဘယ်လို အမူအရာမျိုး ဖြစ်
တယ်ဆိုတာ အရသာခံပြီး ကြည့်
ချင်သေးတယ်

မင်းက
ငါ့ထက် သတ္တိကောင်းပါတယ်
ဒါပေမယ့် အကြံဉာဏ်နဲ့ ကံကတော့
ငါက သာတယ်ကွ၊ ဟား..
ဟား.. ဟား

BURMESE
CLASSIC

၈၀

ကျွန်ုပ်သည် ဒေါသအလျောက်
မိုက်မိုက်ရိုင်းရိုင်း ပြောဆိုလျက်
ရှိ၏။ သူကား ကျွန်ုပ်အား မည်
သည့် အခါမျှ ထိုသို့ ရိုင်းပြော
မဆက်ဆံဖူးပေ။

BURMESE
CLASSIC

ကျွန်ုပ်သည် ကျိန်းသေ
ပေါက် အနိုင်ရပြီး ဖြစ်
သည့်အလျောက် ရဲရင့်
လျက် ရှိ၏။

ဧတုကောင်...
မျက်နှာက ပုဝါ ဖြုတ်ပစ်
လိုက်လေကွာ

ကျွန်ုပ်အမိန့်အတိုင်း သူသည်
ပုဝါကို ဖြုတ်၍ စားပွဲပေါ်သို့
တင်လိုက်၏။

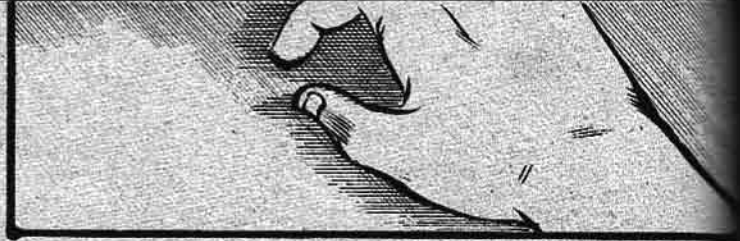
ကွန်ပီခေါင်းထဲသို့ အကြိတ်ခုံ ရောက်
လာပြန်၏။ အကြိတ်ကား သူ့အား သတ်
ပစ်ရုံသာ မဟုတ်ဘဲ သူ့တပည့် လူဆိုး
များကို ဖမ်းဆီးရန် ဖြစ်၏။

မင်းတပည့်တွေ
ဘယ်ကို ရှောင်ခိုင်းလိုက်လဲ ပြော
ပြောရင် ကောင်းကောင်း သေရမယ်၊ မပြော
ရင် မင်းကို ညှဉ်းပြီးသတ်မယ်၊ တစ်ညလုံး
မင်း အညှဉ်းခံနေရမယ်

BURMESE
CLASSIC

မီးခဲမောင်မောင်က မဆိုး
မခန့် ပြီးလိုက်လေ၏။

ကိုရွှေသိန်းကျော်
ကျွန်တော့်အလှည့်တုန်းက ခင်
ဗျားကို အခွင့်အရေးပေးခဲ့တယ်၊ အခု
ခင်ဗျားအလှည့်မှာကော ကျွန်တော့်ကို
အခွင့်အရေး ပေးဖို့ မစဉ်းစားတော့
ဘူးလားဗျာ၊ တစ်ခါတည်း ပစ်
သတ်တော့မှာလား

အေး.. မင်းကို
ဘာအခွင့်အရေးမှ မပေး
တော့ဘူး၊ တကယ်လို့ အခွင့်အရေး
ပေးလိုက်ရင် အခု မင်းဖြစ်သလို
ငါဖြစ်မှာပေါ့ကွ

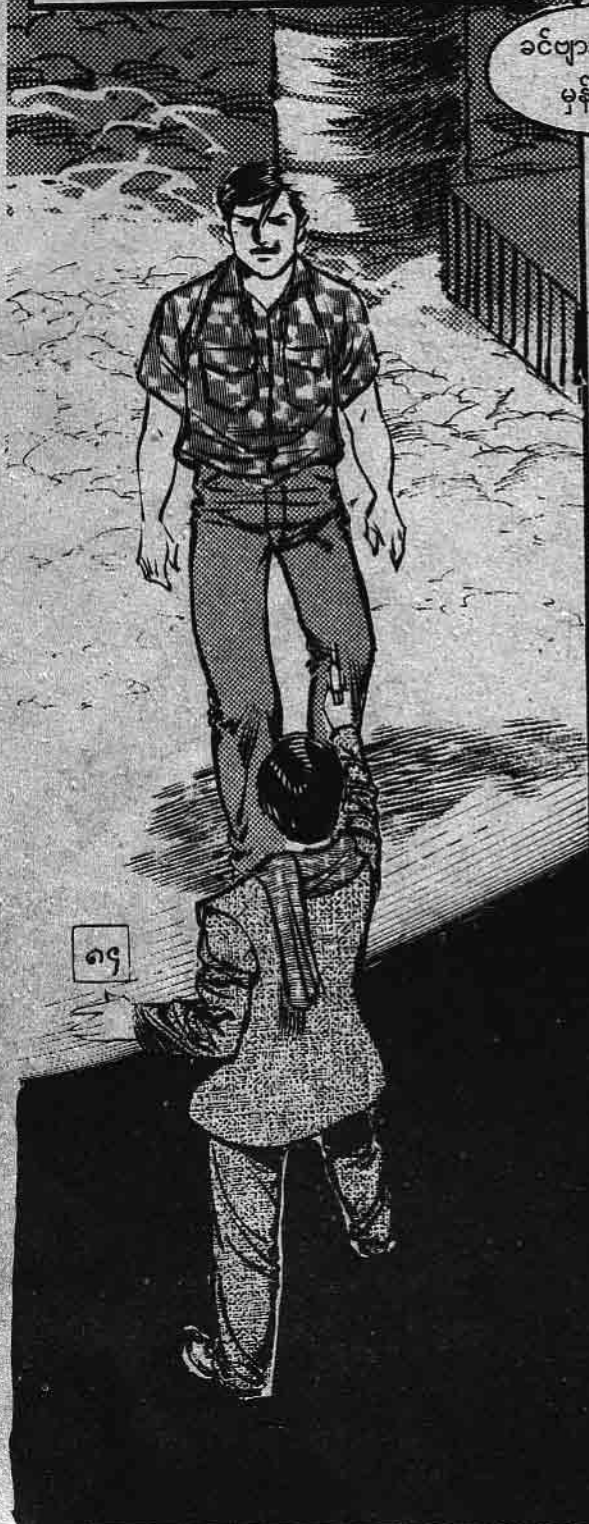
၈၃

အနိုင်က အရှုံး
ဖြစ်ချင်ဖြစ်သွားမယ်၊ မင်းက
ငါ့ကို သတ်ဝစ်လို့ ရနိုင်လျက်သား
နဲ့ အခွင့်အရေး ပေးခဲ့တော့ အခု
ငါ့လက်ချက်နဲ့ သေရတော့
မယ်လေ၊ ဟား..
ဟား..

မီးခဲမောင်မောင်သည် ကျွန်ုပ်၏စကားကို
လေးလေးနက်နက် နားထောင်ပြီးနောက်
ရှေ့တိုးလာ၏။

ခင်ဗျားပြောတာ
မှန်တယ်

၈၄

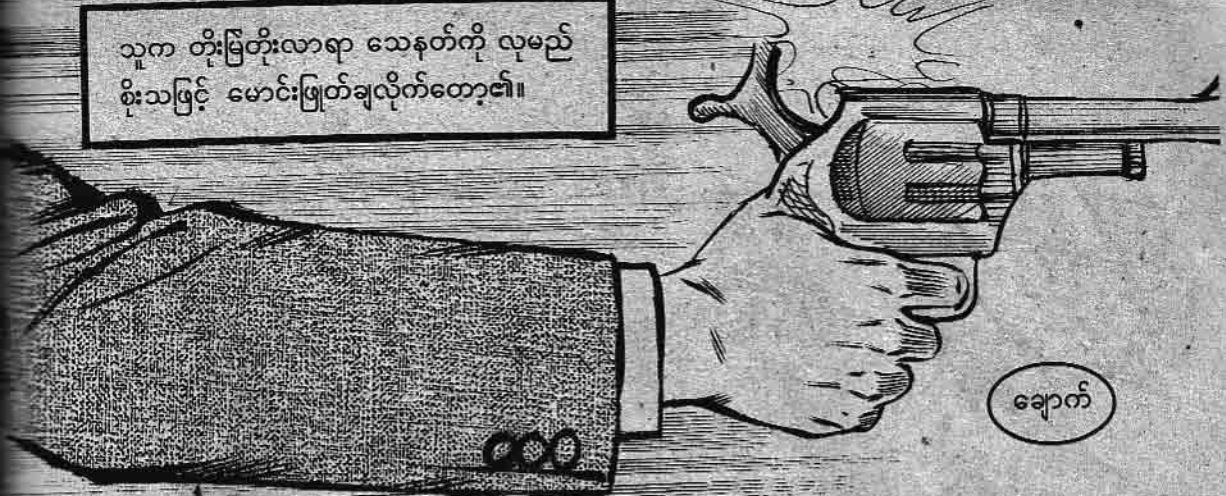
ဟေ့ကောင်
ရှေ့မတိုးနဲ့

သူက ကျွန်ုပ်၏စကားကို နားမထောင်၊ တိုးမြ်
တိုးလာ၏။

ဟေ့ကောင်
မတိုးနဲ့

သူက တိုးမြှင့်လားရာ သေနတ်ကို လှမည် စိုးသဖြင့် မောင်းဖြတ်ချလိုက်တော့၏။

ချောက်

ကျည်ဆန်က မထွက်ပေ။

ချောက်

၈၅

နောက်တစ်ချက် ထပ်၍ဖြတ်ပြန်၏။ မထည်ပြန်ပါ။

ကိုရွှေသိန်းကျော်
ကိုယ့်စေတနာကိုယ် အကျိုး
ပေးတာပဲဗျာ

ခင်ဗျားကို
လွတ်ချင်လွတ်ပါစေဆိုတဲ့
စေတနာနဲ့ ကျည် ခြောက်တောင့်
မှာ သုံးတောင့်ကို ခင်ဗျား မသိ
အောင် ပြန်နှုတ်ထားခဲ့
ပါတယ်

ခင်ဗျားမှာ
သိပ်စိတ်ချောက်ချားနေ
တယ်၊ ဒီတော့ ညှာရမယ်ဆိုပြီး
ခြောက်တောင့် မထည့်ဘဲ
ထားလိုက်တာ

ကျွန်တော် သုံးတောင့်
ပစ်ပြီးပြီဆိုတော့ သေနတ်ထဲမှာ ကျည်
ဆန် မရှိတော့ဘူး၊ ခင်ဗျားကို ညှာတာခဲ့တဲ့
စေတနာဟာ ကျွန်တော့်အသက်ကို
ကယ်လိုက်ပြီလေ

ဒါပေမယ့် ခင်ဗျား
သင်ပေးတဲ့အတိုင်း ကျွန်တော်
အနိုင်ယူတော့မယ်၊ ခင်ဗျားကို ဘာ
အခွင့်အရေးမှ ထပ်မပေး
တော့ဘူး

မီးခဲမောင်မောင်က ကျွန်ုပ်၏ လည်
တုပ်ကို ဖမ်းဆွဲလိုက်၏။ ကျွန်ုပ်သည်
လုံးဝ ရုန်းကန်ခြင်း မပြုနိုင်ဘဲ သူ၏
လက်တွင်းသို့ ပါသွားရတော့၏။

သူသည် ကျွမ်းကျင်စွာဖြင့် ကျွန်ုပ်အား ဖမ်း
လိုက်ပြီးနောက် စားပွဲပေါ်မှ ပုဝါဖြင့် ကျွန်ုပ်
၏လည်ပင်းအား ရစ်ပတ် ဆွဲလိုက်တော့၏။

ကျွန်ုပ်သည် အသက်ရှူ
ကျပ်လာ၏။ တစ်ကိုယ်
လုံးရှိ အကြောများ တ
ဆတ်ဆတ် တုန်ခါလာ
တော့၏။

ကျွန်ုပ်၏နားသည် တဖြည်းဖြည်း
အကြားဓာတ်များ ချုပ်လာသည့်
အလျောက် သူ့အသံကိုပင် သဲသဲ
ကွဲကွဲ မကြားရတော့ပါ။

လူတို့သည် သေခါနီး၌ မြော၍
သွားတတ်သေးသည်ဟု ဆိုကြ
၏။ ကျွန်ုပ် မြောသွားသည်
လား မဆိုနိုင်ပါ။

ကျွန်ုပ်နား၌ ကျွန်ုပ် မည်သို့မျှ
မကြားနိုင်တော့သည့် အသံ
တစ်ခုကို ကြားရ၏။ အသံမှာ
သေးသေးမျှင်မျှင်ကလေးသာ
ဖြစ်၏။ သို့သော် ပီသလှ၏။
လှိုင်လှိုင်တင်၏ အသံတည်း။

မောင်မောင်
မောင်မောင်

မသတ်ပါနဲ့ဦး
မောင်မောင်

မောင်မောင်
လှိုင်စကားကို နားမထောင်တော့
ဘူးလား၊ လှိုင်ကို မချစ်တော့ဘူး
လား မောင်ရယ်

၉၀

ကျွန်ုပ်သည် ထိုအသံကို ကြားရပြီး
ရိပ်ခနဲ ခံစားလိုက်ရ၏။ ထို့နောက်
လုံးဝ သတိမေ့မြောသွား၏။

ကျွန်ုပ် သတိရသည့်အခါ၌ စီးကရက်
သောက်နေသော မီးခဲမောင်မောင်ကို
တွေ့ရလေ၏။

ရာဇဝတ်အုပ် အဝတ်အ
စားနှင့် ကျွန်ုပ်၏ကျောင်း
နေဖက် ဖြစ်ခဲ့သော ပြည်
သိန်းကျော်ကိုလည်း ထူး
ဆန်းစွာ တွေ့ရတော့၏။

ကဲ... ကိုမောင်မောင်
နောက်ဆယ့်ငါးမိနစ်ဆိုရင် ကျုပ်လူ
တွေ လိုက်လာကြလိမ့်မယ်၊ ခင်
ဗျား ထွက်ပေတော့

ဟောဒီ ရိုးလေး
တစ်လျှောက်ရယ်၊ ဘီအိုစီနားမှာရယ်
ဟိုဘက်က လိပ်ခုံးလွန်းဆိပ်ဘက်မှာရယ်
ကျုပ်လူတွေ ရှိနေကြတယ်

ဒီတည့်တည့်ကိုသာ
သွားပေတော့ မလှိုင်လှိုင်တင်
ကိုတော့ ခင်ဗျား သဘောပဲ၊ ခေါ်
ချင်လည်း ခေါ်သွား၊ မခေါ်ချင်
လည်း ထားခဲ့ပါ

ကျေးဇူးတင်ပါ
တယ် ကိုပြည်သိန်းကျော်
တစ်ခုတော့ အကြံပေးချင်တယ်ဗျာ
ခင်ဗျားနာမည်ကို ပြောင်းပစ်
လိုက်ပါ

ခင်ဗျားနာမည်က ဟောတိုက
ကတိမတည်တဲ့လူရဲ့နာမည်နဲ့ သွားပြီးတူနေ
တယ်၊ ခင်ဗျားကတော့ ယောက်ျားပီသတဲ့
လူတစ်ယောက်ပါ

က...
ထွက်ပေတော့
ကိုမောင်မောင်

မောင်မောင်ရယ်
လှိုင်ကို မထားခဲ့ပါနဲ့၊ လှိုင်လည်း
လိုက်ပါရစေ

လှိုင်လှိုင်တင်က ပြေး၍
လိုက်သွား၏။

တဲအပြင် ရောက်မှ
မီးခဲမောင်မောင်က
ပြည်သိန်းကျော်အား
နှုတ်ဆက်၏။

ဝတ်ဘိုင်
ကိုပြည်သိန်းကျော်

ဝတ်ဘိုင်
ကိုမောင်မောင်

လှိုင်လှိုင်တင်နှင့် မီးခဲမောင်
မောင်တို့သည် မောင်ရိပ်ထဲ
၌ ပျောက်ကွယ်သွားကြလေ
၏။ ပြည်သိန်းကျော်သည်
ကျွန်ုပ်အား ထူမပေးလေ၏။

ကျုပ်ကို
ထူဖို့ အရေးမကြီးဘူး၊ ခင်
လူတွေ ခေါ်ပြီး ခုနေ မြန်
လိုက်ပါလား

ကျုပ် ဖမ်းလို့
မဖြစ်ဘူး

ဘာဖြစ်လို့

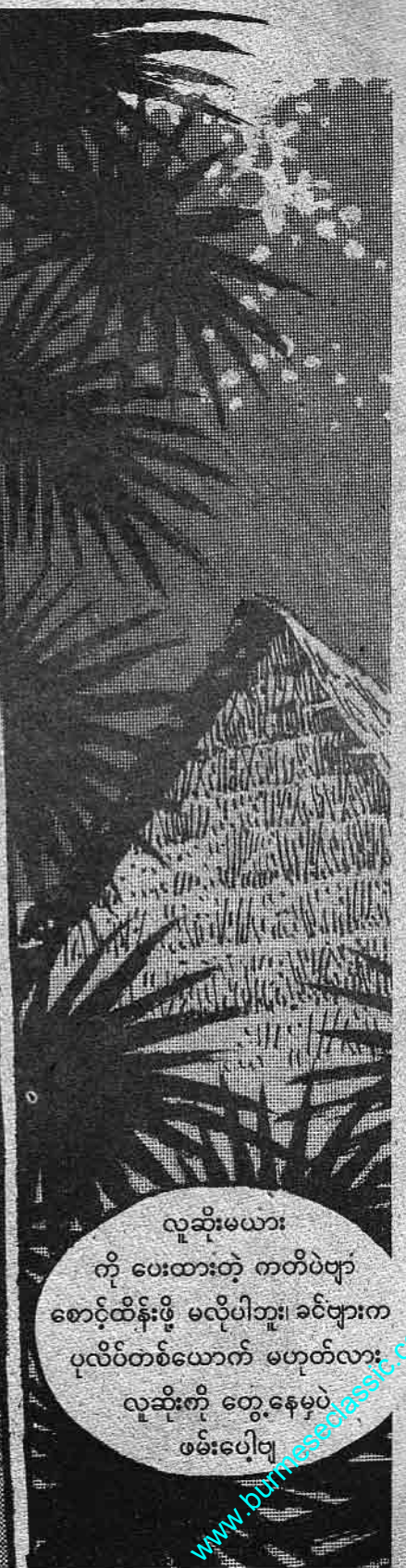
မီးခဲ
မောင်မောင်ကို မဖမ်းပါဘူး
လို့ လှိုင်လှိုင်တင်ကို ကတိပေးပြီး
ခေါ်လာခဲ့ရတာဗျ။ နောင်ကို
တော့ ဖမ်းရမှာပေါ့ဗျာ

ဒီတစ်ပွဲမှာ
တော့ ကျုပ်အနေနဲ့
မဖမ်းဘူး

လူဆိုးမယား
ကို ပေးထားတဲ့ ကတိပဲဗျာ
စောင့်ထိန်းဖို့ မလိုပါဘူး။ ခင်ဗျားက
ပုလိပ်တစ်ယောက် မဟုတ်လား
လူဆိုးကို တွေ့နေမှပဲ
ဖမ်းပေါ့ဗျ

ကတိဟာ
ကတိပဲ၊ ဘယ်သူ့ကို ပေးတဲ့
ကတိပဲဖြစ်ဖြစ်ပေါ့ဗျ၊ ပြီးတော့ တာဝန်
အရသာ ဖမ်းရမှာ၊ မောင်မောင်
ကို ကျုပ် မမုန်းဘူး

ဘာဖြစ်လို့

မောင်မောင်ဟာ
ခင်ဗျားလို မဟုတ်ဘူး၊ ယော
ကျား ပီသတယ်၊ ကတိတည်တယ်
ရဲရင့်တယ်၊ ညှာတာ ထောက်ထား
တတ်တယ် ကိုရွှေသိန်း
ကျော်

သူ့မှာ ခက်တာ
 တစ်ခုပဲ ရှိတယ်။ သူဟာ လက်စား
 ချေတတ်တဲ့ ဉာဉ်ရိုင်းကလေး ရှိတယ်
 အဲဒီဉာဉ်ကလေးကိုလည်း ကျုပ်အနေ
 နဲ့တော့ အကျည်းတန်တဲ့အရာလို့
 မမြင်ဘူး

တိုက်ပွဲတစ်ခုမှာ
 ဗညားနွဲ့က ဓားချွတ်လို့ မရတာနဲ့
 ရာဇဓိရာဇ်ကို ဓားရိုးက ချွန်သီးနဲ့ ရိုက်ခဲ့ဖူး
 တယ်။ နောက်ပွဲကျတော့ ရာဇဓိရာဇ်ဟာ ဓား
 နဲ့ ခုတ်သတ်လို့ ရလျက်သားနဲ့ ဗညားနွဲ့ကို
 ချွန်သီးနဲ့ပဲ ရိုက်သတ်ခဲ့တယ်
 မဟုတ်လား

သူရဲကောင်းတွေ
မှာ အဲဒီစိတ်ဝါတ်မျိုး နှိ
တတ်တယ်ဗျ။ မောင်မောင်
ရာဇဓိရာဇ်လို လူမျိုးပဲ
ပေါ့ဗျာ

ကျွန်ုပ်သည် မည်သို့မျှ ပြန်မပြောနိုင်ပါ။
ရှက်လည်း အလွန်ရှက်မိ၏။ ကျွန်ုပ်ကား
သူတို့နှစ်ဦး၏ စိတ်ဝါတ်နှင့် နှိုင်းစာလိုက်
ပါမူ စိတ်ဝါတ်အားဖြင့် အလွန် အောက်
တန်းကျသူတစ်ဦး ဖြစ်နေ၏။

များမကြာမီအချိန်၌ ဝုလိပ်များ
ရောက်ရှိလာကြ၏။

၉၈

ထို့နောက် ရန်ကုန်သို့ ပြန်ခဲ့ကြ၏။ ကျွန်ုပ်
သည် ပြည်သိန်းကျော် အပြုအမူကို ကျေ
နပ်ခြင်း မရှိလှပါ။ မီးခဲမောင်မောင်အား
တစ်ခါတည်း ဖမ်းစေချင်လှ၏။

သုံးရက်ခန့် အကြာတွင် ပြည်သိန်း
ကျော်သည် ကျွန်ုပ်ထံသို့ ရောက်လာ
ပြီးနောက် သတင်းစာများ ချပေး၏။

သတင်းစာများကို ဖတ်ကြည့်ရာ မီးခဲမောင်မောင်နှင့်
တကွ သူ၏တပည့်များသာမက လှိုင်လှိုင်တင်၏ပုံကို
ပါ တွေ့ရ၏။

သူတို့အား ဖမ်းဆီးလိုက်မိပြီ ဖြစ်၏။ ကျွန်ုပ်သည်
များစွာ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ်သွား၏။

ခင်ဗျား
ဖမ်းတာလား

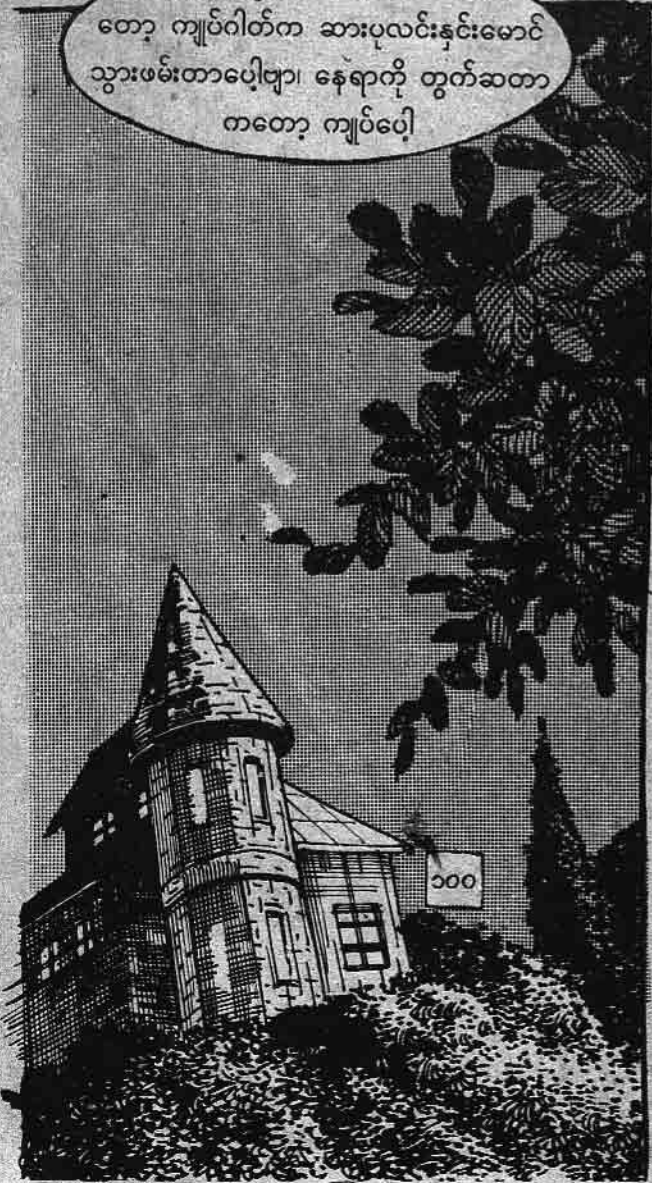
သွားဖမ်းတာက
တော့ ကျုပ်ဝါတ်က ဆားပုလင်းနှင်းမောင်
သွားဖမ်းတာပေါ့ဗျာ၊ နေရာကို တွက်ဆတာ
ကတော့ ကျုပ်ပေါ့

ကွန်ဂရက်ကျူလေးရှင်းပဲ
ကိုပြည်သိန်းကျော်၊ ဒါနဲ့ ကျုပ်တို့ ထုတ်ထား
ဆုငွေကို အဲဒီဆားပုလင်းနှင်းမောင် ထုတ်ယူ
မှာပေါ့နော်

တစ်ထောင်ဆိုတော့
နည်းတာ မဟုတ်ဘူး၊ သူ
ဝမ်းသာမှာပဲ

ဆားပုလင်းနှင်းမောင်က
လူဆန်းဗျ၊ ခင်ဗျားတို့ ဆုငွေကို ထုတ်
ယူပြီး သူ သုံးမှာမဟုတ်ဘူး

ဘယ်သူ
သုံးမှာလဲဗျ

ငါးရာကို မျက်မမြင်
ကျောင်းကို လှူမယ်၊ ငါးရာကို မီးခဲ
မောင်မောင် လွတ်မြောက်ရေးအတွက်
စရိတ်အဖြစ် သုံးမှာဗျ

ဗျာ

ကျွန်ုပ်သည် ထိုမျှသာ ရေရွတ်နိုင်တော့မိ။

ထို့နောက် သိချင်သည်များကို ဆက်လက် မေးမြန်းမိပြန်၏။

ကျုပ်တို့ကို မီးခဲ မောင်မောင် ဖမ်းသွားတယ်ဆိုတာ ဘယ်လို သဲလွန်စ ရတာလဲ

ဒါက လွယ်ပါတယ် ခင်ဗျားတို့နှစ်ယောက်မှာ အဲဒီနေ့က ငွေလည်း အမြောက်အမြား ပါသွားတာ မဟုတ်ဘူး၊ ဒီတော့ ဓားပြဖမ်းတယ် လို့ တွေးဖို့မလိုဘူး

ပြန်ပေးဆိုလည်း
မောင်ခိုင်းမောင်ကို ပြန်လွှတ်
ရမယ်ဗျာ၊ ခင်ဗျားရယ်၊ လှိုင်လှိုင်
တင်ရယ်၊ မောင်မောင်ရယ် အ
ကြောင်းကို ကျုပ်က သိ
ထားတယ်

ခင်ဗျား
သိထားတယ်
ဟုတ်လား

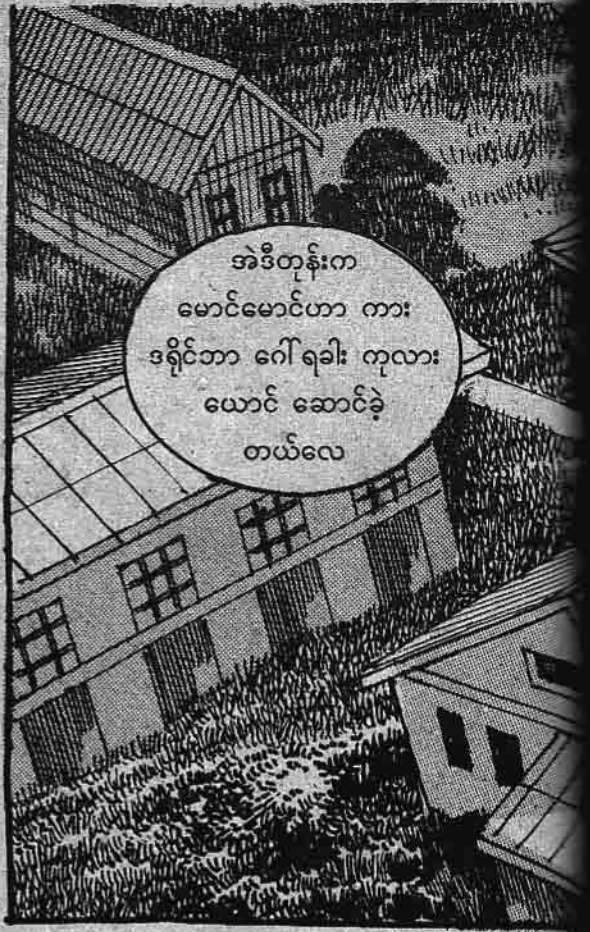

သိပါတယ်ဗျာ
ခင်ဗျားကသာ ကျုပ်ကို
မေ့နေပေမယ့် ကျုပ်ကတော့
ခင်ဗျားကို သတိရ
လျက်ပါ

မောင်မောင်နဲ့
လှိုင်လှိုင်တင် လိုက်ပြေးတုန်းက
ပြန်ဖမ်းမိအောင်လည်း ကျုပ် ကူညီခဲ့
တာပါ။ အဲဒီတုန်းက ကျုပ် စီအိုင်ဒီ
မှာ စုံထောက်သင်တန်း လာ
တက်နေတာလေ

ဪ

အဲဒီတုန်းက
မောင်မောင်ဟာ ကား
ဒရိုင်ဘာ ဂေါ်ရခါး ကုလား
ယောင် ဆောင်ခဲ့
တယ်လေ

ဟင်

ဒါကြောင့်
မောင်မောင်ဟာ ဒီတစ်ခါလည်း
ရှပ်ဖျက်ရင် ကုလားလိုပဲ ရှပ်ဖျက်လိမ့်မယ်
လို့ ကျုပ် ယူဆထားတယ်

ခင်ဗျားတို့
သွားကြတဲ့ ဆန်စက်ကို လိုက်
သွားပြီး စုံစမ်းတော့လည်း ခေါ်တော
ကုလား သမ္ဗန်တစ်စီးကို စီးပြီး ပြန်သွား
တယ်ဆိုတာ ကြားရကတည်းက မောင်
မောင် ဖြစ်နိုင်တယ်လို့ ယူဆထား
မိတယ်

ဟုတ်ပဗျာ

အဲဒီဆန်စက်မှာ
မီးခဲမောင်မောင်ရဲ့တဝည့်
အလုပ်လုပ်တယ်ဗျ၊ ကျုပ် သွားစုံစမ်း
နေတုန်းမှာ ဒီကောင် ရန်ကုန်ဘက်
က ပြန်လာပြီ

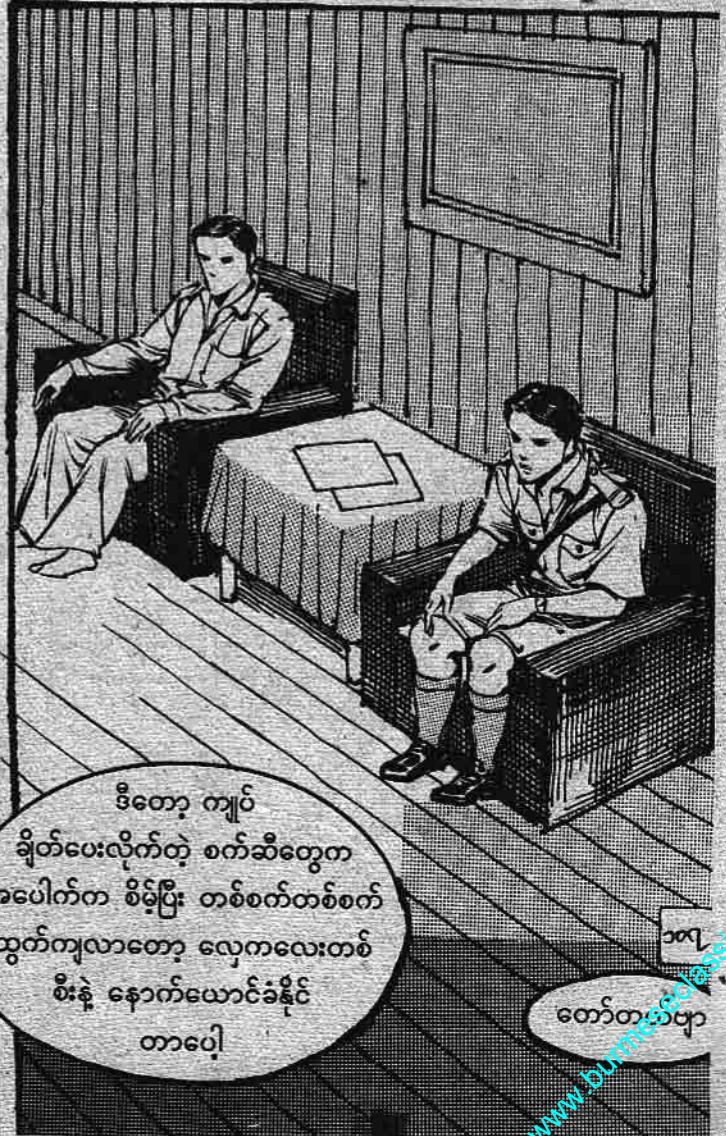

သူ့လွယ်အိတ်
ထဲမှာ အရက်ပုလင်း
အင်္ဂလိပ်သေ
တို့ ပါလာတာကို တွေ့မိတာ
စီးမယ့် သမ္ဗန်နောက်မှာ
ပုံးကလေးကို အပေါက်
ပြီး အမှတ်တမဲ့ ချိတ်
လိုက်တယ်

အဲဒါက

အဲဒီနားမှာ
ဝင်စရာ ချောင်းပေါက်လေးတွေ
များတယ် မဟုတ်လားဗျာ

ဒီတော့ ကျုပ်
ချိတ်ပေးလိုက်တဲ့ စက်ဆီတွေက
အပေါက်က စိမ့်ပြီး တစ်စက်တစ်စက်
ထွက်ကျလာတော့ လှေကလေးတစ်
စီးနဲ့ နောက်ယောင်ခံနိုင်
တာပေါ့

၁၇
တော်တယ်ဗျာ

တစ်ခါ နေရာကို
သဲလွန်စ ရပြန်တော့ လှိုင်လှိုင်
တင်ကို ရှာရပြန်ရော

ရေနံချောင်းကို
ခင်ဗျား သွားခဲ့သလား

ဟင့်အင်း..
လှိုင်လှိုင်တင် ရန်ကုန်ရောက်နေတာ
ကြာပြီဗျ

ဒီတော့ ကျုပ်တို့က
မောင်မောင်ကို အတင်းဝင်ဖမ်းရင်
သူက ခင်ဗျားကိုပါ အရှင်ထားခဲ့မှာ
မဟုတ်ဘူး

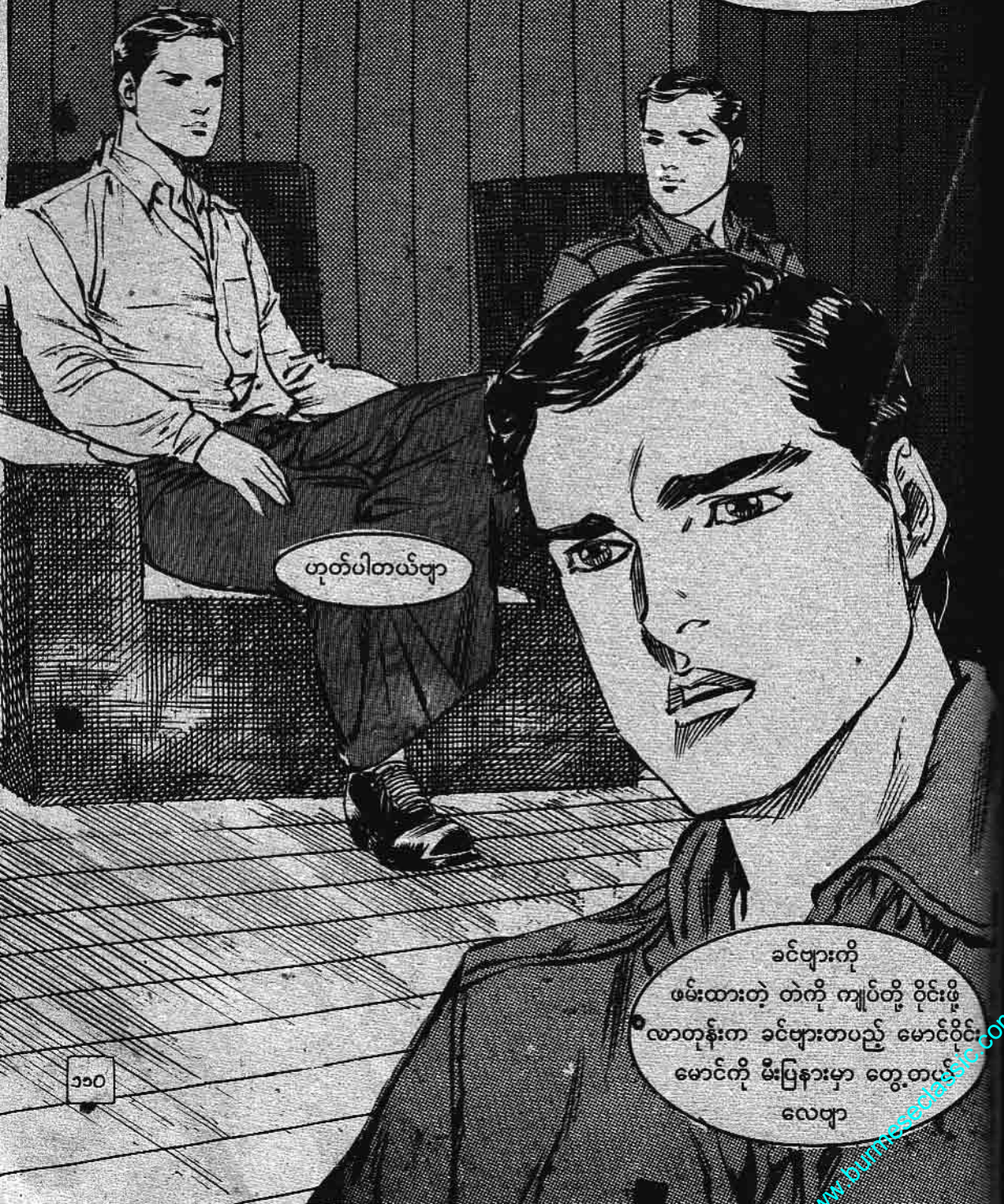

ဒါကြောင့်
ဒီတစ်ပွဲမှာ မဖမ်းဘဲ လူသတ်မှု
မကျူးလွန်မီ တားဆီးပေးဖို့ လှိုင်လှိုင်
တင်ကို အကူအညီ တောင်းရ
တာပေါ့ဗျာ

ဘာဖြစ်လို့

မောင်မောင်ရဲ့စိတ်ကို
ပျော့ပျောင်းသွားအောင် လုပ်နိုင်တဲ့
လူဟာ လှိုင်လှိုင်တင် တစ်ယောက်ပဲ
ရှိတယ် မဟုတ်လား

ဟုတ်ပါတယ်ဗျာ

ခင်ဗျားကို
ဖမ်းထားတဲ့ တဲကို ကျုပ်တို့ ဝိုင်းဖို့
လာတုန်းက ခင်ဗျားတပည့် မောင်ဝိုင်း
မောင်ကို မီးပြုနားမှာ တွေ့တယ်
လေဗျာ

အကြောင်းစုံ
သိရတော့ လှိုင်လှိုင်တင်ကို
ကျပ်ခေါ်လာတာဟာ သိပ်မှန်
သွားတာပေါ့ဗျာ

သူတို့ကို
အခု ဖမ်းမိတာကရာ
ကိုပြည်သိန်းကျော်

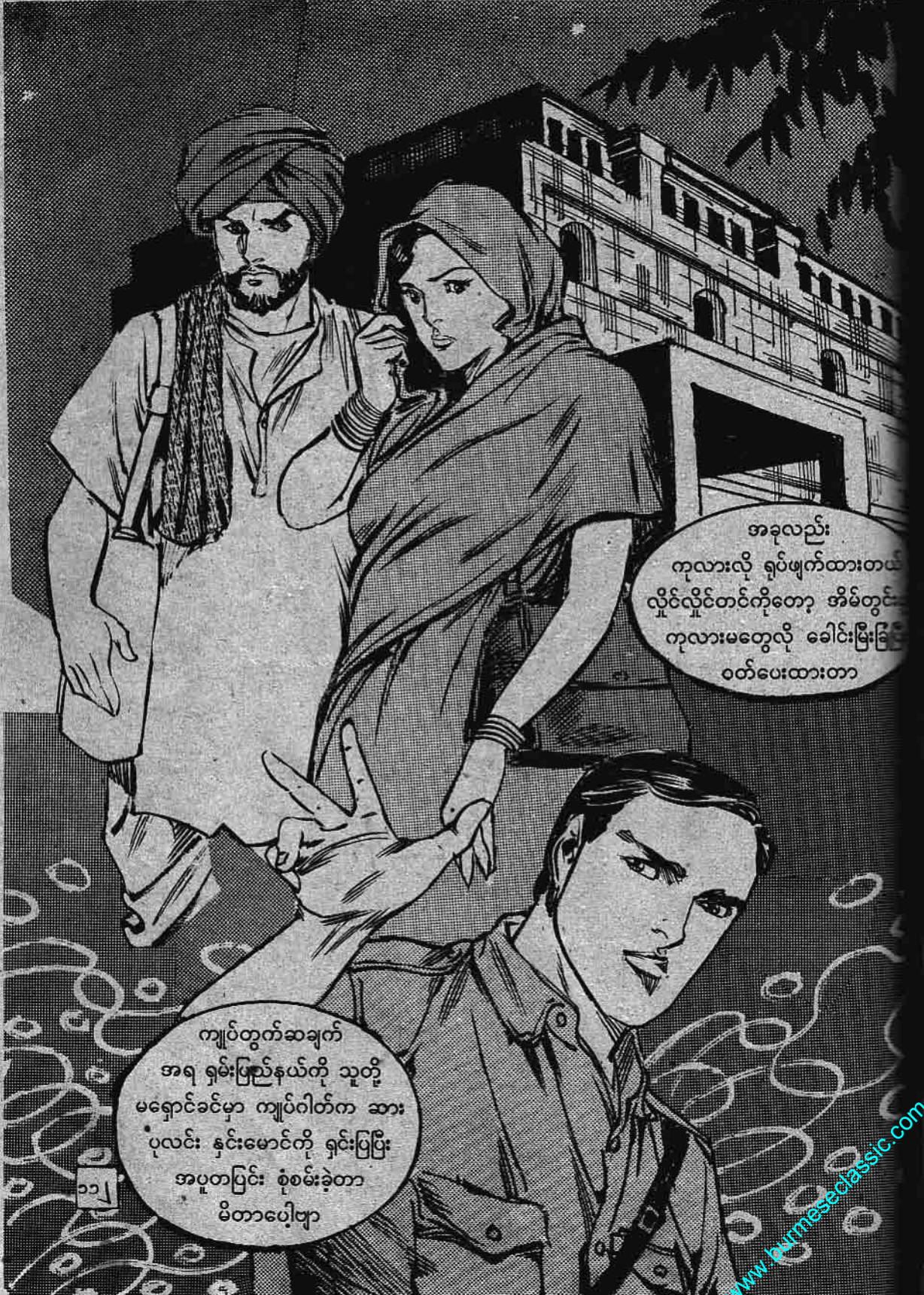

မီးခဲမောင်မောင်ဟာ
ရှုပ်ဖျက်ရင် ကုလားလို ဖျက်လေ့ ရှိတယ်
မဟုတ်လားဗျ

အင်း

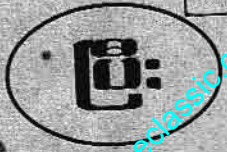
အခုလည်း
ကုလားလို ရုပ်ဖျက်ထားတယ်
လှိုင်လှိုင်တင်ကိုတော့ အိမ်တွင်း
ကုလားမတွေလို ခေါင်းမြီးခြင်
ဝတ်ပေးထားတာ

ကျုပ်တွက်ဆချက်
အရ ရှမ်းပြည်နယ်ကို သူတို့
မရှောင်ခင်မှာ ကျုပ်ဂါတ်က ဆား
ပုလင်း နှင်းမောင်ကို ရှင်းပြပြီး
အပူတပြင်း စုံစမ်းခဲ့တာ
မိတာပေါ့ဗျာ

ဟုတ်ပါတယ်
ကိုရွှေသိန်းကျော်

အင်္ဂလိပ်ခေတ်တွင် နာမည်ကြီးခဲ့သော ရသေ့မောင်မောင်
ဓားပြဂိုဏ်း ဆိုသည်မှာ မီးခဲမောင်မောင်၏ ဂိုဏ်းပင် ဖြစ်
ပေ၏။

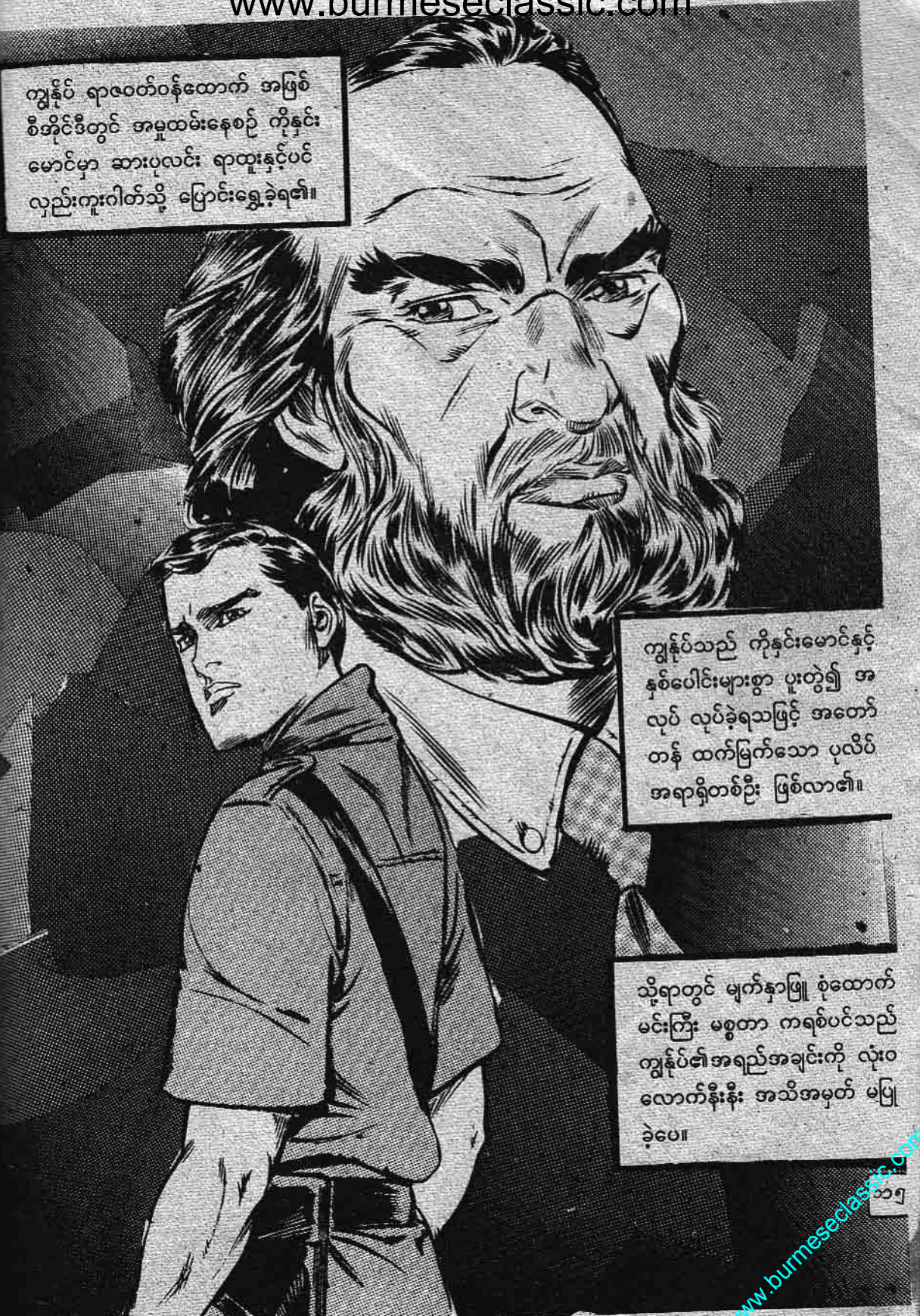

ဆားပုလင်းနှင်းဖောင်
နှင့်
အနုတ္တဆရာဖြူ

၁၁၄

ကျွန်ုပ် ရာဇဝတ်ဝန်ထောက် အဖြစ်
စီအိုင်ဒီတွင် အမှုထမ်းနေစဉ် ကိုနှင့်
မောင်မှာ ဆားပုလင်း ရာထူးနှင့်ပင်
လှည်းကူးဂါတ်သို့ ပြောင်းရွှေ့ခဲ့ရ၏။

ကျွန်ုပ်သည် ကိုနှင့်မောင်နှင့်
နှစ်ပေါင်းများစွာ ပူးတွဲ၍ အ
လုပ် လုပ်ခဲ့ရသဖြင့် အတော်
တန် ထက်မြက်သော ပုလိပ်
အရာရှိတစ်ဦး ဖြစ်လာ၏။

သို့ရာတွင် မျက်နှာဖြူ စုံထောက်
မင်းကြီး မစွတာ ကရစ်ပင်သည်
ကျွန်ုပ်၏အရည်အချင်းကို လုံးဝ
လောက်နီးနီး အသိအမှတ် မပြု
ခဲ့ပေ။

မစွတာ ကရစ်ပင်သည် မြန်မာ
လူမျိုးများအား အထင်သေးရာ
၌ ဘုရားရှင်သာ ရှိပါမူ တေဒဂ်
ပင် ရလောက်သူ ဖြစ်၏။

အသုံးမကျတဲ့ မြန်မာ
ပုလိပ်တွေ ဟူသော
စကားမပါတဲ့ စကား
မပြောတတ်ပေ။

ထို့ကြောင့် အခွင့်အခါကြို
သည်နှင့် မြန်မာပုလိပ်များ
အစွမ်းကို ပြ၍ လက်စား
ချေမည်ဟု ကျွန်ုပ် စိတ်၌
တေးမှတ်၍သာ နေခဲ့ရ
၏။

တစ်နေ့သ၌ ကျွန်ုပ် တောင့်တခဲ့သော အခွင့်အလမ်း ပေါ်ပေါက်ခဲ့၏။ မြန်မာပြည်၏ ပြစ်မှုသမိုင်း၌ ထူးဆန်းသော ပြစ်မှုများအနက် တစ်ခုအပါအဝင် ဖြစ်ပေရာ ထိုအကြောင်းအရာများအား အတတ်နိုင်ဆုံး ပြည့်စုံ မှန်ကန်စေရန် ကြိုးစား၍ အကျဉ်းချုံး ရေးသားဖော်ပြခြင်း ဖြစ်၏။

စီအိုင်ဒီမှ တာဝန်ယူ၍ စုံစမ်းထောက်လှမ်းရန် တရားခံ မပေါ်သော လူသတ်မှုကြီး သုံးမှု ပေါ်ပေါက်ခဲ့၏။

ထိုသုံးမှုသည် မစ္စတာကရစ်ပင်၏ဦးခေါင်းအား ခြောက်ပေါင်တူနှင့် နှက်လိုက်သည့် အလား ပြင်းထန်လှလေတော့၏။

ဤညည်းညူသံများသည် အမှု သုံးမှု ရောက်လာကတည်းက မစွတာကရစ်ပင်ထံမှ မပြတ် ထွက်လာတော့သည်။

ဒီအသုံးမကျတဲ့ မြန်မာပုလိပ်တွေနဲ့ ဒီအမှုတွေကို ပေါ်ပေါက်အောင် ငါက ဘယ်လို လုပ်ရမတုန်း၊ အို... ငရဲ

စီအိုင်ဒီ ကစ်ရှ်လုံးအားလည်း အကြောင်းမရှိ အကြောင်းရှာ၍ ပြစ်တင်မောင်းခဲခြင်းများ ပြု နေ၏။ ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင်ပင် နှစ်ကြိမ်တိုင်တိုင် အကြောင်းမဲ့ အဆူအကြိမ်း ခံခဲ့ရ၏။

သို့ရာတွင် နောက်ဆုံး၌ ထိုအမှုကြီးများ ပေါ် ပေါက်အောင် စုံစမ်းထောက်လှမ်းရန်အတွက် မည်သို့မည်ပုံ လုပ်ရမည်ကို ကျွန်ုပ်အား ခေါ် ယူ၍ တိုင်ပင်တော့သည်။

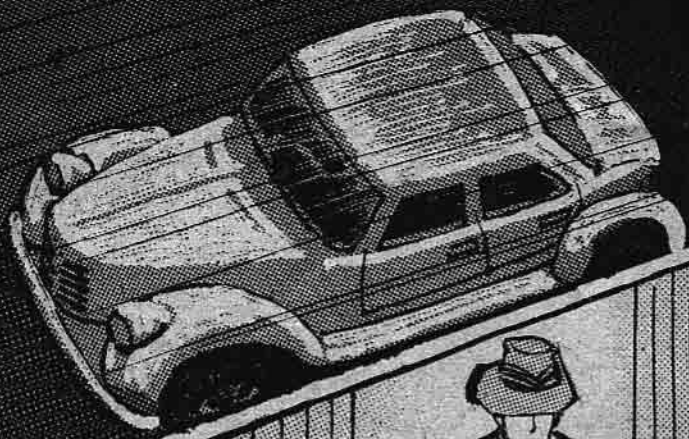
ကျွန်ုပ်လည်း ဤအမှုများ ပေါ်
ပေါက်အောင် ဆောင်ရွက်နိုင်သူ
သည် လှည်းတူး ဂါတ်၌ ရောက်
နေသော ဆားပုလင်းနှင့်မောင်
သာ ဖြစ်ကြောင်း တင်ပြောဆို
ခဲ့၏။

ဆားပုလင်း နှင့်မောင်နှင့်
ပတ်သက်၍ ကျွန်ုပ်၏ပြော
ဆိုမှုများသည် သာမန်အား
ဖြင့် ကြည့်လျှင် ဝိုသည်ဟု
ထင်ရ၏။

သို့သော်လည်း ဆားပုလင်းနှင့်
မောင်နှင့် ပူးတွဲ၍ အလုပ်လုပ်
ဖူးသူတိုင်းသည် ကျွန်ုပ် ပြောခဲ့
သည်ထက်ပင် အစွမ်းထက်ပါ
ပေသည်ဟု ထောက်ခံကြလိမ့်
မည် ဖြစ်၏။

ကျွန်ုပ်နှင့် မစ္စတာကရစ်ပင်
တို့သည် ကားလေး တစ်စီး
နှင့် လူသတ်မှုဖြစ်ပွားသော
နေရာများသို့ ရောက်ခဲ့ကြ
သည်။

ပထမဦးဆုံး ကျွန်ုပ်တို့
ရောက်ခဲ့သောနေရာမှာ
အသတ်ခံရသော ဦးဖုန်း
ငို၏ အိမ်သို့ ဖြစ်၏။

ဦးဖုန်းငို၏အိမ်မှာ ကျောက်မြောင်း
ရပ်ကွက်တွင် ဖြစ်၏။ ဦးဖုန်းငိုသည်
မြန်မာ ပညာရှိတစ်ဦး ဖြစ်သည်။
ဇာတ်ဆရာလည်း ဖြစ်သောကြောင့်
အတော်အတန် လူသိများ၏။

မစ္စတာ ကရစ်ပင်ကမူ ကျွန်ုပ်၏စကားကို
ယုံကြည်လက်ခံခြင်း မပြုခဲ့ပေ။

မင်းတို့ငါတို့
အရာရှိကြီးတွေတောင်
မတတ်နိုင်တဲ့ကိစ္စကို ဆားပု
လင်းလေး တစ်ယောက်က
တတ်နိုင်မယ်ဆိုတာ
မဖြစ်နိုင်ဘူး

ထိုသို့ငြင်းဆိုရုံမျှက မစ္စတာ
ကရစ်ပင်သည် ထိုအမှုများ
ကို သူ့ကိုယ်တိုင် လိုက်ခဲ့၏။

ကျွန်ုပ်ကိုမူ သူ၏ တောက်တိုမယ်ရ ကိစ္စများ
စေခိုင်းရန်အတွက် အသုံးပြုခဲ့၏။

ဦးဖုန်းငို၏တစ်အိမ်သားလုံး ထို
ညက ငါးထပ်ကြီးဘုရားသို့ အ
ရက်ဆွမ်းကပ်ရန်အတွက် သွား
ရောက်ကြရာ ဦးဖုန်းငိုသာလျှင်
အိမ်၌ ကျန်ရစ်နေသည် ဆို၏။

လူသတ်သမားသည်
ဖုန်းငိုကို သတ်ပြီးနောက်
လတ်ယာ လက်ညှိုးက
လည်း ဖြတ်ယူသွားသ
ပြင် နံရံ၌ သော်က
သွေးဖြင့် ရေးသွား၏။

မစ္စတာ ကရစ်ပင်က ကျန်
ရစ်သူများအား ဦးဖုန်းငို၏
မိတ်ဆွေထံ၌ သော်က ရှိမ
ရှိ မေးမြန်းရာ မရှိကြောင်း
ဖြေဆိုကြ၏။

ထို့ပြင် ဦးဖုန်းငိုသည် ရန်ငြိုး
လည်း မရှိသည့်အပြင် လူချင်
ခင် ဝေါများသူ ဖြစ်ကြောင်း
စမ်း သိရှိရ၏။

ကျွန်ုပ်တို့သည် မည်သည့် သဲ
လွန်စမျှ မရရှိဘဲ ဦးဖုန်းငိုအိမ်
မှ ထွက်ခွာခဲ့ကြ၏။

ထို့နောက် ဦးဖုန်းငိုနှင့် သုံးရက်
ခြား၍ အသတ်ခံခဲ့ရသော ရေ
ကျော်မှ ဆေးဆရာကြီး ဦးထွန်း
ရိန်၏အိမ်သို့ ရောက်ခဲ့၏။

မြန်မာဆေးဆရာကြီး ဦးထွန်းရိန်
ဇော်ဂျီဆေးတိုက်

ထိုဆရာကြီးမှာ ဇော်ဂျီ ဆေးတိုက်
အမည်ဖြင့် မြန်မာဆေးများ ဖြန့်ဖြူး
ရောင်းချလေ၏။

ထိုဆရာကြီး အသတ်ခံရ
သော နေ့က မိုးရွာသော
နေ့ဖြစ်၏။

တံစက်မြိတ်နှင့် ဒြပ် အထိ ဆက်ထား
သော အမိုးပါသည့် စကြိုလမ်းကလေး
၌ ဆင်း၍ထိုင်နေစဉ် အသတ်ခံရခြင်း
ဖြစ်၏။

သေခါ

လူသတ်သမားသည်
ဆရာကြီးအား သတ်ပြီး
လက်ယာ လက်ညှိုးအား
ဖြတ်ယူသွား၏။ ခုံတန်း
နောက်မှို၌ သော်ကဏ္ဍ
သွေးဖြင့် ရေးသားခဲ့၏။

အမှုသွား အမှုလာ အရ ဦးဖုန်းဂိတ်
အမှုနှင့် တထေရာတည်းဖြစ်ကြောင်း
ထောက်ဆနိုင်သည်။

ထိုဆရာကြီး၏ အိမ်သားများကို မေး
မြန်းရာ ဆရာကြီး၌ ရန်ငြိုးရန်စ မရှိ
ကြောင်း၊ ဆရာကြီးနှင့် ပေါင်းသင်းသူ
များထံ၌ သော်က ဆိုသူ မရှိကြောင်း
ဖြေဆိုကြလေ၏။

ဘလယ်ဒီဖူး
ဟိုမှာလည်း သော်က၊ ဒီမှာလည်း
သော်က၊ ဘာဖြစ်တာလဲ၊ သော်ကဆိုတဲ့
ကောင်တွေ အားလုံး ဖမ်းပြီး ကြီးပေး
လိုက်ရင် ကောင်းမယ်

ထို့နောက် ကျွန်ုပ်တို့သည်
သမိုင်းရပ်ရှိ ဗေဒင်ဆရာ
ကြီး ဆရာသူရိယအိမ်သို့
သွားရောက်ခဲ့သည်။

ဦးသူရိယသည် ကျော်ကြားလှသော ဗေဒင်ဆရာကြီးဖြစ်သည် အားလျော်စွာ လူတိုင်းလောက် နိုးနိုး စိတ်ဝင်စားနေ၏။

ကျန်ရစ်သော အိမ်သား များအား မစ္စတာကရစ် ပင်က တွေ့ဆုံ မေးမြန်းရာတွင် အသတ်ခံရသော ညနေက လူတစ်ယောက် ဗေဒင် လာမေးကြောင်း သိရ၏။

လူသတ်သမားသည် ဗေဒင်ကြည့်သူ ဟန် ဆောင်၍ ဆရာကြီးနှင့် အခန်းတွင်း၌ နှစ်ယောက်တည်း ရှိနေစဉ် ဓားဖြင့် ထိုးသတ်သွားခြင်း ဖြစ်၏။ ဆရာသူရိယ၏လက်ယာဖက် လက်ညှိုးအားလည်း ဖြတ်သွားပြန်သည်။

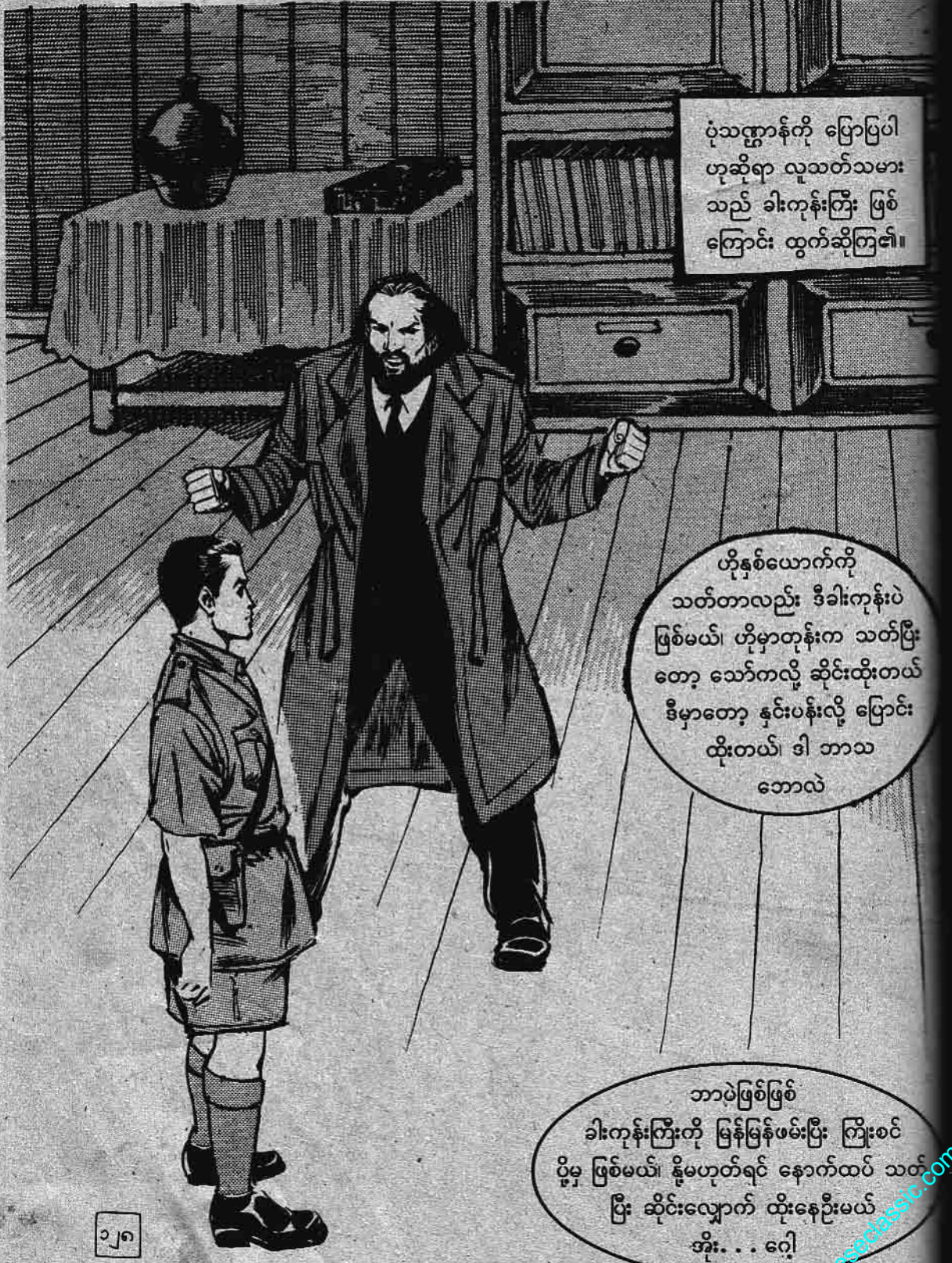
နံရံတွင် သွေးဖြင့် ရေးသွား
သော အမည်မှာမူ ကွဲပြား
သွား၏။

နှင်းပန်း

သွေးဖြင့် ဖျတ်နံရံ၌ ရေးသွား
သော အမည်မှာ 'နှင်းပန်း'ဟု
၍ ဖြစ်၏။

မစ္စတာကရစ်ပင်သည် ဆရာသူရိယ၏
ဖနီးနှင့် သားအား ပေဒင်လာမေးသူကို
မှတ်မိလားဟု မေးရာ နှစ်ယောက်စလုံး
က မှတ်မိပါသည်ဟု ဆို၏။

ပုံသဏ္ဍာန်ကို ပြောပြပါ
ဟုဆိုရာ လူသတ်သမား
သည် ခါးကုန်းကြီး ဖြစ်
ကြောင်း ထွက်ဆိုကြ၏။

ဟိုနှစ်ယောက်ကို
သတ်တာလည်း ဒီခါးကုန်းပဲ
ဖြစ်မယ်၊ ဟိုမှာတုန်းက သတ်ပြီး
တော့ သော်ကလို့ ဆိုင်းထိုးတယ်
ဒီမှာတော့ နှင်းပန်းလို့ ပြောင်း
ထိုးတယ်၊ ဒါ ဘာသ
ဘောလဲ

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်
ခါးကုန်းကြီးကို မြန်မြန်ဖမ်းပြီး ကြိုးစင်
ပို့မှု ဖြစ်မယ်၊ နို့မဟုတ်ရင် နောက်ထပ် သတ်
ပြီး ဆိုင်းလျှောက် ထိုးနေဦးမယ်
အိုး... ဂေါ့

မစ္စတာကရစ်ပင်သည် ရန်ကုန်မြို့ရှိ
ဂါတ်တိုင်းသို့ ခါးကုန်းများအား ဖမ်း
ထားရန် အမိန့်ပေးလိုက်ရာ အချုပ်
ခန်းတိုင်း၌ ခါးကုန်းများ ရောက်ရှိ
စံမြန်းကြရတော့၏။

ဖမ်းထားသမျှသော ခါးကုန်းများအား ဦးသူရိယ၏ ဇနီးနှင့်
သားကို ခေါ်၍ပြပြီးနောက် ပြန်၍လွှတ်သင့်သည်ကို လွှတ်
၍ အချို့ကိုမူ ဆက်လက် ချုပ်မြဲ ချုပ်ထားသည်။

ခါးကုန်းတို့ ပုလိပ်ဘက်အား ဒုက္ခပေးသော
နှစ်ဟုပင် မှတ်တမ်းတင်ထားသင့်နေသည်။

မစ္စတာကရစ်ပင်သည် ကိုယ်
တိုင် လေ့လာခဲ့ပြီးနောက် အ
မှုသွား အမှုလာကို အမျိုးမျိုး
အဖုံဖုံသော နည်းတို့ဖြင့် ကြံ
ဆကြည့်ပြန်၏။

ဦးနှောက်ကို ညှစ်၍ထုတ်
ကြည့်ပြန်၏။ သို့သော်
လွန်စကို လည်းကောင်း
တရားခံကို လည်းကောင်း
မဖော်ထုတ်နိုင်ခဲ့ပေ။

သူ၏ ဦးနှောက်အား ဖွင့်ကြည့်ပါမူ
ညှစ်ထုတ်ရပါ များသဖြင့် ရှုံ့ခြောက်
နေသည်ကို တွေ့ရလိမ့်မည်ဟု ထင်
မှတ်မိတော့၏။

မစ္စတာကရစ်ပင်သည် မကြိုနိုင်သည့်အဆုံး၌ ကျွန်ုပ်အကြံပေးသည့်အတိုင်း လှည်းကူးဂိတ်တွင် ရောက်နေသော ဆားပုလင်းနှင်းမောင်အား ခေါ်ယူရန် သဘောတူရပေတော့၏။

စီအိုင်ဒီသို့ ဆားပုလင်းနှင်းမောင် ရောက်လာသည့်အခါ၌ မစ္စတာကရစ်ပင်က သူ၏ခွဲခန်းကို ခေါ်ယူတွေ့ဆုံ၏။

နှင်းမောင်... ထူးဆန်းတဲ့ လူသတ်မှုတွေ ပေါ်အောင် စုံစမ်းတောက်လှမ်းဖို့ မင်းကို တာဝန်ပေးတယ်။ အဲဒီတာဝန်ကို ကျေပွန်အောင် ဆောင်ရွက်စေချင်တယ်

စိတ်ချပါ။
အင်္ဂလိပ်လူမျိုး ပုလိပ်အရာရှိ
တစ်ဦးက မဆောင်ရွက်နိုင်တဲ့
ကို ဖြန့်မာ ပုလိပ်တစ်ဦးက ဆေး
ရွက်ပြုရမှာ ဖြစ်တဲ့အတွက် ကျွန်
အနေနဲ့ ပိုပြီး ကြိုးစား
ပါ့မယ်

ကိုနှင်းမောင်၏အင်္ဂလိပ်စကားပြော
ဟန်မှာ လန်ဒန် နားဟု ခေါ်သော
လန်ဒန်မြို့ကြီးသား မစ္စတာ ကရစ်
ပင်သည်ပင် အံ့အားသင့်၍ ပါးစပ်
ဟသွားတော့၏။

ကိုနှင်းမောင် ရောက်ရှိလာသည့်
အတွက် ကျွန်ုပ်သည် ကိုရင်ဝတ်
မှ လူထွက်သောနေ့ထက် လည်း
ကောင်း၊ မင်္ဂလာဆောင်သည့်
ထက် လည်းကောင်း ပျော်ရွှင်
ပါသည်။

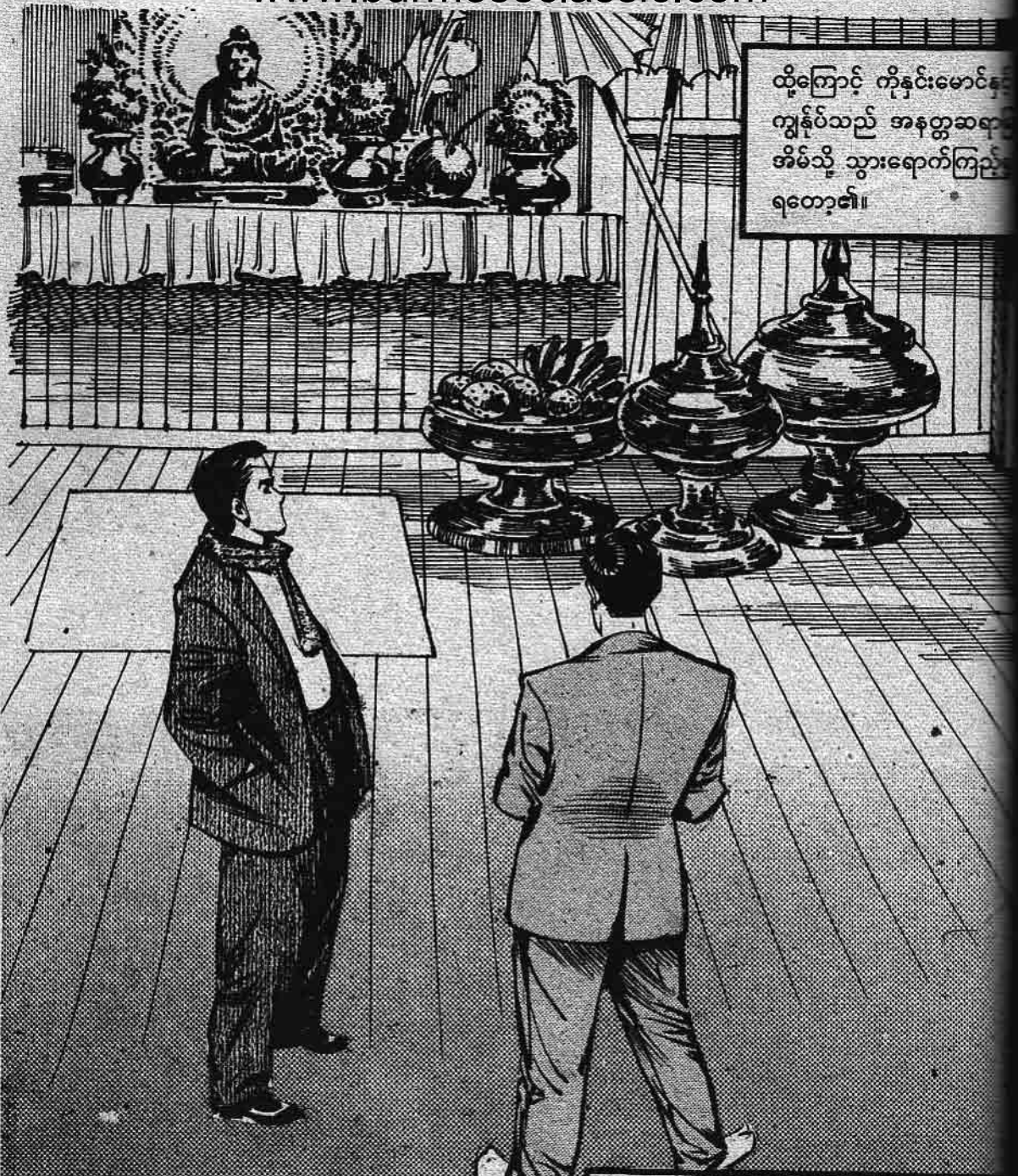

ထောင်ကျေးဇူးသည့်အတွက် ထောင်
ထွက်ရသောနေ့ထက် ပျော်မည်မဟုတ်
မည်ကိုမူ အတပ် မပြောနိုင်ပါ။

စီအိုင်ဒီသို့ ဆားပုလင်းနှင်းမောင် ရောက်ပြီး
နောက်တစ်ရက်မှာပင် ဗဟန်းကြားတောရ
လမ်းတွင် လူသတ်မှုတစ်ခု ဖြစ်ပွားခဲ့၏။

အသတ်ခံရသူမှာ အနတ္တ
ဆရာမြ ဆိုသူ ဖြစ်သည်။
လူသတ်သမားသည် ဆ
ရာမြ၏ လယ်ယာ လက်
ညှိုးအား ဖြတ်သွားသည့်
ပြင် နံရံ၌ ကော်သ ဟူ၍
သွေးဖြင့် ရေးသွား၏။

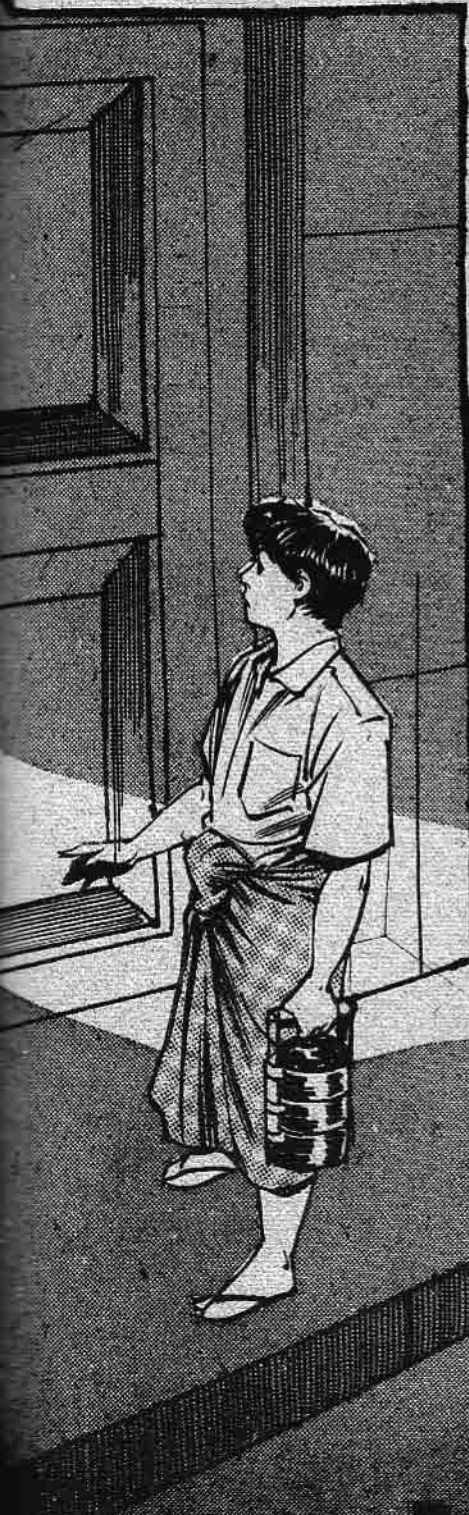
ယခင် အမှုသုံးမှုနှင့် ဆက်စပ်ပုံ ရသောကြောင့်
ဗဟန်းဂါတ်မှ အင်းစိန်စီအိုင်ဒီသို့ တယ်လီဖုန်း
ဖြင့် တိုက်ရိုက် အစီရင်ခံလိုက်ခြင်း ဖြစ်၏။

ထို့ကြောင့် ကိုနှင်းမောင်နှမ
ကျွန်ုပ်သည် အနတ္တဆရာ
အိမ်သို့ သွားရောက်ကြည့်
ရတော့၏။

ဆရာမြသည် နှစ်ထပ်တိုက်တစ်လုံး၌ တစ်
ကိုယ်တည်း နေထိုင်သူဖြစ်၏။ အပေါ်ထပ်
၌ မွှော့ရုံကဲ့သို့ ပြင်ဆင်ထား၏။ အောက်
ထပ်ကိုမူ လူနေအိမ်ကဲ့သို့ ခေတ်မီမီ ပြုပြင်
မွမ်းမံထား၏။

ဆရာမြ သေဆုံးကြောင်းကို နံနက်တိုင်း ထမင်းချိုင့် လာ၍ပို့သော ထမင်းဆိုင်မှ သူငယ်ကလေးကြောင့် သိရခြင်းဖြစ်၏။

အတွင်းမှ ပိတ်ထားသဖြင့် ထိုသူငယ်လေးသည် မည်သို့မျှ ခေါ်မရတော့သည့်အဆုံး၌ မျက်နှာချင်းဆိုင် ရွှေပန်းတိမ်တန်းမှ လူများကို အကြောင်းကြားရာ ရွှေပန်းတိမ်တန်းမှ လူများနှင့် အရပ်လူကြီးများ တိုင်ပင်ကာ တံခါးအား ချိုးဖဲ့၍ ဝင်ခဲ့လေ၏။

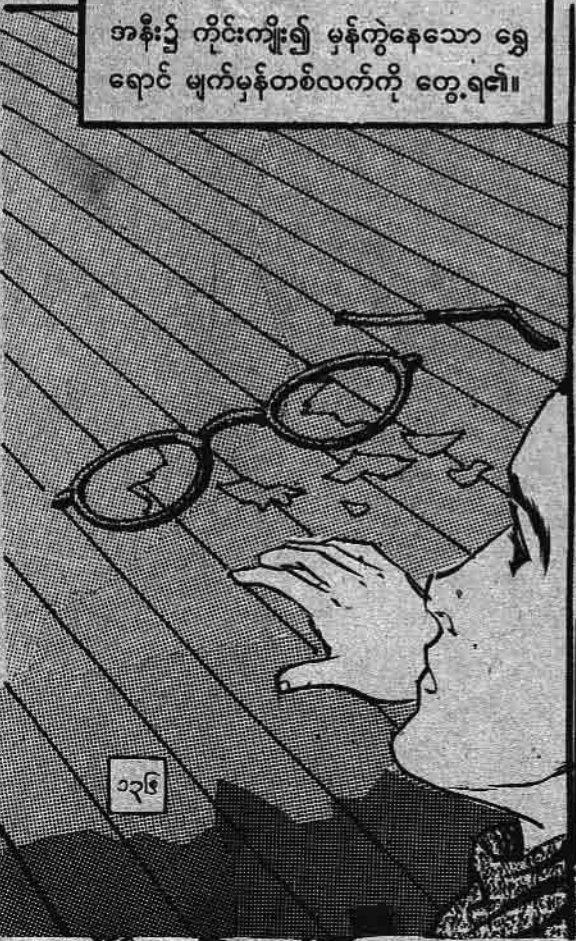
အပေါ်ထပ်အခန်း၌ ဓားဒဏ်ရာများဖြင့် သေဆုံးနေသော အနတ္တဆရာမြ၏အလောင်းနှင့် ဘုရားစင်အနီးရှိ လေဝင်ပေါက် သံတိုင် ကျိုးနေသည်ကို တွေ့ရှိကြသဖြင့် ဂါတ်သို့ တိုင်ခံကြခြင်း ဖြစ်၏။

အနတ္တဆရာမြအိမ်သို့ ကျွန်ုပ်နှင့် ဆား
ပုလင်းနှင်းမောင်တို့ ရောက်လာချိန်မှာ
နေ့လယ် တစ်နာရီ ဖြစ်၏။

ဆရာမြသည် အသက်(၅၀)ခန့်ရှိ
တုတ်တုတ်နှင့် ဥပဓိရုပ် ခန့်ညားသူ
ကြောင်း သိရ၏။

အနီး၌ ကိုင်းကျိုး၍ မှန်ကွဲနေသော ရွှေ
ရောင် မျက်မှန်တစ်လက်ကို တွေ့ရ၏။

၁၃၆

မှန်ကွဲများကို ကောက်ယူကြည့်မိရာ မှန်ဒီဂရီမှာ အထွေ
များကြောင်း တွေ့ရသဖြင့် ဆရာမြသည် မျက်မှန်
ပါက မျက်မမြင်တစ်ဦးနှင့် မည်သို့မျှ ခြားနားခြင်းရှိ
မဟုတ်ကြောင်းကို ကျွန်ုပ် ခန့်မှန်းမိသည်။

ကျွန်ုပ်တို့ ရောက်ပြီး မိနစ်နှစ်ဆယ် ခန့်အကြာ၌ မစ္စတာ ကရစ်ပင်ပါ ထပ်မံ ရောက်ရှိလာပြန်သည်။

မစ္စတာကရစ်ပင်သည် အခန်း အခြေအနေကို လေ့လာခြင်း၊ အလောင်းအား လေ့လာခြင်း များကို ပြုလုပ်တော့၏။

မစ္စတာကရစ်ပင်သည် ခေါင်းရင်းဘက်ရှိ သံတိုင်ကျိုးနေသော လေဝင်ပေါက်မှ အောက်သို့ ငုံ့ကြည့်ပြီးနောက်...

လှေကား မပါဘဲ ဘယ်လိုမှ ဒီလေဝင်ပေါက်ကို ရောက် အောင် တက်နိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး၊ ပြီးတော့ သံတိုင်ကို ပြတ်အောင် လွှဲနဲ့ တိုက်ရဦးမယ်၊ လှေကားကို ရှာကြည့်ရမယ်

ကျွန်ုပ်ကော မစွတာကရစ်ပင်ပါ လှေကားကို ဆင်းရှာကြ၏။ သို့သော် လှေကားကို လည်းကောင်း၊ လှေကား အဖြစ် အသုံးပြုနိုင်မည့် အရာသော် လည်းကောင်း မတွေ့ရ။

ရှာ၍ မတွေ့တော့သည့်အဆုံး ကျွန်ုပ်တို့သည် အပေါ်ထပ်သို့ ပြန်၍ တက်ခဲ့ရာ ကြမ်းပြင်၌ လေးဖက်ထောက်၍ သွားနေသော ကိုနှင်းမောင်ကို တွေ့ရ၏။

အချို့နေရာ၌ မှန်ဘီလူးကို အသုံးပြု၍ လျှာထိုးကြမ်းကို စူးစူးစိုက်စိုက် ကြည့်နေ၏။

ထိုအခြင်းအရာအား စိတ်မရှည်နိုင်
သော မစ္စတာကရစ်ပင်က...

ဒီမှာ နှင်းမောင်
လူသတ်သမား သုံးသွားတဲ့ လှေကားကို
တွေ့အောင် ရှာနိုင်ရင်ကို လူတော်လို့ ငါ
အသိအမှတ် ပြုမယ်

ထိုစကားကြောင့် ဖျတ်ခနဲ မော့ကြည့်
ကာ တစ်စုံတစ်ခုကို ပြောမည်ပြုပြီးမှ
သည်းခံလိုက်ဟန်ဖြင့် ဘာမှ ပြန်မ
ပြောတော့ဘဲ ကိုနှင်းမောင်မှာ ဆက်
၍ သူ့အလုပ်ကို လုပ်မြဲလုပ်နေ၏။

ကြမ်းပြင်ပေါ်မှ အခြင်းအရာများကို စစ်ဆေး၍ ကျေနပ်
သွားသည့်အဆုံး လေဝင်ပေါက်နှင့် ကျိုးနေသော သံတိုင်
ကို စစ်ဆေး၏။ ထိုမှတဖန် နံရံပေါ်တွင် သွေးဖြင့် ရေးခဲ့
သော ဧကံသ ဆိုသောစာကို ကြည့်ရှုပြန်၏။

ထိုနောက် ဘုရားစင်နောက်သို့ လက်လှို့
၍နှိုက်လိုက်ရာ ကြေးခေါင်းလောင်းလေး
တစ်လုံး၊ စာတစ်စောင်နှင့်အတူ လက်ဝါး
အရွယ်ခန့် မှတ်စု စာအုပ်လေး တစ်အုပ်
ပါလာ၏။

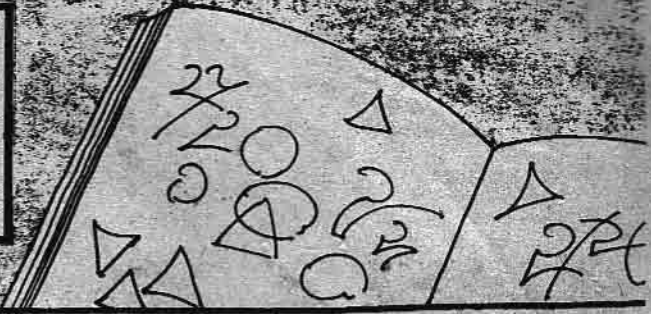

ကြေးခေါင်းလောင်းလေး ပတ်လည်၌
သုံးမြှောင့်၊ လေးထောင့်၊ စကြာစသည်
ပုံ ပြွတ်သိပ်စွာ ရေးထား၏။

စာကို ဖတ်ကြည့်ရာ 'နဂါးကို ဇာတာမဖတ်နဲ့' ဟူသောစာနှင့်
'သိမ်' ဟု လက်မှတ် ထိုးထားသည်ကို တွေ့ရ၏။

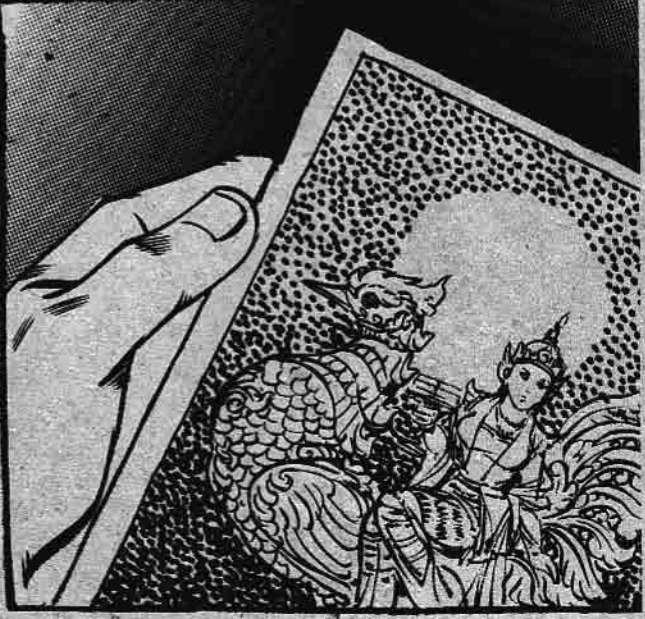
မှတ်စု စာအုပ်ကို ဖွင့်ကြည့်ရာ ပဲတီပင်
ပေါက်ကဲ့သို့ ကောက်ကောက်ချိတ်ချိတ်
များ၊ စက်ဝိုင်းများ၊ သုံးထောင့်ခွန်းများ
ရေးခြစ်ထားသည်ကို တွေ့ရပြန်၏။

ကျွန်ုပ်တို့သည် ထိုပစ္စည်းများကို စိတ်
ဝင်တစား ကြည့်ရှုလျက် ရှိ၏။

ကိုနှင်းမောင်၏ မျက်နှာသည် အကြိသစ် အတွေးသစ်ကို
ရသွားသည့်အလား ဝင်းလက် ကြည်ရွှင်သွားတော့၏။

ထိုင်နေရာမှ ဖျတ်ခနဲ ထကာ ဘုရားစင်ဘေးမှ မှန်ပေါင်
သွင်း၍ ချိတ်ဆွဲထားသော သူရဿတီပုံကို ဖြိုခွဲပစ်ခဲ့၏။

ကျွန်ုပ်တို့ မြန်မာအိမ်တိုင်း
လောက်နီးနီး ချိတ်ဆွဲလေ့
ရှိသော သူရဿတီ နတ်
သမီး ပုံမျိုး ဖြစ်၏။

ဒီမှာ
ဦးအောင်သင်း၊ ဒီပုံကို
ဘာပုံလို့ ထင်လဲ

သူရဿတီ
ပုံလေ၊ ကျုပ်အိမ်မှာတောင်
ရှိသေးတယ်

မဟုတ်ဘူးဗျ
သူရဿတီလက်ထဲမှာ ပိဋကတ်
သုံးပုံ ကိုင်ထားတာ၊ ဒီပုံက လက်ထဲ
ပန်းစည်းကိုင်ထားတယ်

ဒါဖြင့် ဒီပုံ
က ဘာလဲ

ဒါက
မနုစာရီ နတ်သမီး၊ လက်
ထဲမှာ ကိုင်ထားတဲ့ ပန်းက ဗုဒ္ဓ
သရဏ်ပန်းတွေပျ၊ ဗုဒ္ဓသရဏ်ပန်း
ဆိုတာ မနုစာရီ နတ်သမီးနဲ့
တိုက်ရိုက်ပတ်သက်နေ
တဲ့ ပန်းပျ

တိတိကျကျဆိုရင်
မြန်မာပြည်မြေပုံကို ကြည့်လိုက်ရင် မင်းဘူး၊
ဒီစကြိုက်အတွင်း လယ်ကိုင်း၊ ငမဲ၊ စေတုတ္တရာ
ဆိုတဲ့ နာမည်တွေကို တွေ့ရလိမ့်မယ်

အဲဒီနာမည်တွေဟာ
တိုးတစ်ချိန်တုန်းက အလွန်စည်ကား
တဲ့ နေပြည်တော်ကြီးတွေ ဖြစ်ခဲ့
တယ်ဗျ

အဲဒီတုန်းက
အဲဒီဒေသက လူတွေဟာ ဝေါတမ
ဘုရားရှင်ကို ဖူးတွေ့ချင်တဲ့အတွက် တော
ပန်းတစ်မျိုးကို ခူးပြီး ဗုဒ္ဓ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ
လို့ တိုင်တည်ခဲ့ကြရာကစပြီး ဒီပန်းကို
ဗုဒ္ဓသရဏံပန်းလို့ပဲ ခေါ်ခဲ့
ကြတာ

မနုစာရီဆိုတဲ့
အမျိုးသမီးဟာ အဲဒီအချိန်မှာ
လူအများ လေးစားကြည်ညိုခြင်း
ခံရတဲ့ အမျိုးသမီး ခေါင်း
ဆောင်ပေါ့ဗျာ

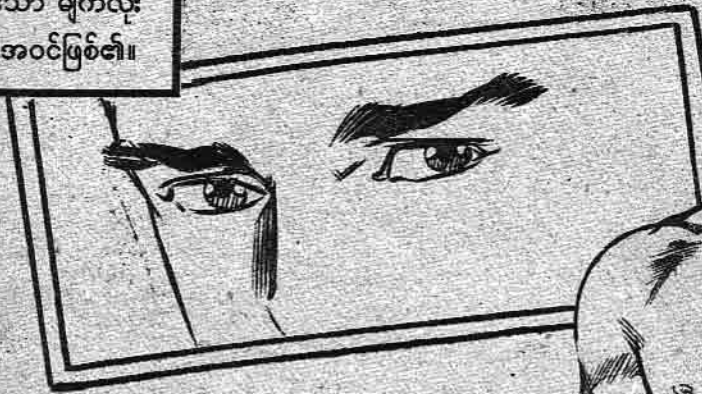
ကိုနှင်းမောင်သည် ပုံအား သံချက်
များ ချွတ်၍ မှန်ပေါင်ကို ဖြုတ်ပြီး
မှန်မှ စက္ကူကတ်ပြားကို ခွာလိုက်
ရာ ဓါတ်ပုံတစ်ပုံ ထွက်ကျလာ၏။

ကျွန်ုပ်သည် ထိုဓာတ်ပုံကို သေ
ချာ ကြည့်ရှုမှတ်သားတော့၏။
အသက် (၃၅)နှစ် အရွယ် လူ
တစ်ဦး၏ပုံ ဖြစ်၏။

ဓာတ်ပုံရှင်၏အသက်အရွယ်၊ အချိုးအ
စား ကျနသော ကိုယ်လုံး ကိုယ်ပေါက်၊
သားနား သန်ပြန်သော ရုပ်ရည်တို့မှာ
မြင်ရသူအဖို့ များစွာ စိတ်ဝင်စားဖွယ်
ဦးညွတ်ဖွယ်ရာ ဖြစ်တော့သည်။

ထိုသူ၏ ထူးခြားမှုတွင် အလွန်
အရောင် လက်သော မျက်လုံး
များလည်း အပါအဝင်ဖြစ်၏။

ကျွန်ုပ်၏စိတ်၌လည်းကောင်း၊
မျက်စိအာရုံ၌ လည်းကောင်း၊
ထိုသူ၏ပုံဟန်ကို ယနေ့ထက်
တိုင် မပျောက်ကွယ်သေးဘဲ
စွဲထင်လျက် ရှိလေ၏။

၁၄၆

ပုံမှာ အပေါ်ပိုင်း ဗလာကျင်း၍ အောက်ပိုင်း
တွင် လုံချည် အညိုရောင်ကလေး ဝတ်ဆင်
ထားသည်။ ဗလာကျင်းထားသော ကိုယ်အ
ထက်ပိုင်း၌ ပရိတ်ကြိုးဟု ယူဆရသောကြီး
ကလေး တစ်ချောင်း စလွယ်သိုင်းထား၏။

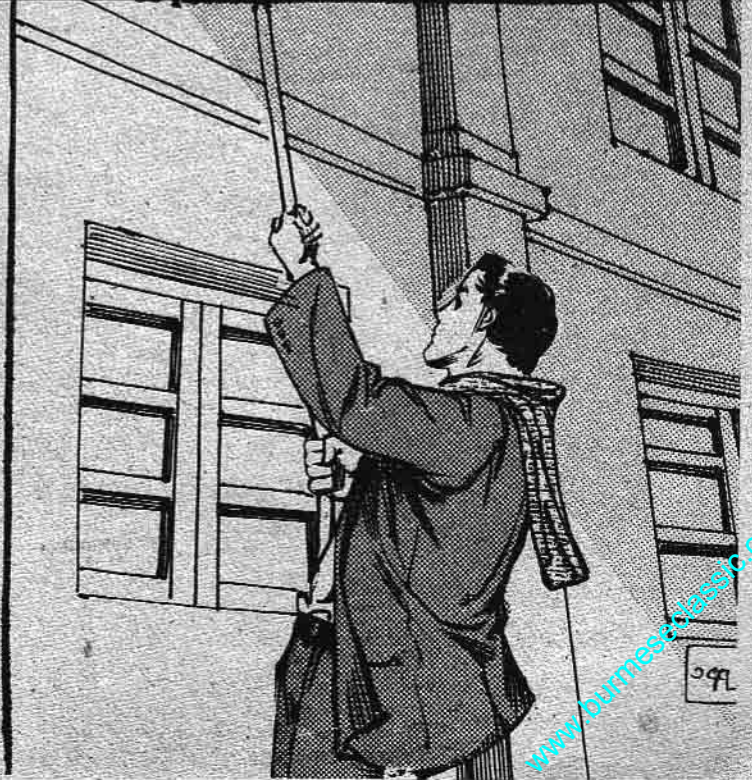

ဦးအောင်သင်း
လူသတ်သမားက ဟောဒီ
ဓာတ်ပုံရှင်ပဲ

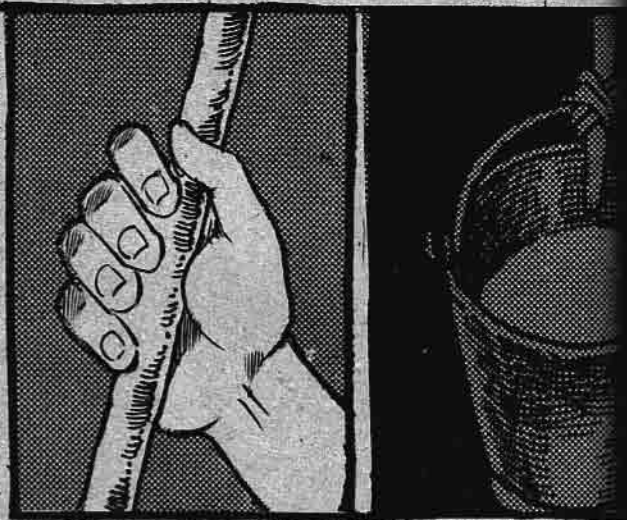
မစ္စတာကရစ်ပင်
လိုချင်တဲ့ လူသတ်သမား အသုံးပြုတဲ့
လှေကားကို ရှာပြီး လက်ဆောင်ပေး
ရဦးမယ်

ဆားပုလင်းနှင်းမောင်သည် ထ၍ ဆင်းသွားတော့၏။ ခဏကြာ
လျှင် အတော်အတန် ရှည်သော ဝါးလုံးတစ်လုံးကို ယူခဲ့ပြီး လေ
ဝင်ပေါက်သို့ မိမိ ထောင်ကြည့်ရာ မိရန် အတော်ကလေး လို
သေးကြောင်း တွေ့ရ၏။

မိသည်တိုင်အောင်လည်း ထိုဝါးလုံးမှာ အလွန်သေးငယ်လွန်းလှသည် ဖြစ်ရာ လူတစ်ယောက် အားပြု၍ တက်နိုင်မည် မဟုတ်ပေ။

ကိုနှင်းမောင်က အနီးတွင် ရှိသော ဘာလီပိုးတစ်ပိုးအား ဝါးလုံးထိပ်တွင် ချည်နှောင်၍ ရေအနည်းငယ် ထည့်ပြီး ကိုင်မြှောက်ကြည့်ပြန်၏။

လေဝင်ပေါက်ဆီသို့ ချိန်ရွယ်၍ လွှဲကြည့်ပြန်သည်။ အမှတ်မရှိ အဖုံဖုံ စမ်းသပ်ပြီးနောက် ထိုဝါးလုံးအား ကျွန်ုပ်လက်သို့ ပေးလိုက်၏။

လူသတ်သမား အသုံးပြုခဲ့လေ့ကားယခု ဒါပဲဗျ

ကျွန်ုပ်သည် ကိုနှင်းမောင်၏စကားကို
ငြင်းဆန်ခြင်း မပြုသော်လည်း မစ္စတာ
ကရစ်ပင်ကမူ ထိုဝါးလုံးအား လှေကား
အဖြစ် လုံးဝလက်ခံခြင်း မရှိပေ။

နှင်းမောင်
လူသတ်သမားဟာ ဒီဝါးလုံး
ကို ထောက်ပြီး ခုန်တယ်လို့ ဆိုချင်
တာလား၊ ကမ္ဘာစီချိန်ကို သုံးပြန်
လောက် ချိုးနိုင်မှ မင်းအတွေး
ဟာ မှန်မယ်

နောက်ပြီး ဝါးလုံး
ထောက် ခုန်ဖို့ဆိုရင် ပြေးပြီး အရှိန်ယူရ
တယ်၊ ဒီမှာ မြောင်းတစ်ခု ခံနေတယ်၊ ဘယ်လို
ပြေးပြီး အရှိန်ယူမလဲ၊ နောက်ပြီး ခုန်လို့ရတယ်
ထားဦး၊ လေဝင်ပေါက်မှာ သံတိုင်တစ်
ချောင်း ကန့်လန့်ခံနေတယ်

သံတိုင်မရှိဘူး
ထားဦး၊ ဒီအပေါက်ကလေး
ထဲ တန်းဝင်သွားအောင် ဘယ်သူ
မှ မခုန်နိုင်ဘူး၊ ဒါတွေကို စဉ်း
စားပြီးမှ ပြောရင် ကောင်း
မယ်

မစ္စတာကရစ်ပင်၏ စောဒက တက်မှု
များအား ကိုရင်းမောင် မည်သို့မျှ ပြန်
လည်ချေပခြင်း မပြုဘဲ...

တရားခံကို
မကြာခင် မိတော့မှာပဲ၊ ဒီ
တော့မှ ဝါးလုံးကို ဘယ်လို သုံး
ခဲ့တယ်ဆိုတာ မေးကြည့်ကြ
တာပေါ့လေ

ထိုနေ့အဖို့ ကျွန်ုပ်တို့သုံးဦး
သည် ခွဲခွာခဲ့ကြတော့၏။

နောက်တစ်နေ့၌ ကျွန်ုပ်သည် ကိုနှင်းမောင်
နှင့် ချိန်းဆိုထားသော ရွှေတိဂုံဘုရား၏ တ
နင်္ဂနွေထောင့်ရှိ ကြေးခေါင်းလောင်းကြီး ရှိ
ရာ အာရုံခံ တန်ဆောင်းသို့ နံနက်(၇)နာရီ
လောက်တွင် ရောက်ရှိသွား၏။

ကိုနှင်းမောင်သည် မျက်စိအစုံ
ကို မှိတ်လျက် ငြိမ်နေ၏။

ဘယ့်နှလုံး
လဲ ဆရာကြီး၊ ဇိမ်ကျ
လှချည်လား

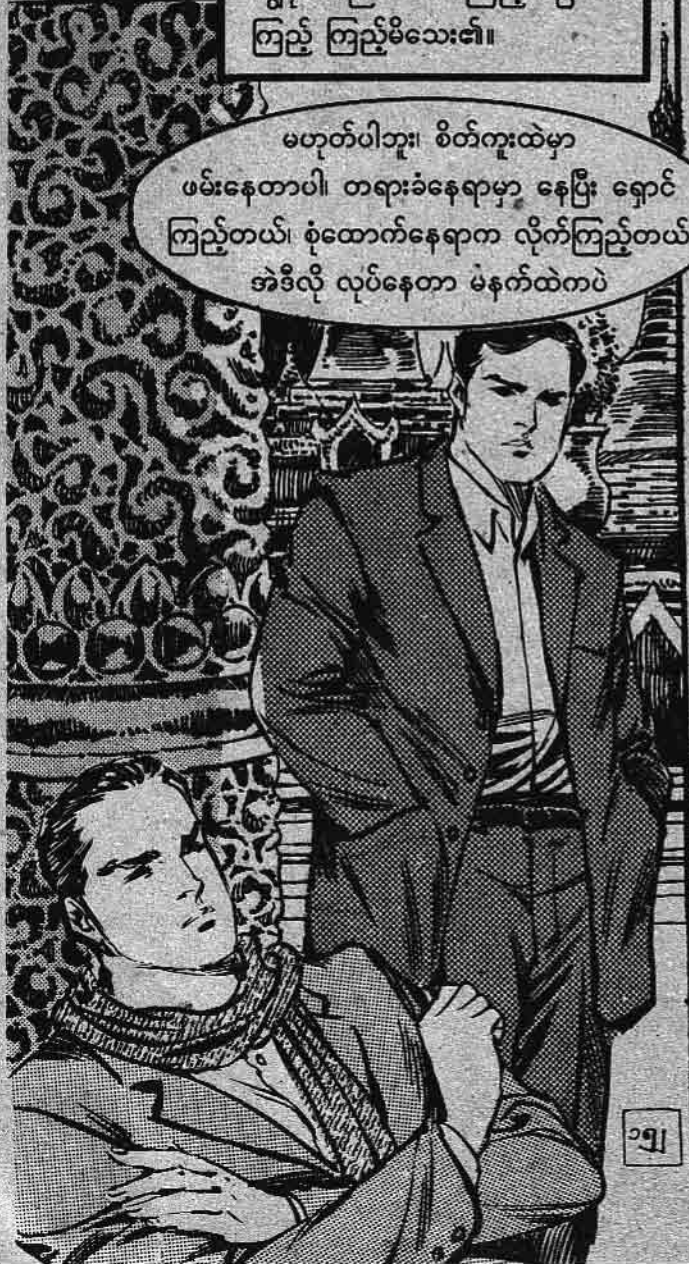
ဘယ်ကလာ
ဇိမ်ကျရမှာလဲ၊ တရားခံ
လိုက်ဖမ်းနေတာ

ဘယ်မှာလဲ
တရားခံ

ကျွန်ုပ်သည် တောင်ကြည့် မြောက်
ကြည့် ကြည့်မိသေး၏။

မဟုတ်ပါဘူး၊ စိတ်ကူးထဲမှာ
ဖမ်းနေတာပါ။ တရားခံနေရာမှာ နေပြီး ရှောင်
ကြည့်တယ်။ စုံထောက်နေရာက လိုက်ကြည့်တယ်
အဲဒီလို လုပ်နေတာ မနက်ထဲကပဲ

ကဲ... ထားပါတော့ဗျာ
ခင်ဗျား စိတ်ကူးထဲက တရားခံကို
ရော မိပြီလား

စိတ်ကူးထဲက
တရားခံကိုတော့ မမိသေးဘူး
တကယ့် တရားခံကို မိတော့
မယ်ဗျ

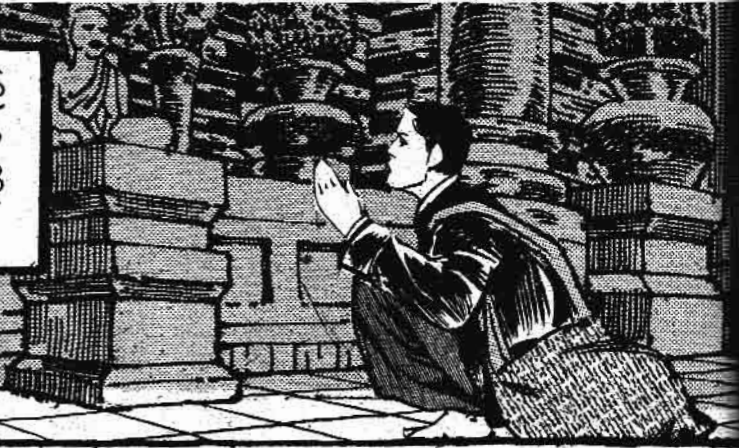

တကယ့်
တရားခံထက်ပဲ ခင်ဗျား
စိတ်ကူးထဲက တရားခံက
ပိုပြီး စွမ်းသေးသ
လားဗျ

စွမ်းပြီလားဗျာ
စိတ်ကူးထဲက တရားခံက
ကိုယ်ပဲ မဟုတ်လား၊ ဒီတော့ အစစ
အရာရာ ဉာဏ်ရည်တူနေတော့
ပိုပြီးခက်တာပေါ့

ထိုအခိုက်တွင် လူကြီးတစ်ဦးသည်
လွယ်အိတ်တစ်လုံးကို လွယ်လျက်
တနင်္ဂနွေထောင့်မှနေ၍ ဘုရားကို
အာရုံပြုနေ၏။

ပြီးလျှင် တိုးတိုး ရွတ်ဆိုကာ
အိတ်တွင်းမှ ဖယောင်းတိုင်
ထုပ်ကို ထုတ်၍ မီးညှိကာ
ပူဇော်၏။

ထို့နောက် လက်ယာရစ်
လှည့်၍ ထွက်ခွာသွား
တော့၏။

တအောင့်မျှကြာလျှင် ရော်ဘာ
မီးရှို့နံ့နှင့် တူသော အနံ့မျိုးကို
ရှုရှိတ်မိလေ၏။

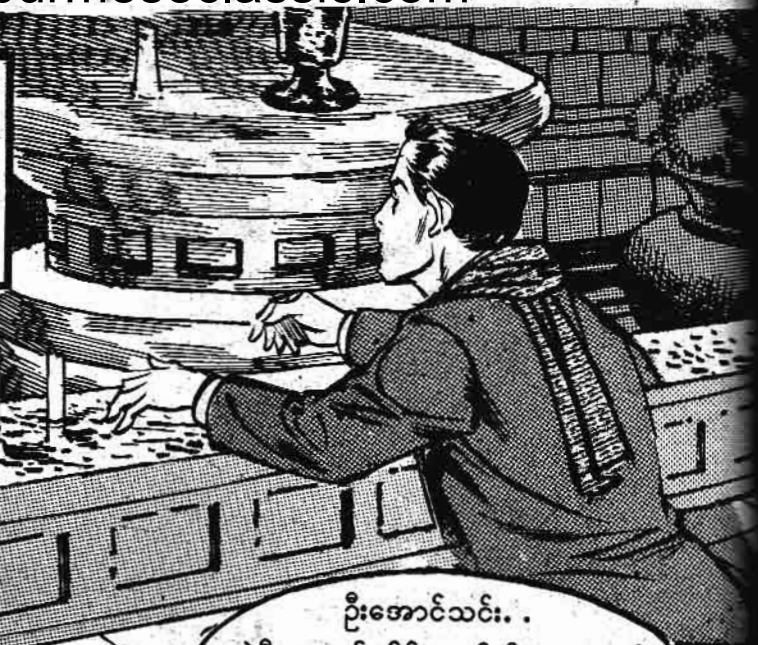
ညော်လိုက်တာဗျာ

ကျွန်ုပ်က ညည်းလိုက်ရာ ကို
နှင်းမောင်သည် တမံသလင်း
အား လက်ဝါးနှင့် ပုတ်လျက်

ကျုပ် နည်းနည်း
ညှဲသွားတယ်၊ တရားခံကို မိနိုင့်
သေးတယ်၊ လာ.. လာ

ကိုနှင်းမောင်က ပြေးဆင်းသွား
သဖြင့် ကျွန်ုပ်လည်း သူ့နောက်
မှ ပြေးလိုက်သွားမိတော့၏။

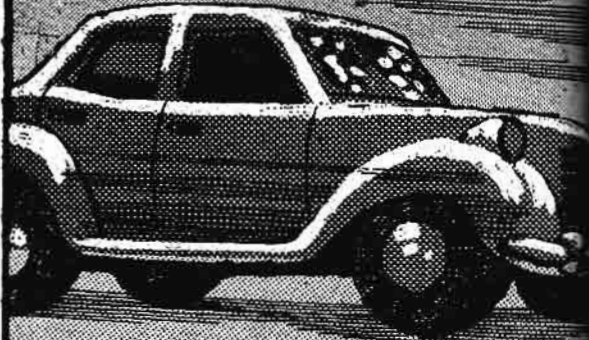
ကိုနှင်းမောင်သည် စောစောက
လူကြီး ထွန်းညှိသွားသော ဖ
ယောင်းတိုင် တုတ်အား မီးငြိမ်း
သတ်လိုက်ပြီးနောက်...

ဦးအောင်သင်း..

အဲဒီဖယောင်းတိုင် တုတ်ကို ယူထားစမ်း
ပါ။ အဲဒါ သက်သေခံပစ္စည်းပဲ။ ကျုပ်တို့
လိုက်ရင် မိနိုင်သေးတယ်

ကန်တော်မင် ပန်းခြံသို့ ရောက်သည့်တိုင်
အောင် တစ်စုံတစ်ယောက်၏ အရိပ်အ
ယောင်ကိုမျှ မတွေ့ရပေ။

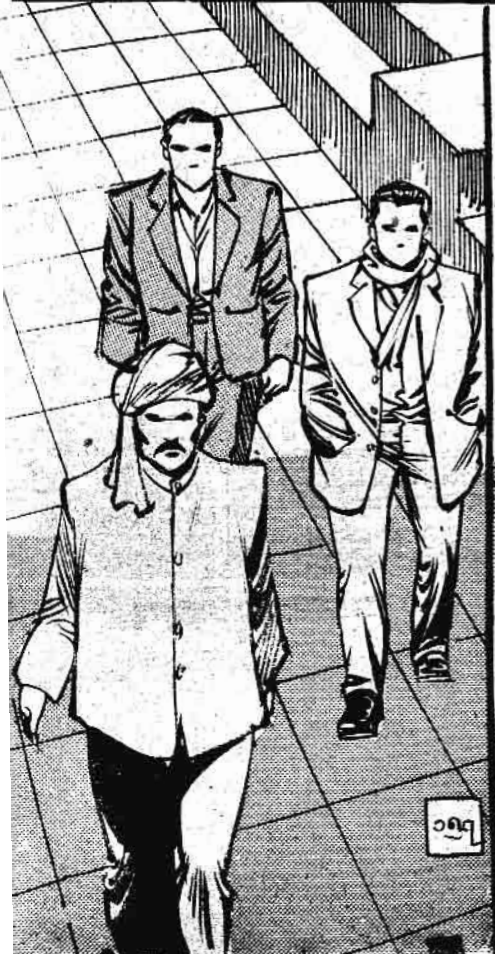
၁၅၆

ထို့ကြောင့် ကိုနှင်းမောင်သည် ပရိုက်ဗိတ် တိုက်စီ
တစ်စီးအား ရပ်ခိုင်းပြီးနောက် ကုန်သည်လမ်းသို့
မောင်းခိုင်း၏။

စတီးဘရားသားအနီးမှ ထွက်
လေ့ ရှိသော အဝေးပြေး တုန်
တင်ကားများ ဂိတ်သို့ ဖြစ်၏။

စတီးဘရားသားရှေ့တွင် ကားကို ရပ်ခိုင်း
ပြီးနောက် ဆင်းကာ ဆူးလေဘုရားဘက်
သို့ ပြန်၍လျှော့၏။

၁၈၇

ဒီကို
လောကြီးပြီး လိုက်လာမိတာ
မှားသွားတယ်ဗျ

ဒါဖြင့်
ဘယ့်နှယ် လုပ်
မလဲ

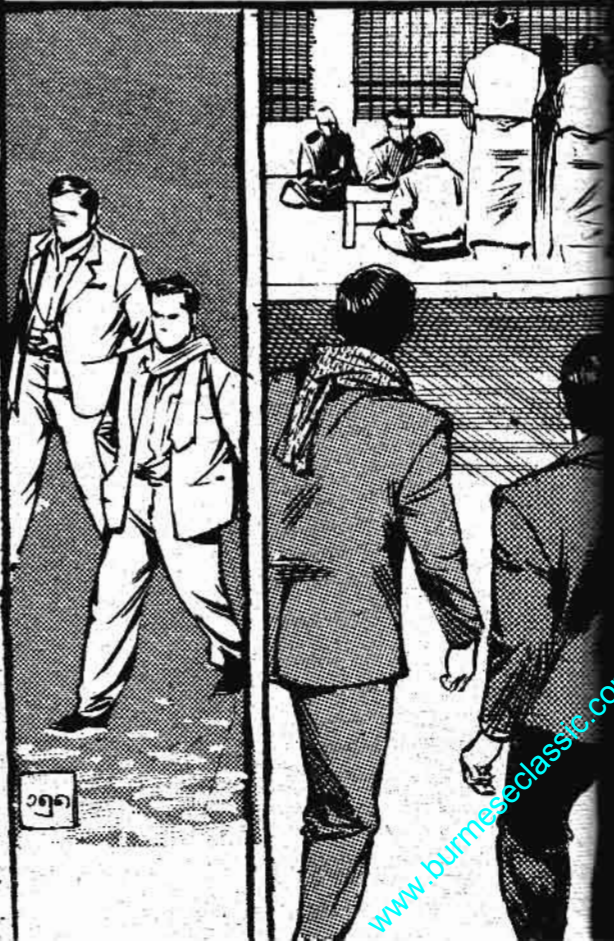
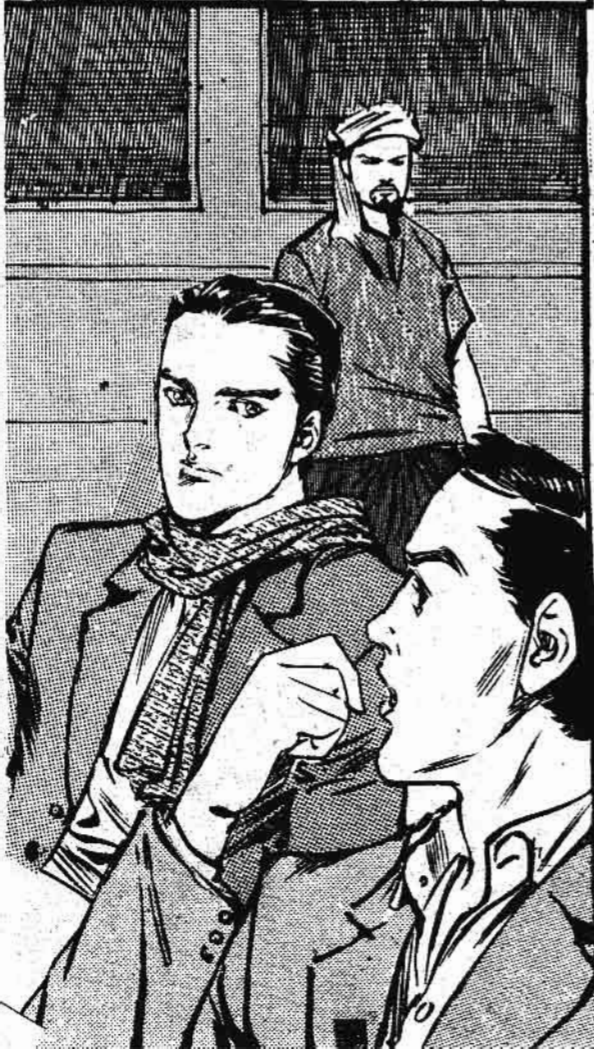

မပူပါနဲ့ဗျာ
မိမှာပေါ့၊ ကဲဗျာ... ဒါတွေ
ခေါင်းထဲက ဖျောက်ပစ်လိုက်ပါ။
လမ်းဘက်မှာ တိုရှည် သွားစား
ရအောင်

ကျွန်ုပ်တို့သည် မဂိုလမ်းရှိ တိုရှည်နှင့် ကုလား
ကော်ဖီကို မြန်ရှက်စွာ စားသောက်ကြလေ၏။

တစ်နာရီနီးပါးခန့် ကြာလျှင် ဗန္ဓုလပန်းခြံဘက်သို့
ပြန်၍လျှောက်လာခဲ့ရာ ပန်းခြံအနီး ပလက်ဖောင်း
ပေါ်၌ လူတစ်ယောက် ဗေဒင်ဟောနေ၍ လူများ
စုစုလုံးလုံး ဖြစ်နေလေ၏။

ခရီးသွားများ လူဆယ်ဦးထက်မနည်း ထိုင်နေရာ၌ စုနေ၏။

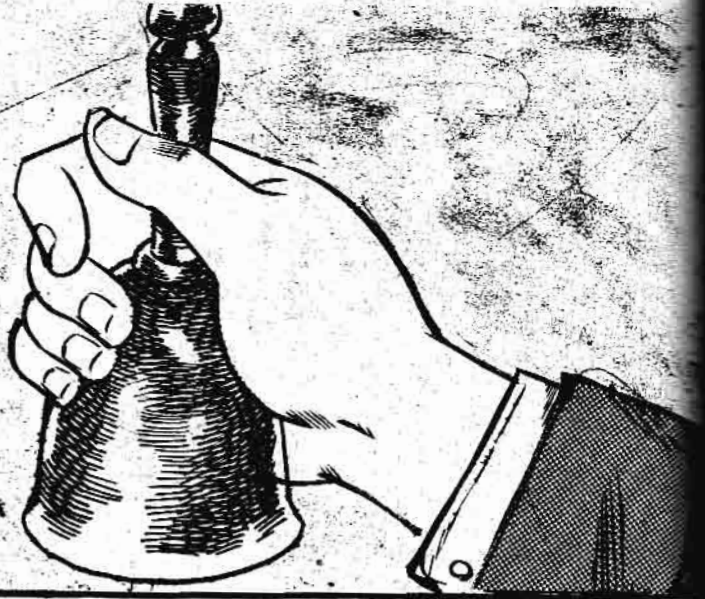
ဗေဒင်ဟောသူ၏အနီး၌ လွယ်အိတ်တစ်လုံး ချထား၏။ လွယ်အိတ်အတွင်းမှ ငှက်ပျောသီးတစ်ဖီးနှင့် မြေပဲဆန်လေးများ အပြင်သို့ ထွက်ကျနေ၏။

ဗေဒင်ဟောသူသည် တစ်ယောက်လျှင် တစ်ပြားနှုန်းဖြင့် ဈေးခပ်ပေါပေါ ဟောနေ၏။ တချို့ မေးသူများက အပျော် မေး၍ အချို့က လေးလေးနက်နက် သဘောထား၍ မေးမြန်းကြ၏။

အပျော်မေးသည်ဖြစ်စေ၊ တကယ်မေးသည်ဖြစ်စေ ဗေဒင်ဆရာက လေးလေးစားစားပင် ဟောနေ၏။

မေးခွန်းတစ်ခု မေးတိုင်း ဗေဒင်
ဆရာသည် ခေါင်းလောင်းလေး
ကို လှုပ်ပြီးမှ တွက်ချက် ဖြေဆို
၏။

ဗေဒင်လာမေးသော ပရိသတ်
ထဲတွင် မိန်းကလေးဆို၍ တစ်
ယောက်သာ ပါ၏။ ထိုမိန်းက
လေး မေးသည့်အခါ၌ ကျွန်ုပ်
နှင့် ကိုနှင်းမောင်သည် ထိုအ
နားသို့ ရောက်နေကြလေ၏။

ကျွန်မ
ဘယ်လို လူမျိုးနဲ့ အ
ထောင် ကျမလဲ

၁၆၀

မိန်းကလေးသည် ရခိုင်သံဝဲဝဲလေးနှင့် မေး၏။

မိန်းကလေး
နာမည် ဘယ်လို
ခေါ်သလဲ

ကျွန်မနာမည်
ခင်ဦးလို့ ခေါ်ပါတယ်

မခင်ဦး ရမယ့်
ယောက်ျားဟာ အလုပ်အကိုင်တော့
မရှိဘူး၊ အကြံဉာဏ်တော့ အတော်
ကောင်းတဲ့လူ ဖြစ်မယ်

ရုပ်ရည်လည်း မဆိုးဘူး
သူ့နာမည်မှာ အောင် ပါလိမ့်မယ်၊ ပြီးတော့
ဒီလူဟာ ကျုပ်လိုပဲ ဗေဒင် အတော်တတ်တဲ့လူ
ဖြစ်လိမ့်မယ်၊ ဒီလူနဲ့ ရရင် မခင်ဦး
ချမ်းသာလိမ့်မယ်

ဟုတ်ပါတယ်ရှင်
 ကျွန်မ တွေ့ထားတာ အဲဒီ
 လူမျိုးပါပဲ။ ဒါပေမယ့် သူကလည်း
 ဣန္ဒြေကြီးတဲ့လူဆိုတော့ မစဘူး
 ကျွန်မကလည်း မိန်းကလေး
 ဆိုတော့..

ကိစ္စမရှိပါဘူး
 တစ်နေ့နေတော့ သူကပဲ
 စပါလိမ့်မယ်။ မြန်မြန် နီးစပ်
 အောင် ချိတ်လုံချည်ကို ခဏခဏ
 ဝတ်ပေးပါ။ မုချ အဆင်ပြေ
 ပါလိမ့်မယ်

ထိုမိန်းကလေးသည် ကျေနပ်ခြင်း၊
ဝမ်းမြောက်ခြင်း၊ ရှက်ခြင်းတို့ ရော
ပြွမ်းသော မျက်နှာလေးဖြင့် ထွက်
ခွာသွား၏။

ဦးအောင်သင်းရေ
မိန်းကလေး သနားပါတယ်၊ ကြိုက်
တော့လည်း မရှက်နိုင်တော့ဘူး
သူ့ခရာ နှိပ်ပါပဲ

ကိုနှင်းမောင်က ကျွန်ုပ်အား တိုးတိုးကပ်၍ ပြော
လိုက်၏။

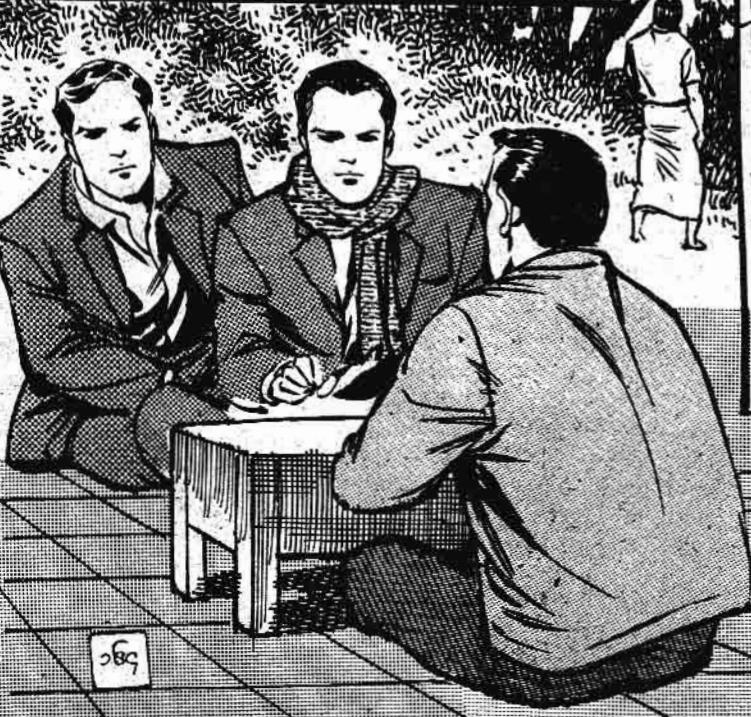
အခုတော့
ဆရာက ဓာတ်ဆင်ပေးလိုက်ပြီ
မဟုတ်လား၊ ဒိုက်လုံချည် များများ
ဝတ်ပေးရင် အဆင်ပြေ
မယ်လို့

နီးရင် လိုက်
တောင် ကြည့်ချင်တယ်၊ ဒီမိန်း
ကလေး အခု အိမ်ရောက်တာနဲ့
ချိတ်လုံချည် လဲဝတ်ပြီသာ
မှတ်ပေရော

ကိုနှင်းမောင်၏ ဟာသကြောင့် ကျွန်ုပ်
မှာ ရယ်ရသေးတော့၏။

ဗေဒင်ဆရာထံ၌ လူအတော်အတန် ပါးသွားပြီဖြစ်
၏။ ကိုနှင်းမောင်သည် ဗေဒင်ဆရာ ရှေ့သို့ သွား
ကာ ပိုက်ဆံတစ်မူးကို လာဘ်တင်လိုက်၏။

ဗေဒင်ဆရာက (၇)ပြား ပြန်
အမ်းလိုက်သည်။

တစ်မူးလုံး ယူပါ
မအမ်းပါနဲ့

ဟင့်အင်း...
တစ်ပြားတည်း ယူပါတယ်၊ ဝိုပေးလည်း
ကျွန်တော် မယူပါဘူး

ဗေဒင်ဆရာသည် သူ၏ခေါင်းလောင်းကလေးကို
လှုပ်ယမ်းလိုက်ပြီးနောက်...

နာမည်
ပြောပါ

နှင်းမောင်လို့
ခေါ်ပါတယ်

ဘာသိချင်ပါသလဲ

ကျုပ် ပုလိပ်ဘက်က
ပါ၊ တရားခံတစ်ယောက်ကို လိုက်
နေတာ မိနိုင်းပါ့မလား

မိနိုင်းပါတယ်

ဘယ်တော့လောက်
မိမလဲ

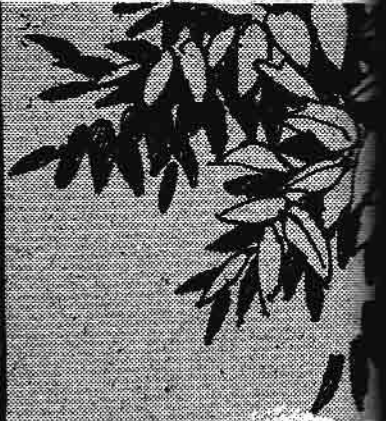
ဒီနေ့ပဲ
မိမှာပါ

တရားခံကို ကြိုးစင်
ပို့နိုင်ပါ့မလား၊ တရားခံက ငြင်းကွယ်
ပြီး တရားခွင်မှာ ရှေ့နေနဲ့ ကာကွယ်ပြီး
လွတ်ပေါက် ရှာဦးမှာလား

မိတ်ဆွေ
လိုက်နေတဲ့ တရားခံဟာ
ဒီလို သူ့ရဲဘောနည်းတဲ့လူမျိုး
မဟုတ်ပါဘူး

ကောင်းပါပြီ
လက်မြောက်ထားလိုက်ပါ
ဆရာသိခံ၊ ခုခံဖို့ မကြိုး
စားပါနဲ့

ကျုပ်
မခုခံပါဘူး

အဖြစ်အပျက်မှာ မြန်ဆန်လွန်း
လှ၏။ ကျွန်ုပ်အနေနှင့် မျက်စိ
လည်း၊ နားရွပ်၍ ကိုနင်းမောင်
ရှင်းပြမှပင် နားလည်ရတော့
မည် ဖြစ်၏။

ကိုနှင်းမောင်သည် ဆရာသိခံအား ဖမ်းဆီးခဲ့ပြီးနောက် ဝါတ်သို့ မပို့သေးဘဲ သူ၏ တိုက်ခန်းသို့ ခေါ်လာခဲ့၏။

ဧည့်ကောင်းစောင်ကောင်းအလားကောင်းစွာ ပြုစုပြီးနောက် သူ သိချင်သည်များကို မေးမြန်းတော့၏။

ဆရာသိခံမှာ မျောက်ကလေးတစ်ကောင် ပါလာသေးတယ် မဟုတ်လား

၁၆၉

ဟုတ်ပါတယ် ကျုပ်တည်းတဲ့ ဘုန်းကြီးကျောင်းမှာ ထားခဲ့ပါတယ်

ဆရာ . . အနတ္တဆရာမြ
အိမ်ကို တက်တုန်းက မျောက်ကလေးကို
အသုံးချခဲ့တယ် မဟုတ်လား

ဟုတ်ပါတယ်
ဝါးလုံးထိပ်မှာ သူ့ကို တင်ပြီး
လေဝင်ပေါက်ကို လွှဲပေးပါတယ်
သူက ခုန်ကူးတာပါ

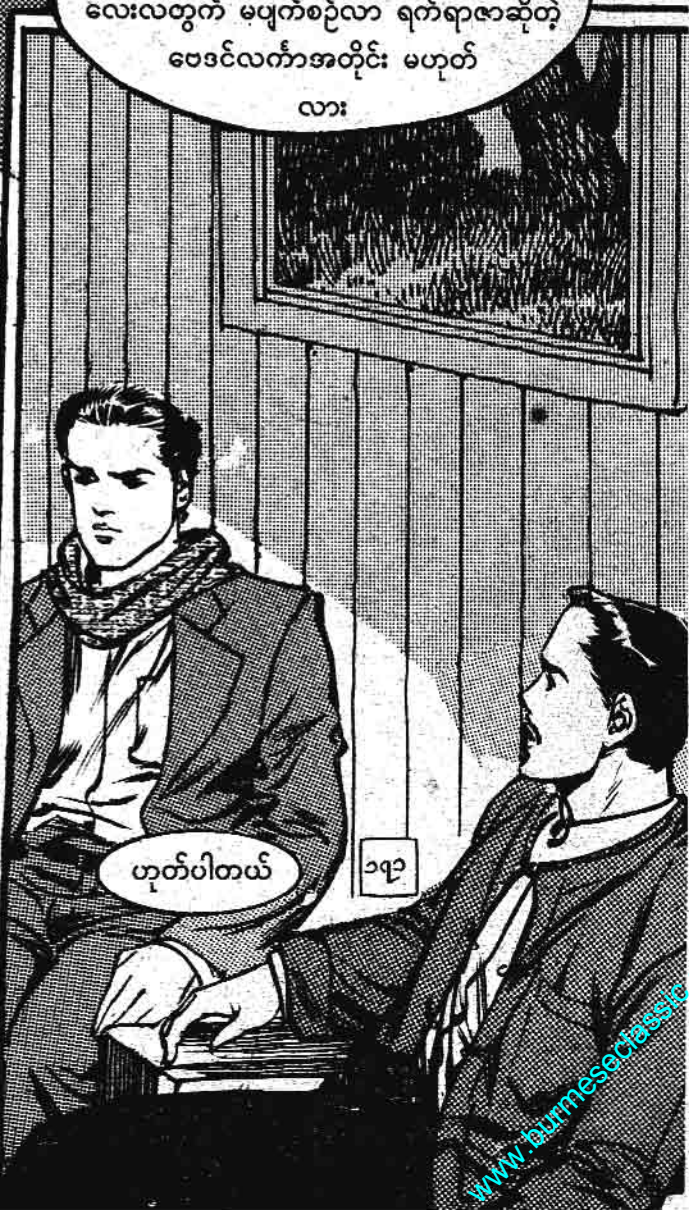
သူ့လက်ထဲမှာ
သံချိတ်နဲ့ ကြိုးစလည်း ပါသွားတယ်
သူက သံချိတ်ကို ချိတ်ပေးတော့ ကျုပ်
က ကြိုးကနေ တွယ်တက်ခဲ့
တာပါ

တော်တော်
လိမ္မာတယ်နော်

ဟုတ်ကဲ့
သူ့လို လိမ္မာတဲ့ မျောက်ကလေး
နှစ်ကောင်တောင် ကျုပ်မှာ ရှိ
ပါသေးတယ်

လူသုံးဦးကို သတ်ပြီး
နံရံမှာ ရေးခဲ့တဲ့ (သော်က)နဲ့ (နှင်းပန်း)
ဆိုတာ သော်က၊ နှင်းပန်း၊ စိန်ပန်း၊ အုန်းလက်
လေးလတွက် မပျက်စဉ်လာ ရက်ရာဇာဆိုတဲ့
ဗေဒင်လင်္ကာအတိုင်း မဟုတ်
လား

ဟုတ်ပါတယ်

၁၇၁

အနတ္တ ဆရာမြကို
သတ်ပြီးခါကျတော့ (ဧကံသ)လို့ ရေးတာ
ဟာ သတ်ရမယ့်လူတွေ သတ်ပြီးလို့ ဝိုက်
အမည် ရေးတာ မဟုတ်လား

ဟုတ်ပါတယ်

ဆရာသိခိုက်ဟာ
တာဝိုက်လဲ

ကောဏ္ဍည ပုဏ္ဏားကတော့
လက်ညှိုးတစ်ချောင်း ထောင်ပြီး ဘုရားစင်စစ်
ကေနံဖြစ်မယ်လို့ ဟောခဲ့တယ်

ဒီလို ယတိပြတ်
ဟောနိုင်တဲ့အတွက် ကောဏ္ဍည
ကိုတောင် ကျုပ်တို့ ဂိုဏ်းဝင်တစ်
ယောက် ဖြစ်လိမ့်မယ်လို့
ယူဆကြပါတယ်

အခု
ဒီဂိုဏ်းခွဲ ဂိုဏ်းချုပ်က
ဆရာပဲ မဟုတ်လား

မှန်ပါတယ်
ကျုပ်ပါပဲ

မနုစာရီ
နတ်သမီးပုံဟာ ဆရာတို့
ဂိုဏ်းနဲ့ ဘယ်လို ပတ်
သက်သလဲ

ဟိုး.. နှစ်ပေါင်း
နှစ်ထောင်ကျော်လောက်က
မနုစာရီဟာ ဒီဂိုဏ်းရဲ့ ဂိုဏ်း
ချုပ် ဖြစ်ခဲ့တယ်

ဗုဒ္ဓ သရဏ်
ပန်းကို ကင်ပွန်းတပ်သွား
တာလည်း သူပါပဲ၊ သူဟာ န
ဒေဝီတစ်ဦး ဖြစ်တယ်လို့ က
တို့ ဂိုဏ်းက ယုံကြည် ကိုး
ကွယ်ကြပါတယ်

လူလေးယောက်
ကို သတ်တာ ဂိုဏ်းစည်း
ကမ်းကို ချိုးဖောက်လို့ မဟုတ်
လား၊ ဘယ်လို ချိုးဖောက်ကြတယ်
ဆိုတာ သိပါရစေ၊ ကျုပ်တွက်ကိ
အရတော့ အင်္ဂလိပ်ကို ဇာတာ
ဖတ်တာနဲ့ ပတ်သက်တယ်
မှတ်တယ်

ဟုတ်ပါတယ်

ဒီလိုပါ။ ဝေလမင်းသားရဲ့ ဘုန်းတော်
ဘွဲ့ကို ဆုတော်ငွေ ပေးပြီး ကျုပ်တို့ မြန်မာ
ပညာရှိတွေကို ရေးခိုင်းတာတော့ ခင်
ဗျားတို့ သိမှာပါ

ဟုတ်ကဲ့
သိပါတယ်

သခင်ကိုယ်တော်မှိုင်း
ကတော့ ကုလားဖြူရဲ့ ဘုန်းတော်
ဘွဲ့ကို မရေးနိုင်ဘူးလို့ ပြန်ကြားခဲ့
တယ် မဟုတ်လား

ဟုတ်ပါတယ်

အဲဒါက
လူသိတာပါ။ ဝေလမင်းသား
ရဲ့ဇာတာကို ဖတ်ပေးတဲ့လူကိုလည်း
ဆုတော်ငွေတစ်ထောင် ပေးမယ်လို့
အင်္ဂလိပ်အစိုးရက ကျိတ်ပြီး ဇာ
တာ ဖတ်ခိုင်းပါတယ်

ဒါကိုတော့
ဗေဒင်ဆရာ လောက
လောက်မှာပဲ သိုးသိုးသဲ့သဲ့
သတင်းဖြစ်ခဲ့တယ်

ဪ
ဆက်ပါဦး ဆရာ
သိန်

ဒီထဲမှာ ဧကံသ
ဂိုဏ်းဝင် ဗေဒင်ဆရာတွေကို
လည်း အစိုးရက ဇာတာဖတ်ပေးဖို့
ကမ်းလှမ်းခဲ့ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ဒီမိစ္ဆာ
ကုလားမင်းရဲ့ဇာတာကို ဂိုဏ်းဝင်များ
အနေနဲ့ ဖတ်မပေးဖို့ ကျုပ်က ဂိုဏ်း
ချုပ်တစ်ဦးအနေနဲ့ တားမြစ်
ခဲ့ပါတယ်

ကျန်တဲ့လူတွေက
လိုက်နာကြသော်လည်း ဒီလေး
ယောက်က ငွေမက်တာနဲ့ သစ္စာဖောက်
ပြီး ဇာတာဖတ်ပေးဖို့ သဘောတူခဲ့ပါ
တယ်။ ဒါကြောင့် ကျုပ် လာပြီး
ဆုံးမရတာပါ။

ဒီအတိုင်းဆို
ဆရာ သေစား သေရ
တော့မယ်

၁၈၀

ကိစ္စမရှိပါဘူး။ ကျုပ်ဟာ
ဂိုဏ်းရဲ့ဂုဏ်သိက္ခာ၊ ကျုပ်ကိုယ်တိုင်ရဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာ
နဲ့ အမျိုးဘာသာ သာသနာရဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာအတွက်
အသက်ကို လှူဒါန်း စွန့်လွှတ်ပြီး ဖြစ်
ပါတယ်။

ဆရာတို့မှာ
ဂိုဏ်းဝင် ဘယ်နှစ်ယောက်
ရှိပါသလဲ

အားလုံး
(၃၆၀)ရှိတယ်

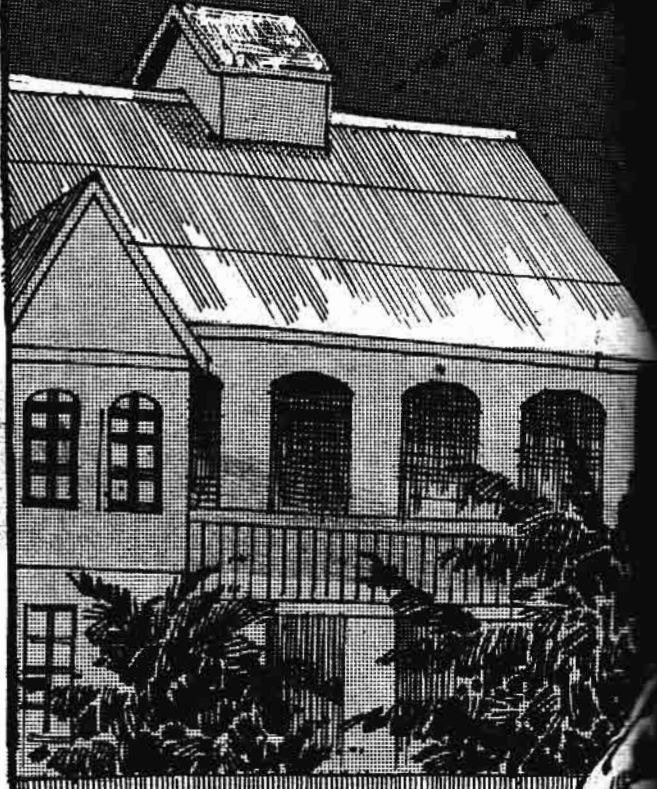

ဆရာ
သေသွားရင် ဒီဂိုဏ်းက
ပျောက်ကွယ်သွား
မလား

ကျုပ်ညာနဲ့
တွက်ကြည့်တာတော့ ကျွန်
သေပြီးတဲ့နောက် (၃၆)နှစ်တိတိ
မှာ ဒီဂိုဏ်းရော၊ ဒီပညာရော
ပျောက်ကွယ်သွားမှာပါ

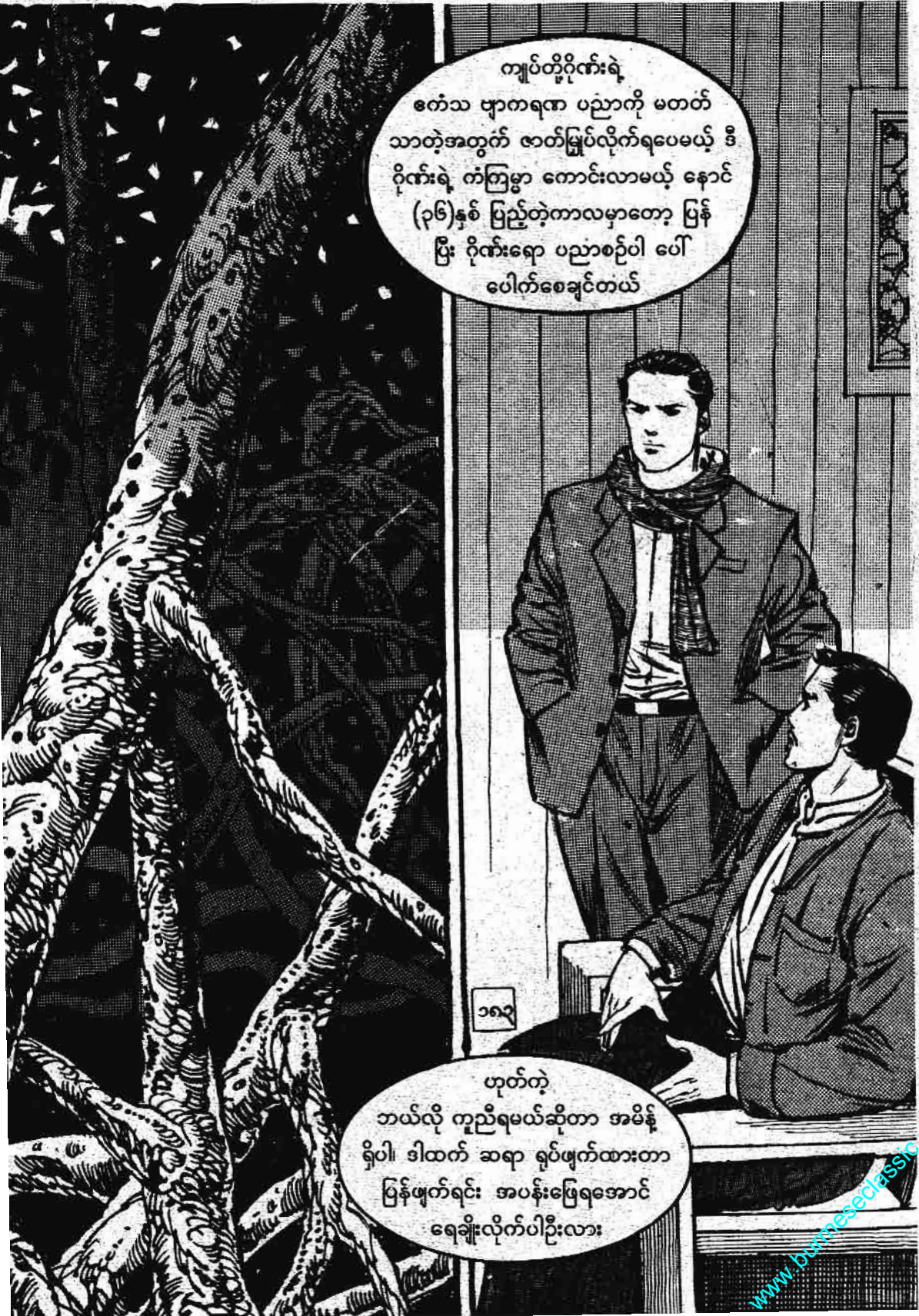
ဝိုင်းရဲ့ ကြံမူမှာ

ဟာ အဆိုးဆုံးအချိန်မှာ ရောက်နေပါတယ်။ ကျုပ်ကို အင်္ဂလိပ်အစိုးရက သတ်ပစ်တဲ့အခါမှာ ပညာစဉ်ကိုရော ဝိုင်းကိုပါ ဇာတ်မြုပ်ပစ်လိုက်ဖို့ ညွှန်ကြားပြီး ဖြစ်ပါတယ်

ဆရာကို

ကျုပ် လေးစားပါတယ်။ ဒီတော့ ဆရာကို ကျုပ်အနေနဲ့ ဘာအကူအညီ ပေးရမလဲ၊ ဖြစ်နိုင်တာဆိုရင် ကူညီပါ့မယ်၊ ပြောပါ

ကျုပ်တို့ဂိုဏ်းရဲ့
တော်သ ဗျာကရဏ ပညာကို မတတ်
သာတဲ့အတွက် ဇာတ်မြှုပ်လိုက်ရပေမယ့် ဒီ
ဂိုဏ်းရဲ့ ကံကြမ္မာ ကောင်းလာမယ့် နောင်
(၃၆)နှစ် ပြည့်တဲ့ကာလမှာတော့ ပြန်
ပြီး ဂိုဏ်းရော ပညာစဉ်ပါ ပေါ်
ပေါက်စေချင်တယ်

၁၈၃

ဟုတ်တဲ့
ဘယ်လို ကူညီရမယ်ဆိုတာ အမိန့်
ရှိပါ။ ဒါထက် ဆရာ ရုပ်ဖျက်ထားတာ
ပြန်ဖျက်ရင်း အပန်းဖြေရအောင်
ရေချိုးလိုက်ပါဦးလား

ထိုဆရာသည် ရေမိုးသန့်စင်၍ မူလ
ရုပ်ရည်ကို တွေ့ရာ အသက်(၃၅)နှစ်
ခန့်ရှိ သားနား ရည်မှန်သောသူ ဖြစ်
ကြောင်း အသိအမှတ် ပြုမိတော့၏။

ဒီလိုပါ
ကိုနှင့်မောင်၊ ကျုပ်တတ်တဲ့
ပညာနဲ့ တွက်ကြည့်တဲ့အခါမှာ
ဂိုဏ်းနဲ့ ဒီပညာရဲ့ ဂိုဏ်းချုပ်အ
ဆက်ခံမယ့် ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ အခု
တစ်နှစ်သားပဲ ရှိဦး
မယ်

အဖေက
အင်္ဂါသား၊ အမေက စနေ
သမီး၊ သူ့ကိုယ်တိုင်က တနင်္ဂနွေ
သား ဖြစ်ရမယ်၊ အားလုံး ပါပပြု
တွေ့ချည်းပဲ၊ ပြီးတော့ နှုတ်ခမ်း
မဲ့နဲ့ မျက်ရည်ခဲမဲ့လည်း
ပါလိမ့်မယ်

ဒီကလေးကို
တွေ့အောင် ရှာပြီး ကလေး
အရွယ်ရောက်တဲ့အခါမှာ ဒီပညာ
သူ့လက်ထဲ ရောက်အောင် လက်
ဆင့်ကမ်းပေးဖို့ပါပဲ

ဟုတ်ကဲ့
ဒီတော့ ကျွန်တော်တို့က
ဘယ်လို ကူညီပေးရ
မှာလဲ

ဒီလိုပါ
ကျုပ်ရဲ့လက်ထောက်ဆီကို
စာတစ်စောင် ရောက်အောင်
ပေးဖို့ပါပဲ

ဒီစာထဲမှာ
နောင်(၃၆)နှစ် ပြည့်တဲ့အခါမှာ
ငိုဏ်းကို ပြန်ဖော်ပြီး ငိုဏ်းချုပ်လုပ်
မယ့် ကလေးကို ရှာနည်း

ဟုတ်မဟုတ်
စစ်ဆေးနည်း၊ အဓိဋ္ဌာန်
ပြုနည်း

ပညာခွင်
ဆိုင်ရာ မသင်ဘဲ ချန်ထား
တဲ့ (အာစရိယမုတိလို့ ခေါ်တဲ့
ဆရာ လက်ဆုပ်ဖြန့်ပညာ)တွေထိ
ပြည့်ပြည့်စုံစုံ ရေးထား
ပါ့မယ်

စိတ်ချပါ
ရောက်အောင် ကျွန်တော် ပို့ပေးပါမယ်
ရေးသာ ရေးပါ

ကျေးဇူးတင်
လိုက်တာဗျာ

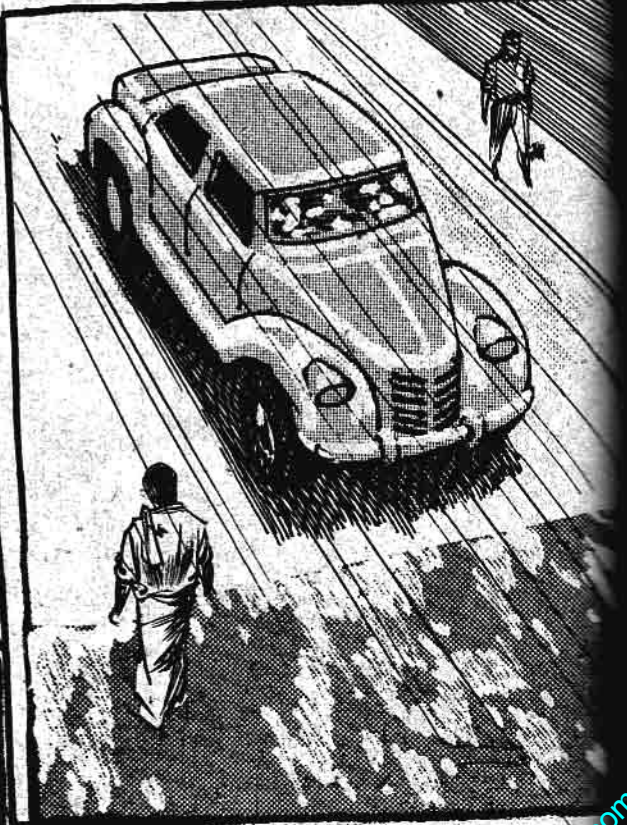
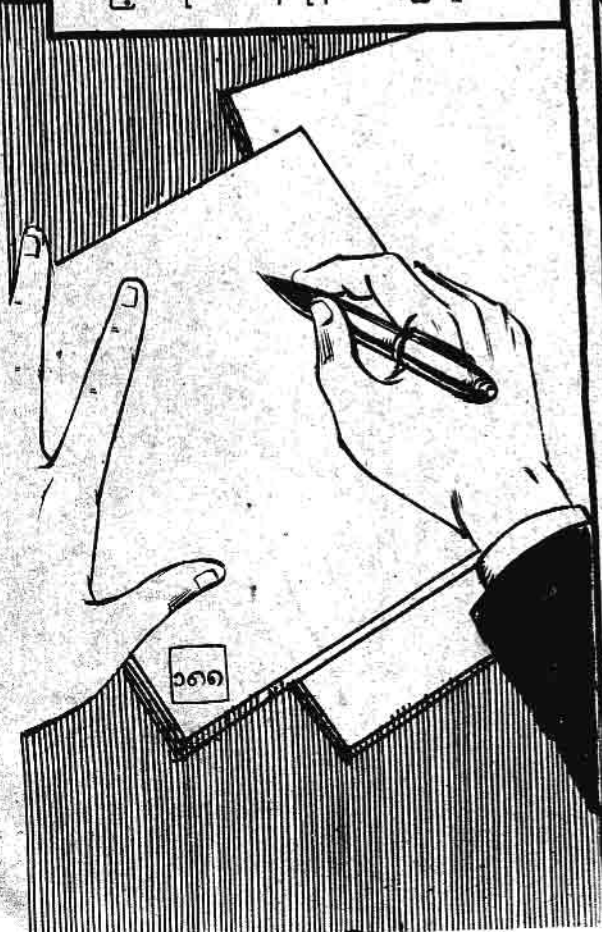

ဪ...
ဒါထက် ဆရာတို့ အသုံးပြု
တဲ့ တွန့်တွန့်ကောက်ကောက် စာ
တွေဟာ ဘာစာတွေလဲဗျာ အနတ္တ
ဆရာမြရဲ့ မှတ်စုထဲမှာ တွေ့
ခဲ့တယ်

ဒါက အချို့က
ဓာတ်စမလို ခေါ်တဲ့ မာဂဗေဒ
ဘာသာလို့ ခေါ်ပါတယ်

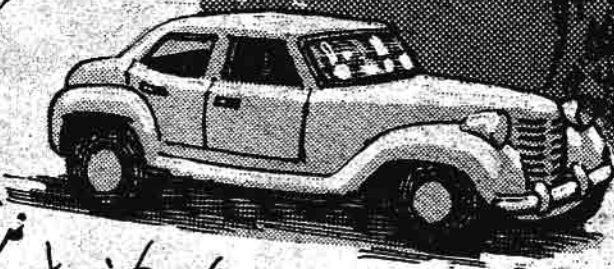
ကျွန်ုပ်နှင့် ကိုနှင်းမောင်သည် ထိုဆရာ ရေး
သည့်စာကို တစ်နေ့ကုန် စောင့်၍ယူ၏။

ညနေပိုင်းတွင် ထိုဆရာအား ဂါတ်တဲသို့ ပို့၍ လူပု
ဖြင့် အမှုဖွင့်၍ ပြန်ခဲ့ကြတော့သည်။

လမ်း၌ ကိုနင်းမောင်က ကျွန်ုပ်
အား အောက်ပါအတိုင်း ပြော
၏။

ကျွန်တော် ဖမ်းခဲ့သမျှ
တရားခံတွေထဲမှာ ဒီလူကို ဖမ်းရတာ စိတ်
အထိခိုက်ဆုံးပဲဗျ။ ဒီလူရဲ့ အမြော်အမြင်ကြီးမှု၊ ခေါင်း
ဆောင် ပီသမှု၊ ရဲရင့်မှုနဲ့ မျိုးချစ်စိတ်ကို တော်
တော်လူ မမိဘူး

ဟုတ်တယ်နော်
ကိုနင်းမောင်

ဝါဆိုလ ကုန်ခါနီးနဲ့
ဝါခေါင်လ အစမှာ ဖြစ်ပွားတဲ့
လူသတ်မှု ထူးထူးဆန်းဆန်း
ကလေးပေါ့ဗျာ

ဝါဆိုလထဲမှာ
သောကြာနဲ့ တနင်္လာဟာ
ရက်ရာဇာ ကျတဲ့အတွက် အဲဒီ
ရက်တွေမှာ ရွှေးပြီးသတ်
တယ်

ဗေဒင်ဆောင်ပုဒ်ဖြစ်တဲ့
သော်က ဆိုတဲ့စာကို နံရံမှာ ရေးခဲ့
တယ်။ ဝါခေါင်လဘက် ပါသွားတဲ့ ဆရာ
သူရိယကို သတ်တဲ့နေရာမှာတော့ နှင်း
ပန်းလို့ ရေးသွားတယ်

သေတဲ့နေ့ကို
 ပြကွဒိန်မှာ ကြည့်တော့လည်း
 ရက်ရာလာ ကျနေတယ်၊ ဒီထဲက သက်
 တဲ့လူဟာ ဗေဒင်ပညာ တတ်ပြီး နှစ်နှစ်
 တာကာလည်း ယုံကြည်တဲ့လူလို့
 တွက်ထားပြီးသားပဲ

ဒီတော့
 ဆက်ပါဦး ကိုနှင့်
 မောင်ရ

အနတ္တ
 ဆရာပြုအိမ်က မနုစာရီ
 နတ်သမီးပုံရယ်၊ ကုလားကို ဇာ
 တာ မဖတ်နဲ့ ဆိုတဲ့စာဟာ ကျွန်
 တော်ရဲ့ အတွေးစကို ပိုပြီး
 တော့ အထောက်အကူ
 ပြုစေခဲ့တယ်

မျောက်ကလေး
ပါတာ သိတာကိုတော့ မခိုး
မွမ်းနဲ့၊ မျောက်ကုတ်ထားတဲ့ လက်
သည်းရာတွေကို မှန်ဘီလူးနဲ့
သေချာ ကြည့်လို့ တွေ့ခဲ့
ရတာ

မျောက်ပါတာ
သိခဲ့ရတော့ မစ္စတာကရစ်
ပင် နားမလည်နိုင်ခဲ့တဲ့ လှေကား
ပြဿနာဟာ ကျွန်တော့်အတွက်
ရှင်းပြီးသား ဖြစ်နေ
တယ်

၁၂

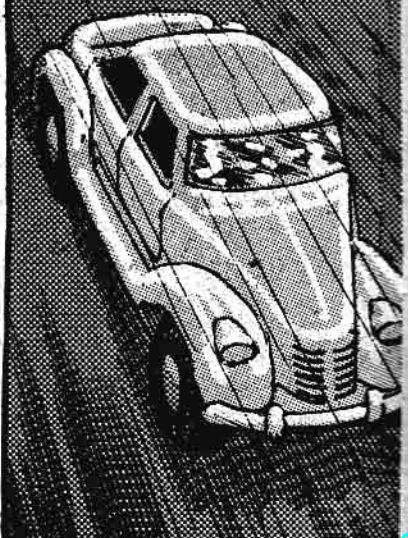
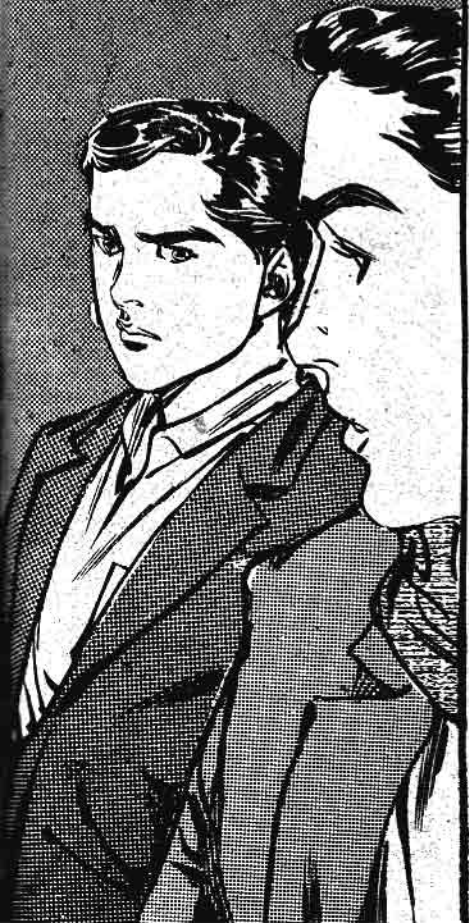
မျောက်က တွယ်ပြီး
သံခိုက်ကို ခိုက်ပေးတယ်။ လူက အောက်
ကြိုးစကို တွယ်ပြီး သတ်တာ။ သံတိုင်ကို ရောက်တော့
ကြိုးကွင်းလျှော့ လုပ်ပြီး ခြေထောက်နဲ့ နင်း၊ ယူလာ
တဲ့ သံဖြတ်လွှာနဲ့ တိုက်ဖြတ်ပြီး အထဲကို
ဝင်ရုံပေါ့

ရွှေတိဂုံမှာ
သွားစောင့်တာကရောဗျာ

လူသတ်သမားဟာ
ခေါင်းလောင်းကို လေးစားတယ်
ဒီတော့ နေ့ကောင်းရက်သာ
ရွေးမယ်

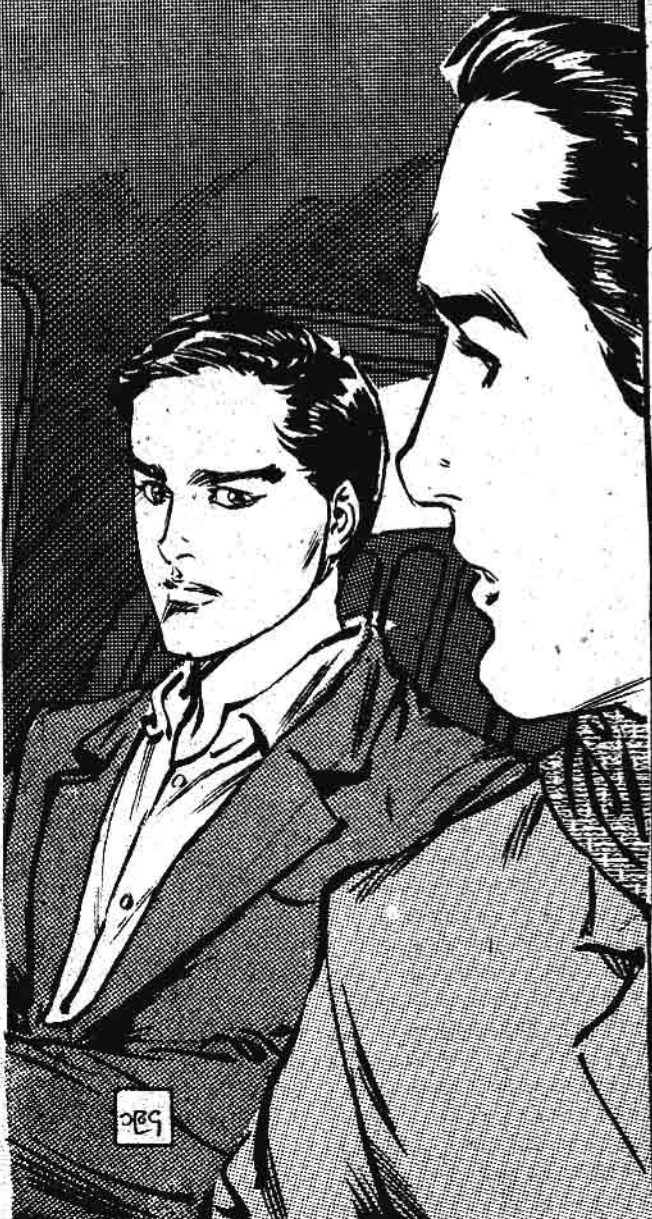
ပြီးရင် သူ
ဖြတ်ခဲ့တဲ့ သစ္စာဖောက်တွေရဲ့
လက်ညှိုးတွေကို ခေါင်းလောင်းကြီး
မှာ သစ္စာပြုပြီး စွန့်ပစ်ခဲ့မယ်လို့
ကျုပ်က ထင်တယ်

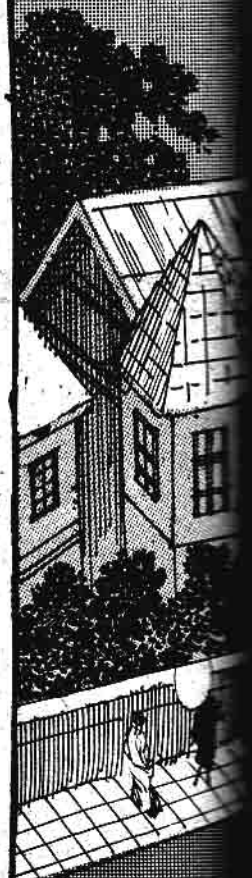
ဒါကြောင့်
ဗေဒင်အရ ရိက္ခာတီထွင်ကျတဲ့
ရက်ကို ပြက္ခဒိန်မှာ နာကြည့်ပြီး
သွားစောင့်နေတာ

ဒီမှာ တစ်ချက်
လိုသွားတာက တရားခံဟာ ဆရာ
သူရိယကို မစဉ်းစားမိဘူး

တရားခံဟာ
ရှုပ်ပြောင်းရှုပ်လွှဲ ကျွမ်းကျင်
တဲ့လူဆိုတာ ထည့်စဉ်းစားရမှာ ဖြစ်
လေတော့ လာရင်လည်း ရှုပ်ဖျက်
ပြီး လာပေမပေါ့ဗျာ

ဟုတ်ပေဗျာ

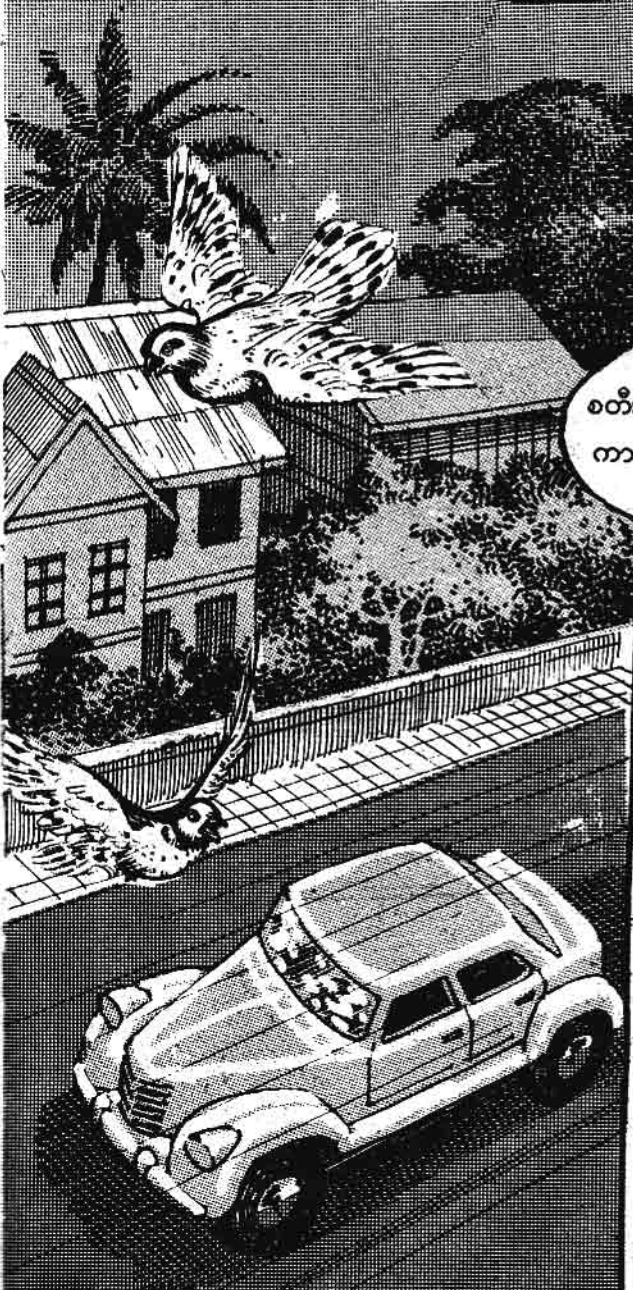

ခင်ဗျားက ညော်
တယ်ဆိုမှ တရားခံဟာ လက်ညှိုး
တွေကို ဖယောင်းနဲ့ လုံးပြီး မီးပူဇော်သွား
တာ ရိပ်မိတော့တယ်

ဒီတော့ တစ်ခါ
စတီးဘားသားနားက အဝေးပြေး
ကားတွေဆီကို လောကြီးပြီး လိုက်
မိပြန်ရော

အမှန်က သူ့
မျောက်ကလေး မပါဘဲ သူ
တစ်ယောက်တည်း ဘယ်
ပြန်ပါ့မလဲ

ဒါဖြင့်
အခု မိတာက
ရောဗျာ

ကံစွပ်ပြီး
တိုးတာဗျ၊ သူက အဓိဋ္ဌာန်နဲ့ တစ်
ယောက်ကို တစ်ပြားနဲ့ ဗေဒင်ဟောနေတုန်း
သူဖျက်ထားတဲ့ရုပ်ကို ကျုပ်က မိအောင်
အကဲခတ်နိုင်တာရယ်

သူ့လွယ်အိတ်ထဲက မျောက်စာ
ငှက်ပျောသီးနဲ့ မြေပဲဆန်လေးရယ်၊ ဗေဒင်ဟော
တဲ့အခါမှာ ခေါင်းလောင်းလေး အသုံးပြုတာရယ်
စုပေါင်းပြီး ဆွဲကိုင်ခဲ့ရတာ

ဗေဒင်ဝင်မေး
ပြီး အကဲခတ်တော့လည်း သူ့ရဲ့
ရဲရင့်မှု၊ တည်ကြည်မှုတွေအပေါ်
ပေါင်းစုံပြီး အကဲခတ်လိုက်
ရတာပဲဗျ

ဟုတ်ပါပြီဗျာ
တကယ်လို့ မရှင်းတာ ကျန်ရင်လည်း
ကျုပ်ဟာကျုပ် စဉ်းစားယူမယ်ဗျာ၊ ဒါမှ
ကျုပ်လည်း တိုးတက်မှာ

ကျုပ်အနေနဲ့တော့
မြန်မာပုလိပ်တွေကို အထင်သေးတဲ့ မစ္စတာ
ကရစ်ပင်ကို မြန်မာတစ်ယောက်ရဲ့အစွမ်းကို ပြခွင့်
ရတဲ့အတွက် ကိုနင်းမောင်ကိုယ်စား ကျုပ် ဝမ်း
မြောက် ဂုဏ်ယူပါတယ်

တရားခံ ဆရာသိခံသည် ထို
နှစ်အတွင်း၌ပင် ကြီးပေး၍
သတ်ဖြတ်ခံခဲ့ရ၏။

သူ၏ ဂိုဏ်းထောက်
ထံ ပို့ပေးရန်အတွက်
အမှာစာကို ကိုနှင်း
မောင် လက်သို့ အပ်
နှံခဲ့လေသည်။

ကိုနှင်းမောင်သည် သူ့ကတိ
အတိုင်း ကြီးစင်တက်သွားရ
သော ဆရာသိခံ၏ အမှာစာ
ကို ဂိုဏ်းထောက်ဖြစ်သူထံသို့
အရောက် ပေးပို့ခဲ့လျှင်...

ဆရာသိမ် တွက်ကိန်းအတိုင်း ဧကသဂိုက်
အား နောက် (၃၆)နှစ်ကြာ၌ ဖော်ထုတ်နိုင်
မည့် တနင်္ဂနွေသားလေးကို တွေ့အောင်
ရှာနိုင်ခဲ့လျှင်...။

ထိုကလေး၏စွမ်းဆောင်မှု၊ ဆရာသိမ်
၏ပညာစစ်မှန်မှုများသည် အကယ်၍
အကောင်အထည်သာ ပေါ်ခဲ့မည် ဆို
လျှင်...။

BURMESE
CLASSIC
.com

ဆရာသိခံ ကြိုးစင်တက်သွားရသည်
မှာ ယခုအခါ၌ (၃၆)နှစ်ပြည့်ပြီ ဖြစ်
ပေသတည်း။

BURMESE
CLASSIC

